

EUROOPA KOMISJON

Brüssel, 3.7.2012
COM(2012) 360 final

2012/0175 (COD)

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV

kindlustusvahenduse kohta

(uuesti sõnastatud)

(EMPs kohaldatav tekst)

{SWD(2012) 191 final}

{SWD(2012) 192 final}

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2002/92/EÜ kindlustusvahenduse kohta (esimene kindlustusvahendusdirektiiv)¹ on ainus ELi õigusakt, millega reguleeritakse kindlustustoodete müügikohti, et tagada tarbija õiguste kaitse. Kõnealune direktiiv võeti vastu 9. detsembril 2002 ja liikmesriigid pidid selle üle võtma 15. jaanuariks 2005. Direktiiv on minimaalse ühtlustamise vahend, milles on sätestatud üldpõhimõtted ja mida on 27 liikmesriigis rakendatud küllaltki erinevalt. Esimese kindlustusvahendusdirektiivi läbivaatamise vajalikkust tunnistati juba rakendamise kontrollimisel, mille viis komisjon läbi aastatel 2005–2008.

Praegused ja hiljutised vapustused finantsturgudel on näidanud, kui oluline on tagada tõhus tarbijakaitse kogu finantssektoris. G20 palus 2010. aasta novembris Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsioonil, finantsstabiilsuse nõukogul ja muudel rahvusvahelistel organisatsioonidel töötada välja ühised põhimõtted finantsteenuste valdkonnas, et tugevdada tarbijakaitset. Tarbijakaitset finantsteenuste valdkonnas käsitlevates G20 kõrgetasemeliste põhimõtete eelnõus rõhutatakse vajadust nõuetekohaselt reguleerida kõiki otseselt tarbijatega kokku puutuvaid finantsteenuste pakkujaid ja vahendajaid ja/või teostada nende üle järelevalvet. Kõnealuste põhimõtete kohaselt peaksid tarbijatele olema alati tagatud võrreldavad tarbijakaitse standardid. Esimese kindlustusvahendusdirektiivi praegust läbivaatamist tuleks vaadelda kõnealuste suuniste ja asjaomaste rahvusvaheliste algatuste kontekstis.

Euroopa Parlamendis toimunud aruteludel direktiivi üle, millega reguleeritakse riskipõhist lähenemisviisi kindlustusandjate kapitaliseerimisele ja järelevalvele (Solventsus II)² ning mis võeti vastu 2009. aastal, nõuti ka esimese kindlustusvahendusdirektiivi läbivaatamist. Mõned Euroopa Parlamendi liikmed ja tarbijakaitse organisatsioonid leidsid, et finantskriisi tagajärgi silmas pidades tuleb parandada kindlustusvõtja kaitset ja et erinevate kindlustustoodete müügitavasid saaks parandada. Eriti sügavat muret väljendati investeerimiselementidega elukindlustustoodete standardite suhtes. Sektoriülese ühtsuse tagamiseks nõudis Euroopa Parlament, et esimese kindlustusvahendusdirektiivi läbivaatamisel võetaks arvesse finantsinstrumentide turgude direktiivi³ käimasolevat läbivaatamist. See tähendab, et investeerimiselementidega elukindlustustoodete müügitavade reguleerimise suhtes peaks läbivaadatud direktiivi ettepanek (teine kindlustusvahenduse direktiiv) vastama samadele tarbijakaitse standarditele kui finantsinstrumentide turgude direktiiv.

¹ ELT L 9, lk 3.

² Direktiiv 2009/138/EÜ, 25.11.2009, kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise kohta (Solventsus II), ELT L 335, lk 1.

³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv finantsinstrumentide turgude kohta, millega tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2004/39/EÜ (uuesti sõnastatud); KOM(2011) 656 (lõplik).

1.1. Ettepaneku eesmärgid

Läbivaadatud direktiivi (teine kindlustusvahenduse direktiiv) eesmärk on tõhusalt parandada jaekindlustusturu reguleerimist. Eesmärk on tagada võrdsed tingimused kõigile kindlustustoodete müügiga seotud osalistele ja tugevdada kindlustusvõtjate kaitset.

Praeguse läbivaatamise üldeesmärk on tagada moonutamata konkurents, tarbijakaitse ja turgude integreerimine. Konkreetselt peaks teine kindlustusvahenduse direktiiv tagama järgmist: laiendada esimese kindlustusvahendusdirektiivi reguleerimisala kõigile turustuskanalitele (nt otsesed väljaandjad, autorendiettevõtjad jne); tuvastama, juhtima ja vähendama huvide konflikte; suurendama selliste haldussanktsioonide ja -meetmete ühtlustamise taset, mida kohaldatakse kehtiva direktiivi põhisätete rikkumise korral; suurendama nõuande sobivust ja objektiivsust; tagama, et müüjate kutsekvalifikatsioon vastab müüdavate toodete keerukusele; lihtsustama ja ühtlustama kindlustusturgudele piiriülese sisenemise korda ELis.

1.2. Kooskõla Euroopa Liidu muude põhimõtete ja eesmärkidega

Ettepaneku eesmärgid on kooskõlas ELi muude tegevuspõhimõtete ja eesmärkidega. Aluslepinguga on ette nähtud meetmed, et tagada kõrgetasemelise tarbijakaitsega siseturu loomine ja toimimine ning teenuste osutamise vabadus.

Käesolev ettepanek on kavas võtta vastu osana nn tarbijatele suunatud jaeinvesteeringustooteid käsitlevast paketist koos kombineeritud jaeinvesteeringustoodete kohta teabe avalikustamist käsitleva ettepanekuga ja viienda eurofondide direktiiviga. Kombineeritud jaeinvesteeringustoodete algatuse eesmärk on tagada ühtne horisontaalne lähenemisviis investeeringustoodete ja investeerimiselementidega kindlustustoodete (nn kindlustusega kombineeritud jaeinvesteeringustooted)⁴ kohta teabe avalikustamisel, kusjuures esimese kindlustusvahendusdirektiivi ja finantsinstrumentide turgude direktiivi läbivaatamisel lisatakse müügitavasid käsitlevad sätted.

Lisaks on ettepanek kooskõlas muude ELi õigusaktidega ja poliitikameetmetega (eelkõige tarbijakaitse, investorikaitse ja usaldatavusnõuete täitmise järelevalve valdkonnas, nt Solvensus II, MiFID II ja kombineeritud jaeinvesteeringustoodete algatus) ning täiendab neid.

Teise kindlustusvahenduse direktiiviga reguleeritakse müügitavasid kõigi kindlustustoodete puhul, alates üldistest kindlustustoodetest (nt liikluskindlustus) kuni elukindlustuslepinguteni, sealhulgas investeerimiselementidega elukindlustus (nt investeerimisfondi tootlusega seotud investeerimisriskiga elukindlustustooted).

Teine kindlustusvahenduse direktiiv oleks jätkuvalt minimaalse ühtlustamise õiguslik vahend. See tähendab, et liikmesriigid võivad tarbijakaitse tagamiseks võtta rangemaid meetmeid kui ette nähtud. Esimese kindlustusvahendusdirektiiviga ette nähtud miinimumnõudeid karmistatakse märkimisväärselt. Uue direktiivi mõnda osa

⁴ Vt reguleerimisala kombineeritud jaeinvesteeringustooteid käsitlevas mõjuhindangus: http://ec.europa.eu/internal_market/finservices-retail/docs/investment_products/29042009_impact_assessment_en.pdf

tugevdatakse teise tasandi meetmetega, et viia eeskirjad kooskõlla finantsinstrumentide turgude direktiiviga. Eelkõige puudutab see peatükki, millega reguleeritakse investeerimiselementidega elukindlustuslepingute turustamist.

2. HUVITATUD ISIKUTEGA KONSULTEERIMISE TULEMUSED JA MÕJU HINDAMINE

Komisjoni talitused on palunud Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvelt (EIOPA) (endine CEIOPS) nõu paljudes kindlustusvahenduse direktiivi läbivaatamisega seotud küsimustes. EIOPA esitas lõpparuande 2010. aasta novembris⁵. Komisjoni talitused korraldasid aastatel 2010–2011 korrapäraselt kohtumisi kindlustussektori, tarbijaorganisatsioonide ja järelevalveasutuste esindajatega, et arutada kavandatud läbivaatamisega seotud küsimusi. Komisjoni talitused korraldasid üldsusega konsulteerimine esimese kindlustusvahenduse direktiivi läbivaatamise teemal ajavahemikul 26. novembrist 2010 kuni 28. veebruarini 2011. Ka konsulteerimise tulemused üldiselt toetasid läbivaatamist nii, nagu on kavandanud komisjoni talitused⁶. Avalik arutelu teise kindlustusvahenduse direktiivi teemal peeti 10. detsembril 2010. Arutelus keskenduti direktiivi reguleerimisalale, kindlustusvahendajate suhtes kohaldatavatele teabenõuetele, huvide konfliktidele, piiriülesele turustamisele ja kutsekvalifikatsiooni nõuetele⁷. 11. aprillil 2011 korraldati kohtumine liikmesriikide ja EIOPA ekspertidega, et arutada üldsusega konsulteerimise tulemusi ning teise kindlustusvahenduse direktiivi võimalikku struktuuri ja sisu. Suur enamus kohtumisel osalenud sidusrühmadest toetas esimese kindlustusvahendusdirektiivi läbivaatamist nii, nagu on kavandanud komisjoni talitused.

Kooskõlas parema õigusloome poliitikaga hindas komisjon poliitikavalikute mõju. Mõjuhindangu koostamiseks tellisid komisjoni talitused mitu eriotstarbelist uuringut. Esiteks sõlmis siseturu ja teenuste peadirektoraat audiitorfirmaga PricewaterhouseCoopers lepingu sellise uuringu teostamiseks, mis annab põhjaliku ülevaate kindlustusvahenduse toimimisest ELis. Aruanne valmis 2011. aasta juulis ja see avaldati komisjoni veebilehel⁸. Teiseks võetakse käesolevas ettepanekus arvesse 2010. aastal tellitud uuringut kindlustustoodete ja kindlustusinvesteeringustoodete turustamise eeskirjade võimalike muudatuste kulude ja kasu kohta⁹. Kolmandaks on arvesse võetud sellise uuringu tulemusi, milles hinnatakse nõustamise kvaliteeti ELis¹⁰. Samuti on võetud arvesse neljandat uuringut, milles käsitletakse

⁵ https://www.ceiops.eu/fileadmin/tx_dam/files/publications/reports/IMD-advice-20101111/20101111-CEIOPS-Advice-on-IMD-Revision.pdf

⁶ Tulemused on avaldatud aadressil: http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2010/insurance-mediation_en.htm

⁷ Arutelu kokkuvõte on kättesaadav aadressil: http://ec.europa.eu/internal_market/insurance/docs/mediation/20101210hearing/panel-summary_en.pdf.

⁸ Kuluanalüüs põhineb andmetel, mis saadi PwC uuringu raames ja mille vaatasid läbi komisjoni talitused. Uuring hõlmas viit liikmesriiki (Belgia, Saksamaa, Prantsusmaa, Soome ja Ühendkuningriik). Mõned osalejad ei soovinud või suutnud esitada täpset hinnangut kulude kohta. Komisjoni talituste hinnangu kohaselt on mõne uuringus osaleja esitatud andmed kulude kohta liiga ülespaisutatud ning ilma selge selgituse või põhjendusest.

⁹ http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/docs/2010/prips/costs_benefits_study_en.pdf

¹⁰ http://ec.europa.eu/consumers/rights/docs/investment_advice_study_en.pdf

tarbijakäitumise seisukohast erinevaid tegureid, mis on seotud investorite otsuse tegemise protsessiga¹¹.

Mõjuhindangus käsitletud poliitikavalikuid hinnati eri kriteeriumide alusel: turuosaliste turuintegratsioon, klientide kaitse ja usaldus, võrdsed tingimused eri turuosalistele ja kulutõhusus, st mil määral aitavad valikuvõimalused saavutada eesmärgi ja hõlbustada kindlustusturgude toimimist kulutõhusal ja tulemuslikul viisil.

Eespool osutatud PWC uuringu ja sektori statistika põhjal, mida on analüüsinud komisjoni talitused, on jõutud seisukohale, et pidades silmas asjaomaste ettevõtjate suurt arvu (ligikaudu 1 miljon), kaasnevad ettepanekuga suhteliselt tagasihoidlikud kulud (ligikaudu 730 eurot ettevõtja kohta).

Mõju hindamine viidi lõpule 2012. aastal. Euroopa Komisjoni mõjuhindamise komitee soovitusi võeti arvesse, eelkõige seoses mõjuga VKEdele. Näiteks VKEdest vahendajad, kes jäävad praegu reguleerimisalast välja ja kes käesoleva ettepaneku kohaselt kaasatakse reguleerimisalasse, on peamiselt ettevõtjad, kelle põhitegevus ei ole kindlustusvahendus (vahendus on nende põhitegevuse kõrvaltegevus, nt reisibürood, autorendiettevõtted). Kõnealuste vahendajate suhtes kohaldatakse leebemat korda (käesoleva ettepaneku artiklis 4 sätestatud deklareerimismenetlus), mis on proportsionaalne nende vahendustegevuse kui kõrvaltegevuse laadiga. Üldiselt on kehtestatud proportsionaalsed nõuded, et võtta arvesse VKEde probleeme ja järgida põhimõtet „lihtsamad tooted, vähem eeskirju”. Näiteks on mõned investeerimistooted kombineeritud elukindlustuslepingutega. Selliste toodete (investeeringuselementidega elukindlustuslepingud (kindlustusinvesteeringustooted või kindlustusega kombineeritud ja investeerimistooted)) müügitavade suhtes on (VII peatükis) kehtestatud rangem kord.

3. ETTEPANEKU ÕIGUSLIK KÜLG

3.1. Õiguslik alus

Ettepanek põhineb ELi toimimise lepingu artikli 53 lõikel 1 ja artiklil 62. Ettepanekuga asendatakse direktiiv 2002/92/EÜ ja ühtlustatakse kindlustusvahendajaid ja muid kindlustustoodete müüjaid käsitlevaid siseriiklikke sätteid. Reguleerimisalasse kaasatakse teatavad kõrvategevusena müüjad ja müügijärgsed turuosalised, nt kahjuhindajad ja kahjukäsitlejad. Ettepanekuga täpsustatakse asutamisevabadust ja teenuste osutamise vabadust käsitlevaid sätteid ning päritoluliikmesriigi ja vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutuste asjaomaseid volitusi. Käesoleva ettepaneku põhieesmärk ja reguleerimise eesmärk on ühtlustada siseriiklikke sätteid, mis käsitlevad kõigi kindlustustoodete müüjate ja muude kindlustus- või edasikindlustusturul tegutsevate turuosaliste suhtes kohaldatavaid äritegevuseeskirju, juhtimistingimusi ja järelevalveraamistikku.

¹¹ http://ec.europa.eu/consumers/strategy/consumer_behaviour_en.htm

3.2. Subsidiaarsus ja proportsionaalsus

Vastavalt subsidiaarsuse põhimõttele (Euroopa Liidu lepingu artikli 5 lõige 3) tuleb ELi tasandil võtta meetmeid ainult juhul, kui liikmesriigid ei suuda ettepaneku eesmärgi täielikult saavutada ning seepärast saab kõnealuseid eesmärgi kavandatud meetmete ulatuse või mõju tõttu paremini saavutada ELi tasandil.

Kehtiva esimese kindlustusvahendusdirektiivi õigusraamistik hõlmab juba enamikku läbivaatamisel käsitletavaid teemasid. Kindlustusturud on muutumas järjest enam piiriüleseks. Tingimused, mille alusel ettevõtjad ja turu korraldajad konkureerivad (nt läbipaistvust või klientide kaitset käsitlevad eeskirjad), peavad olema võrreldavad piiriüleselt ning on kehtiva esimese kindlustusvahendusdirektiivi keskne osa. Selleks et võtta arvesse kindlustusturgudel pärast esimese kindlustusvahendusdirektiivi rakendamist toimunud muutusi, tuleb kõnealuses direktiivis sätestatud õigusraamistiku ajakohastamiseks ja muutmiseks võtta meetmeid Euroopa Liidu tasandil. Kõnealuse integratsiooni tõttu oleks liikmesriigi isoleeritud sekkumine palju vähem tõhus ja sellega kaasneks turgude killustumine, mille tulemuseks oleks õigusnormide erinevuse ärakasutamine ja konkurentsi moonutamine.

EIOPA-l peaks olema uue üleeuroopalise raamistiku rakendamisel võtmeroll. EIOPA-le tuleb anda eripädevus, et parandada kindlustusturgude toimimist.

Ettepanekus võetakse täielikult arvesse proportsionaalsuse põhimõtet, mille kohaselt peavad ELi meetmed olema eesmärkide saavutamiseks asjakohased ja mitte minema nende saavutamiseks vajalikust kaugemale. Kaalul oleva avaliku huvi ja meetmete kulutõhususe õiget tasakaalu arvesse võttes on ettepanek selle põhimõttega kooskõlas. Nende nõuete sätestamisel on eelkõige lähtutud vajadusest tagada klientide kaitse, turgude tõhususe ja majandussektori kulude tasakaal.

Seda põhimõtet silmas pidades eristatakse ettepanekus kindlustustoodete puhul eri müügikanaleid ning kehtestatakse vähem koormavad registreerimise ja kutsekvalifikatsiooni nõuded nende suhtes, kes müüvad lihtsaid kindlustustooteid. Näiteks kindlustuse madala riskiga kõrvaltoodete müüjate suhtes, nagu autorendid ja reisibürood, kohaldatakse kindlustusvahendajana registreerimise asemel lihtsustatud deklareerimismenetlust. Ettepanekuga eristatakse tasustamise läbipaistvusnõuete puhul ka elukindlustustooteid üldistest kindlustustoodetest. Need proportsionaalsuse meetmed on võetud silmas pidades eri kindlustustoodetega seotud keerukuse ja tarbija riskide eri tasemeid ning ka kavatsust vähendada kindlustustooteid müüvate väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate halduskoormust.

3.3. Vastavus Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklitele 290 ja 291

Komisjon võttis 23. septembril 2009 vastu määruste ettepanekud Euroopa Pangandusjärelevalve (EBA), Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve (EIOPA) ning Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve (ESMA) loomise kohta. Sellega seoses osutab komisjon ELi toimimise lepingu artiklitega 290 ja 291 seotud avaldustele, mille ta tegi Euroopa järelevalveasutuste loomise määruste vastuvõtmisel: „Seoses regulatiivsete standardite vastuvõtmisega rõhutab komisjon finantsteenuste sektori ainulaadset iseloomu, mis tuleneb Lamfalussy struktuurist ja mida on tunnustatud selgelt ELi toimimise lepingule lisatud deklaratsioonis nr 39. Siiski on komisjonil tõsiseid kahtlusi, kas tema rollile seatud piirangud delegeeritud

õigusaktide ja rakendusmeetmete vastuvõtmisel on kooskõlas ELi toimimise lepingu artiklitega 290 ja 291.”

3.4. Viited muudele direktiividele

Kuna direktiivi 2009/138/EÜ kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise kohta (Solventsus II) praegu veel ei kohaldata, osutatakse käesolevas ettepanekus direktiivides 73/239/EMÜ, 2002/83/EÜ ja 2005/68/EÜ sätestatud mõistetele. Direktiivid 73/239/EMÜ, 2002/83/EÜ ja 2005/68/EÜ tunnistatakse kehtetuks direktiiviga 2009/138/EÜ.

3.5. Ettepaneku üksikasjalik selgitus

I peatükk: Reguleerimisala ja mõisted

Artikliga 1 laiendatakse esimese kindlustusvahendusdirektiivi reguleerimisala, et hõlmata kindlustuslepingute müük, mida teostavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad ilma kindlustusvahendajate sekkumiseta. Samuti hõlmatakse nõuete haldamisega seotud toimingud, mida teostavad kindlustusandjad või mida teostatakse nende jaoks, samuti kahju hindamine ja nõuetele eksperdihinnangu andmine.

De minimis erand esimese kindlustusvahendusdirektiivi reguleerimisalas jääb samaks (kauba müügi kõrvaltegevusena kindlustuslepinguid müüv isik, kelle puhul iga-aastase kindlustusmakse summa ei ületa 500 eurot ja kes vastab muudele erandi kohaldamiseks vajalikele kriteeriumidele), kuid iga-aastast kindlustusmaksete piirmäära suurendatakse 600 eurole ja seda kohaldatakse proportsionaalselt (vähem kui 2 eurot päevas). Kõnealune 2 eurot on kindlustusmakse summa lepingu kohta päevas. Näiteks jäävad direktiivi reguleerimisalast jätkuvalt välja optikud, kes müüvad täiendavat kindlustust prillide puhul.

Teenuste müügi kõrvaltegevusena müüdavad kindlustuslepingud jäävad pärast läbivaatamist direktiivi reguleerimisalasse. Siia hulka kuuluvad näiteks reisibüroode müüdavad reisikindlustuslepingud ning autorendiettevõtete ja liisingettevõtete müüdavad üldised kindlustuslepingud.

Artikliga 2 määratletakse teatavate muudatustega uuesti esimeses kindlustusvahenduse direktiivis kasutatud mõisted ja lisatakse uued mõisted.

- Kindlustusvahenduse määratlust laiendatakse, et kajastada artiklis 1 sätestatud reguleerimisala laiendamist, ning täpsustatakse, et kindlustuspakkumisi koondavate veebilehtede teatavate tegevuste puhul on tegemist kindlustusvahendusega. Tegevuste puhul jäetakse välja tutvustamine. Sama moodi muudetakse edasikindlustusvahenduse määratlust.
- Kindlustusinvesteermistoode on määratletud vastavalt määruse (investeermistoodete põhiteabe dokumentide kohta (kombineeritud jaeinvesteermistoodete määрус)) kohasele investeermistoote määratlusele.
- Seotud kindlustusvahendaja määratlust laiendatakse, et hõlmata vahendajad, kes töötavad teise kindlustusvahendaja vastutusel.

- Nõustamine määratletakse kui isikliku soovitusena andmine kliendile taotluse korral või muul viisil.
- Kutseline klient määratletakse selleks, et teha erand teabe esitamist käsitlevatest sätetest.
- Ristmüügina määratletakse tegevus, mille puhul kaks või enam toodet müüakse komplektina.
- Tingimuslik vahendustasu on määratletud kui vahendustasu, mille puhul makstav summa põhineb kokkulepitud eesmärkide saavutamisel.
- Märkimisväärne seos määratleb seotud isikute vahelised kokkulepped ning kokkulepped, mis võivad mõjutada järelvalveasutuse suutlikkust teostada tõhusat järelvalvet.
- Tasu määratletakse nii, et see ei hõlma mitte ainult makseid (teenustasud, vahendustasud jne), vaid ka mis tahes majanduslikku kasu.
- Päritoluliikmesriigi, vastuvõtva liikmesriigi, kindlustusvahendaja, edasikindlustusvahendaja ja püsiva andmekandja määratlusi täpsustatakse.

II peatükk: Registreerimisnõuded

Artikliga 3 esimeses kindlustusvahendusdirektiivis sätestatud registreerimisnõudeid oluliselt ei muudeta, kuid nähakse ette, et EIOPA loob ühtse elektroonilise registri (ühendades liikmesriikide andmebaasid), ja nõutakse teiste isikutega sõlmitud teatavate kokkulepete avalikustamist. See ühtne elektrooniline register toimib portaalina, mis suunab edasi riiklikesse registritesse. Samuti vabastatakse registreerimisnõude täitmisest isikud, kelle suhtes kohaldatakse deklareerimismenetlust (vt artikkel 4).

III peatükk: Deklareerimismenetlus

Artikliga 4 nähakse ette lihtsustatud menetlus, millega vabastatakse kaks isikuterühma eespool osutatud registreerimismenetluse järgimisest, võimaldades neil tegeleda kindlustusvahendusega lihtsa deklareerimise teel. Kõnealused rühmad on järgmised:

- isikud, kes tegelevad kindlustusvahendusega põhikutsetegevuse kõrvaltegevusena ja kes vastavad teatavatele muudele tingimustele (nt reisibürood). Üldiselt hõlmavad muud tingimused seda, et tooted täiendavad teisi tooteid või teenuseid ning ei kata elukindlustus- või vastutusriske, välja arvatud juhuslikult kaasaskäiv kindlustuskate, ning
- isikud, kelle tegevus piirdub nõuete kutsealase haldamisega ja kahju hindamisega.

Deklareerimismenetlust kohaldatakse peamiselt reisibüroode, kindlustustooteid müüvate autorendiettevõtete ning kahjuhindajate ja kahjukäsitlejate suhtes.

IV peatükk: Teenuste osutamise vabadus ja asutamisvabadus

Artiklites 5, 6 ja 7 kajastatakse sätteid, mis on sätestatud esimese kindlustusvahendusdirektiivi artiklis 5, läbivaadatud MiFID ettepanekus ja Luksemburgi protokollis¹². Samuti käsitletakse päritoluliikmesriigi ja vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutuste pädevuste jaotust, eelkõige juhul, kui kindlustus- või edasikindlustusvahendaja ei täida vastuvõtvas liikmesriigis äritegevusega tegeledes oma kohustusi.

V peatükk: Muud organisatsioonilised meetmed

Artiklis 8 on sätestatud kutsesobivus- ja organisatsioonilised nõuded, mis hõlmavad esimese kindlustusvahendusdirektiivi artikli 4 sätteid: asjakohaste teadmiste ja oskuste nõue; hea maine nõue; erialase vastutuskindlustuse nõue ja meetmed, et kaitsta selle eest, et vahendaja ei suuda kanda kindlustusmakset üle kindlustusandjale või maksta kindlustusmakseid kindlustusvõtjale tagasi. Samuti hõlmab see pideva kutsealase arendamise nõuet. Proportsionaalse mõju saavutamiseks on nõuded, mida kohaldatakse isikute suhtes, kes tegelevad kindlustusvahendusega kõrvaltegevusena või kelle tegevus piirdub nõuete kutsealase haldamisega, proportsionaalsed müüdavate toodete keerukusega. Seega ei kohaldata artiklit 8 selliste vahendajate suhtes täielikult.

Komisjonile antakse volitused võtta vastu delegeeritud õigusakte, millega määratakse kindlaks piisavate teadmiste ja oskuste määratlus.

Artiklis 9 käsitletakse üldise hüvangu eeskirjade avaldamist. Kõnealuse sättega kaasatakse esimese kindlustusvahendusdirektiivi artikli 6 sätted ning nähakse ette, et liikmesriigid avaldavad üldise hüvangu eeskirjad ning EIOPA kogub ja avaldab teavet selliste eeskirjade kohta (näiteks üldise hüvangu põhimõtted seoses kolmanda kindlustusdirektiiviga, vt komisjoni tõlgendav teatis teenuste osutamise vabaduse ja üldise hüvangu kohta kindlustussektoris 2000/C 43/03).

Artiklites 10–12 sõnastatakse uuesti varasemad artiklid 7, 9 ja 10, mis käsitlevad pädevaid asutusi, liikmesriikide vahelist teabevahetust ning kaebusi.

Artiklis 13 käsitletakse klientidega seotud vaidluste kohtuvälise lahendamise menetlusi ja tugevdatakse esimese kindlustusvahendusdirektiivi artiklit 11, nõudes (mitte ainult julgustades), et liikmesriigid kehtestaksid menetlused ja tagaksid nendes osalemise.

Artiklis 14 käsitletakse vahendajate kasutamise piirangut. Sellega laiendatakse varasema esimese kindlustusvahendusdirektiivi artikli 3 lõiget 6 edasikindlustusandjatele ning kindlustus- ja edasikindlustusvahendajatele ning võetakse arvesse deklareerimismenetlust (vt artikkel 4).

VI peatükk: Teabenõuded ja äritegevuseeskirjad

¹²

Protokoll, mis käsitleb Euroopa Liidu liikmesriikide pädevate asutuste vahelist koostööd eelkõige seoses Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. detsembri 2002 direktiivi 2002/92/EÜ (kindlustusvahenduse kohta) kohaldamisega.

Artiklites 15–20 sõnastatakse uuesti avalikustamisnõuded, suurte riskide puhul kohaldatav erand, varasema artikli 12 sätted, mida muudetakse rangemaks, ja varasema artikli 13 kohased teabe edastamise tingimused. Samuti kehtestatakse järgmised täiendavad sätted:

- vahendajate puhul üldpõhimõtte, mille kohaselt peavad vahendajad tegutsema oma klientide parimates huvides;
- samalaadsed teabenõuded kindlustusandjate suhtes;
- nõue, mille kohaselt peavad kindlustusvahendajad avalikustama tasu arvutamise aluse ja tasu suuruse;
- nõue, mille kohaselt tuleb avalikustada mistahes muutuvtasu summa, mille on saanud kindlustusandjate ja vahendajate müügipersonal;
- kohustuslik „täieliku avalikustamise” kord elukindlustustoodete müügi puhul ja „taotluse korral avalikustamise” kord (st kliendi taotluse korral) kahjukindlustustoodete müügi puhul viieaastase üleminekuperioodiga. Pärast viieaastase üleminekuperioodi lõppu kohaldatakse täieliku avalikustamise korda automaatselt ka kahjukindlustustoodetele. Ettepaneku kohaselt eristatakse üleminekuperioodi ajal elukindlustus- ja kahjukindlustustooteid. Elukindlustustoodete müügi puhul on tasu (vahendustasu) üldiselt kõrgem. Lisaks on elukindlustustooted sarnasemad investeerimistoodetele ning sellise toote ostmine on pikaajaline investering. Kahjukindlustustoodete puhul on olukord erinev. Tasu on tavaliselt madalam (vahendustasu on umbes 5–10 % kindlustusmaksest) ning tootega kaasneb vähem riske. Enamikus ELi riikides saab tarbija minna üle teisele asendatavale tootele väga lihtsalt ja ilma suurte kuludeta;
- kindlustusandjate ja -vahendajate kohustus anda kliendile enne lepingu sõlmimist piisavalt teavet kindlustustoote kohta, et klient saaks teha teadliku otsuse;
- nõue, mille kohaselt EIOPA peab tagama, et teave, mille ta saab riigisiseste rangemate sätete kohta, edastatakse kindlustusandjatele, -vahendajatele ja tarbijatele; ning
- täiendavad erandid üldisele nõudele, mille kohaselt teave tuleb esitada püsival andmekandjal.

Parema tarbijakaitse saavutamiseks tagatakse kõnealuste sätetega suurem läbipaistvus võrreldes algse direktiiviga (2002/92/EÜ) seoses vahendaja tasustamise laadi, struktuuri ja summaga ning suurendatakse selgust seoses esindatava ja esindaja vahelise suhtega, sealhulgas, kuidas see võib mõjutada nõustamist. Tarbijate kaitse on viimastel aastatel oluliselt paranenud ning täna otsivad tarbijad üha enam teavet ja on hinnateadlikud. Lõpphinna eri elementide avalikustamine – sealhulgas vahendaja tasu – võimaldab kliendil teha valiku kindlustuskaitse, seotud teenuste (nt kas vahendaja tegeleb kahjukäsitlusega) ja hinna alusel. Sellega tagatakse tarbijale sobivad, kulutõhusad tooted ja vahendusteenused. Tasu kohustuslikul avalikustamisel peaks olema positiivne mõju konkurentsile kindlustusvahenduse valdkonnas, sest sellega tagatakse, et tarbijad saavad ulatuslikumat teavet nii toodete ja kulude kui ka võimalike huvide konfliktide kohta. Tarbijatel on lihtsam võrrelda

eri turustuskanalite kaudu müüdavate toodete kindlustuskaitseid ja hindu. Mitu ELi liikmesriiki juba nõuavad tasu avalikustamist mõne kindlustustoote puhul ning finantsinstrumentide turgude direktiiviga (MiFID II) nõutakse seda investeerimistoodete puhul. See uus teave annab tarbijatele terviklikuma teabe selle kohta, milliseid teenuseid vahendaja osutab ja millised on seotud kulud. Tasu avalikustamist tuleb rakendada siiski nii, et tagatud on vahendajate ja otseste väljaandjate võrreldavus. Võrreldavus tagatakse teabega kaitse hinna ning turustamiskulude kohta. Eelkõige peaksid kindlustusandjad huvide konflikti vältimiseks avalikustama ka selle, mille põhjal arvutatakse oma töötajate muutuvtasu, mis tuleneb toote müügist. Kõnealused sätted käsitlevad lisaks teatavaid põhiprobleeme, mis on seotud kindlustusvahendusteenuste piiriülese osutamisega: õiguskindluse ja võrreldavuse puudumine. Kui parandatakse ühtlustatud õigusraamistikku, võivad nii vahendajad kui ka nende kliendid meelsamini müüa või osta kindlustustooteid piiriüleselt. Parem avalikustamine lihtsustab toodete ja turustuskanalite võrdlemist (nagu eespool kirjeldatud), mis on praegu eriti keeruline piiriülese kaubanduse olukordades.

Artikli 21 kehtestatakse sätted toodete komplektina müümise kohta ja nõutakse, et klienti teavitatakse võimalusest osta tooteid eraldi ning talle antakse selle kohta teatavat teavet. Sellega nõutakse ka, et EIOPA töötaks välja suunised sellise tegevuse järelevalve kohta ning seejärel ajakohastaks neid suuniseid.

VII peatükk: Täiendavad nõuded klientide kaitseks seoses kindlustusinvesteerimistoodetega

Artiklis 22 käsitletakse täiendavate nõuete reguleerimisala ja seda, et neid kohaldatakse kindlustusvahendaja või -andja suhtes, kui nad müüvad kindlustusinvesteerimistoodeteid.

Artikkel 23 sisaldab täiendavaid huvide konflikti sätteid, nõudes, et sellised konfliktid tuleb tuvastada. Sellega antakse komisjonile volitused võtta vastu delegeeritud õigusakte, et:

- määratleda meetmed, mille võtmist võidakse nõuda, et tuvastada, vältida, juhtida ja avalikustada sellised konfliktid; ning
- kehtestada kriteeriumid, mille alusel täpsustatakse konfliktide liigid, mis võivad kahjustada klientide huve.

Artikkel 24 põhineb MiFID II artiklil [23]. Selles sätestatakse MiFID II nõue teha järgmist:

- tegutseda ausalt ja professionaalselt kooskõlas klientide parimate huvidega;
- tagada, et teave on õiglane, selge ega ole eksitav;
- anda teavet kindlustusandja või -vahendaja ning tema teenuste kohta (eelkõige, kas nõustamine on sõltumatu), turuanalüüsi ulatuse kohta (kas pakutakse sobivuse pidevat hindamist), pakutavate toodete ja investeerimisstrateegiate kohta ning kulude kohta.

Selles täpsustatakse, mille alusel võib väita, et nõustamine on sõltumatu, see hõlmab ka nõuet hinnata turul pakutavaid tooteid ja nõuet mitte võtta vastu tasu kolmandatelt isikutelt.

Komisjonile antakse volitused võtta vastu delegeeritud õigusaktid, et tagada selle artikli järgimine.

Artiklis 25 sätestatakse, kuidas tuleb hinnata sobivust ja asjakohasust, ning nõutakse kliendilt teabe saamist. Nõustamiseta müügi korral peab vahendaja või kindlustusandja hankima teavet kliendi teadmiste ja kogemuse kohta, et määrata kindlaks toote sobivus ja asjakohasus tema jaoks. Nõustamisega müügi jaoks peab ta sobivuse kindlaksmääramiseks saama teavet kliendi finantsseisundi ja investeerimiseesmärkide kohta. Juhul kui toode ei ole asjakohane või sobiv, peab ta selle eest klienti hoiatama. Müüja peab ka säilitama andmed tingimuste kohta, mille alusel ta osutab kliendile teenuseid, ning esitama kliendile aruandeid. Komisjonile antakse volitused võtta vastu delegeeritud õigusaktid, et tagada nõuete järgimine.

VIII peatükk: Sanktsioonid

Artikliga 26 nähakse ette, et liikmesriigid tagavad, et pädevad asutused võtavad käesoleva direktiivi kohaselt vastu võetud siseriiklike sätete rikkumise korral tõhusaid, proportsionaalseid ja hoiatavaid halduskaristusi ja -meetmeid.

Halduskaristusi ja -meetmeid tuleb kohaldada füüsiliste või juriidiliste isikute suhtes, kes siseriikliku õiguse kohaselt vastutavad rikkumise eest.

Pädevatele asutustele tuleb anda kõik vajalikud uurimisvolitused ning nad peavad tegema koostööd piiriülestel juhtudel.

Artikliga 27 on ette nähtud, et rikkumiste eest kehtestatud sanktsioonid või meetmed avaldatakse.

Artiklis 28 on täpsustatud teatavad rikkumised ja sätestatud vahendajate suhtes kohaldatavad halduskaristused, sealhulgas registreerimise tühistamine, juhtimisfunktsioonide täitmise eest vastutavate isikute suhtes kohaldatav keeld, rahalised karistused, mille maht on kuni kaks korda suurem, kui rikkumise tulemusel saadud tulu, kui sellist tulu on võimalik kindlaks määrata.

Käesolevas ettepanekus ei käsitleta kriminaalkaristusi.

Artiklis 29 sätestatakse tegurid, mida tuleb arvesse võtta sanktsioonide ja meetmete kehtestamisel (sealhulgas rikkumise tulemusel saadud kasu, kolmandatele isikutele põhjustatud kahju, vastutavate isikute koostöövalmidus), ning nähakse ette, et EIOPA annab sanktsioonidega seoses välja suunised. Samuti nähakse ette, et kindlustusvahendajat või -andjat teavitatakse mis tahes sanktsioonidest või meetmetest ning põhjendatakse neid.

Artikliga 30 nähakse ette tõhusad mehhanismid rikkumistest teatamise soodustamiseks ning rikkumisest teatajate ja nende isikuandmete asjakohane kaitse, samuti selliste füüsiliste isikute andmete kaitse, kes on väidetavalt vastutavad rikkumiste eest.

Artikliga 31 nähakse ette, et EIOPA-le esitatakse igal aastal koguteave rikkumiste kohta ning et EIOPA avaldab kõnealuse teabe. Komisjonile antakse volitused võtta sellega seoses vastu rakenduslikud tehnilised standardid, mille töötab välja EIOPA ja esitab komisjonile [6] kuud pärast käesoleva direktiivi avaldamist.

IX peatükk. Lõppsätted

Artiklites 32–39 sätestatakse (vajaduse korral ajakohastatult) esimese kindlustusvahendusdirektiivi lõppsätteid, mis käsitlevad õigust pöörduda kohtusse, ülevõtmist, jõustumist, varasemate õigusaktide kehtetuks tunnistamist ja adressaate. Lisaks sätestatakse *artiklites 33 ja 34* tingimused, mida kohaldatakse seoses käesoleva direktiivi kohaste komisjoni volitustega võtta vastu delegeeritud õigusakte, ja *artikliga 35* nähakse ette kord, mille alusel vaatab komisjon pärast direktiivi jõustumist selle läbi ja hindab seda. See läbivaatamine peab eelkõige võtma arvesse mõju, mis artikli 17 lõike 2 kohastel avalikustamise eeskirjadel on kahjukindlustusvahendajatele, kes on väikesed ja keskmise suurusega ettevõtjad.

4. MÕJU EELARVELE

Ettepanekule lisatud finantsselgituses on käsitletud ka ettepaneku konkreetset mõju komisjoni eelarvele. Ettepaneku konkreetne mõju eelarvele on seotud EIOPA-le seatud ülesannetega, mida on täpsustatud käesolevale ettepanekule lisatud finantsselgituses.

Ettepanek mõjutab liidu eelarvet.

↓ 2002/92/EÜ (kohandatud)

2012/0175 (COD)

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV

kindlustusvahenduse kohta

(uuesti sõnastatud)

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse ~~Euroopa Ühenduse asutamislepingut~~ ☒ Euroopa Liidu toimimise lepingut ☒
, eriti selle artikli ☒ 53 lõiget 1 ja artiklit 62 ☒ ~~47 lõiget 2 ja artiklit 55,~~

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

↓ uus

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu riikide parlamentidele,

↓ 2002/92/EÜ

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust,

↓ uus

olles konsulteerinud Euroopa andmekaitseinspektoriga,

↓ 2002/92/EÜ

⇒ uus

toimides ~~asutamislepingu artiklis 251 sätestatud menetluse~~ ⇒ seadusandliku tavamenetluse ⇐
kohaselt

ning arvestades järgmist:

↓ uus

(1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. detsembri 2002. aasta direktiivi 2002/92/EÜ (kindlustusvahenduse kohta)¹³ tuleb teha palju muudatusi. Selguse huvides tuleks kõnealune direktiiv uuesti sõnastada.

(2) Kuna ettepaneku põhieesmärk ja reguleerimise eesmärk on ühtlustada siseriiklike sätteid kõnealustes valdkondades, peaks ettepanek põhinema ELi toimimise lepingu artikli 53 lõikel 1 ja artiklil 62. Direktiivi vorm on vajalik selleks, et võimaldada direktiiviga hõlmatud valdkondades rakendussätete kohandamist iga liikmesriigi konkreetse turu ja õigussüsteemi eripärale. Samuti on käesoleva direktiivi eesmärk koordineerida siseriiklike eeskirju, mis käsitlevad juurdepääsu kindlustus- ja edasikindlustusvahendusele, sealhulgas nõuete kutsealasele haldamisele ja kahju hindamisele, ning seepärast lähtutakse aluslepingu artikli 53 lõikest 1. Kuna kõnealuses sektoris pakutakse teenuseid kogu liidus, põhineb käesolev direktiiv ka aluslepingu artiklil 62.

↓ 2002/92/EÜ põhjendus 1
(kohandatud)

(3) Kindlustus- ja edasikindlustusvahendajatel on keskne roll kindlustus- ja edasikindlustustoodete ~~jaotamisel~~ turustamisel ühenduses ☒ liidus ☒.

↓ 2002/92/EÜ põhjendus 2

~~Pidades silmas kindlustusagentide ja maaklerite asutamisvabaduse ja teenuste osutamise vabaduse kasutamise võimaluste parandamist, astuti esimene samm nõukogu 13. detsembri 1976. aasta direktiiviga 77/92/EMÜ kindlustusagentide ja maaklerite (ex ISIC rühm 630) tegevuse puhul asutamisvabaduse ja teenuste osutamise vabaduse kasutamist hõlbustavate meetmete ja eelkõige selle tegevusega seonduvate üleminekumeetmete kohta¹⁴.~~

↓ 2002/92/EÜ põhjendus 3

~~Direktiivi 77/92/EMÜ kohaldatakse kuni kindlustusagentide ja maaklerite tegevuse alustamist ja jätkamist käsitlevaid siseriiklike eeskirju kooskõlastavate sätete jõustumiseni.~~

¹³ EÜT L 9, 15.1.2003, lk 3.

¹⁴ EÜT L 26, 31.01.1977, lk 12. Direktiivi on viimati muudetud 1994. aasta ühinemisaktiga.

↓ 2002/92/EÜ põhjendus 4

~~Liikmesriigid järgisid olulisel määral komisjoni 16. detsembri 1991. aasta soovitusi 92/48/EMÜ kindlustusvahendajate kohta,¹⁵ mis aitas lähendada kindlustusvahendajate kutse sobivusnõudeid ja registreerimist käsitlevaid siseriiklike sätteid.~~

↓ 2002/92/EÜ põhjendus 9

⇒ uus

(4) Kindlustustooteid võivad ~~jaotada~~ turustada mitut tüüpi isikud või asutused, nagu agendid, maaklerid, "finantsettevõtjad" ⇒, kindlustusandjad, reisibürood ja autorendiettevõtted ⇐. Ettevõtjate võrdne kohtlemine ja klientide kaitse eeldavad, et käesolev direktiiv hõlmab kõiki neid isikuid või asutusi.

↓ uus

(5) Direktiivi 2002/92/EÜ kohaldamisel on saanud selgeks, et kindlustus- ja edasikindlustusvahenduse hõlbustamiseks tuleb paljusid sätteid veelgi täpsustada ning et tarbijakaitse huvides tuleb kõnealuse direktiivi reguleerimisala laiendada igasugusele kindlustoodete müügile, olenemata sellest, kas sellega tegelevad kindlustusvahendajad või kindlustusandjad. Seoses müügiga, järelmüügiga ja nõuete käsitlemisega tuleks uue direktiivi reguleerimisala laiendada kõigile kindlustustooteid otse müüvatele kindlustusandjatele samal alusel nagu kindlustusagentide ja-maaklerite puhul.

(6) Selleks et tagada samaväärne tarbijakaitse olenemata turustuskanalist, mille kaudu tarbijad kindlustustooteid ostavad (kas otse kindlustusandjalt või kaudselt vahendaja kaudu), peaks direktiivi reguleerimisala hõlmama mitte ainult kindlustusandjaid, vaid ka teisi turuosalisi, kes müüvad kindlustustooteid kõrvaltegevusena (nt reisibürood ja autorendiettevõtted ning kauba pakkujad, kes ei vasta erandi kohaldamise tingimustele).

(7) Käesolevat direktiivi tuleks kohaldada isikute suhtes, kes aitavad (kas kliendi või kindlustusandja nimel) kindlustus- või edasikindlustuslepingut hallata ja käsitleda, sealhulgas nõuete kutsealane haldamine või kahju hindamine või nõuetele eksperdi hinnangu andmine.

↓ 2002/92/EÜ põhjendus 5

(8) Siseriiklike sätete vahel on siiski veel olulisi erinevusi, mis takistavad kindlustus- ja edasikindlustusvahendajate tegevuse alustamist ja jätkamist siseturul. ~~Seetõttu on asjakohane asendada direktiiv 77/92/EMÜ uue direktiiviga.~~

¹⁵ EÜT L 17, 28.01.1992, lk 32.

↓ uus

- (9) Praegused ja hiljutised vapustused finantsturgudel on näidanud, kui oluline on tagada tõhus klientide kaitse kogu finantssektoris. Seepärast on asjakohane tugevdada klientide usaldust ning ühtlustada kindlustustoodete turustamise reguleerimist, et tagada kogu liidus klientide piisaval tasemel kaitse. Klientide kaitse meetmeid tuleb kohandada iga kliendikategooria (kutselised kliendid või muud) eripärale.
-

↓ 2002/92/EÜ põhjendus 11

⇒ uus

- (10) Käesolevat direktiivi tuleks kohaldada selliste isikute suhtes, kelle tegevus on kindlustusvahendus-~~teenuste~~ ⇒ või edasikindlustusvahendusteenuste ⇐ pakkumine kolmandatele isikutele tasu eest, mis võib olla rahaline või nende kindlustusvahendajate ⇒ või edasikindlustusvahendajate ⇐ teenustega seotud muu kokkulepitud majanduslik kasuhüvitis.
-

↓ uus

- (11) Käesolevat direktiivi tuleks kohaldada isikute suhtes, kes kliendi poolt veebilehe kaudu või muul viisil valitud kriteeriumide alusel annavad teavet ühe või mitme kindlustus- või edasikindlustuslepingu kohta või esitavad kindlustus- või edasikindlustustoodete järjestuse või lepingutega seotud allahindluse, kui klient saab selle protsessi lõpus sõlmida otse kindlustuslepingu; direktiivi ei tuleks kohaldada mitte ainult tutvustamisega seotud tegevuste suhtes, mis hõlmavad potentsiaalseid kindlustusvõtjaid käsitlevate andmete ja teabe esitamist kindlustus- või edasikindlustusvahendajatele või kindlustus- või edasikindlustusandjatele, samuti kindlustus- või edasikindlustustooteid või kindlustus- või edasikindlustusvahendajaid või kindlustus- või edasikindlustusandjaid käsitleva teabe esitamist potentsiaalsetele kindlustusvõtjatele.
-

↓ 2002/92/EÜ põhjendus 12

- (12) Käesolevat direktiivi ei tohiks kohaldada muu kutsetegevusega tegelevate isikute nagu maksuekspertide või raamatupidajate suhtes, kes selle muu kutsetegevuse raames ~~annavad~~ juhuslikult nõustavad kindlustuskaitse ~~kohtaküsimuses~~, ega kindlustustoodete kohta üksnes üldist laadi teavet andvate isikute suhtes, kui selle tegevuse eesmärk ei ole aidata kliendil sõlmida või täita kindlustus- või edasikindlustuslepingut ~~ega kindlustus- või edasikindlustusseltsile esitatud nõuete kutsealane haldamine või kahjumi korrigeerimine ja nõuetele ekspordihinnangu andmine~~.

↓ 2002/92/EÜ põhjendus 13

⇒ uus

- (13) Käesolevat direktiivi ei tohiks tuleks kohaldada isikute suhtes, kes teatavatel rangetel tingimustel tegelevad kindlustusvahendusega kui kõrvaltegevusega ⇒ teatavate piirangute alusel seoses kindlustuslepinguga, eelkõige selle müümiseks vajalike teadmistega, kaetud riskidega ja kindlustusmakse summaga ⇐ .

↓ 2002/92/EÜ põhjendus 10

(kohandatud)

- (14) Käesolevas direktiivis sisaldab ~~mõistet~~ ☒ on määratletud ☒ „seotud kindlustusvahendaja”, ☒ et võtta ☒ milles võetakse arvesse teatavate liikmesriikide turgude omadusi ja mille eesmärk on kehtestada selliste vahendajate suhtes kohaldatavad registreerimistingimused. Nimetatud mõiste eesmärk ei ole takistada seda, et liikmesriikidel on samalaadseid mõisteid selliste kindlustusvahendajate kohta, kellel kindlustusseltsi eest ja nimel ning täielikul vastutusel tegutsedes on õigus koguda kindlustusmakseid ning kliendile ettenähtud summasid käesolevas direktiivis sätestatud finantsgarantiide kohaselt.

↓ 2002/92/EÜ põhjendus 14

⇒ uus

- (15) ⇒ Füüsilisest isikust ⇐ ~~Kindlustus-~~ ja edasikindlustusvahendajaid peaks registreerima selle liikmesriigi pädev asutus, kus on nende ⇒ elukoht; ⇐ ~~peakontor, tingimused et need vahendajad vastavad rangetele pädevuse, hea maine, ametialase vastutuskindlustuse ja finantssuutlikkusega seotud kutsesobivusnõuetele.~~ ⇒ juriidilisest isikust kindlustus- ja edasikindlustusvahendajaid peaks registreerima selle liikmesriigi pädev asutus, kus asub nende registrijärgne asukoht (või peakontor, kui siseriikliku õiguse kohaselt ei ole registrijärgset asukohta), tingimused et need vahendajad vastavad rangetele pädevuse, hea maine, ametialase vastutuskindlustuse ja finantssuutlikkusega seotud kutsesobivusnõuetele. Liikmesriikides juba registreeritud kindlustusvahendajaid ei pea käesoleva direktiivi kohaselt uuesti registreerima. ⇐

↓ 2002/92/EÜ põhjendus 6 ja

põhjendus 15 (kohandatud)

⇒ uus

- (16) Kindlustus- ja edasikindlustusvahendajad peaksid olema võimelised kasutama ~~asutamisalulepingus~~ sätestatud asutamisevabadust ja teenuste osutamise vabadust. Selline ☒ Seega ☒ peaks registreerimine peaks ⇒ või deklareerimine nende päritoluliikmesriigis ⇐ võimaldama kindlustus- ja edasikindlustusvahendajatel tegutseda teistes liikmesriikides asutamisevabaduse ja teenuste osutamise vabaduse põhimõtete alusel, kui pädevate asutuste vahel on järgitud asjakohast teatamise korda.

↓ 2002/92/EÜ põhjendus 16 (uus)

- (17) ~~Asjakohaseid sanktsioone vajatakse kindlustus- või edasikindlustusvahendusega tegelevate registreerimata isikute kohta, registreerimata vahendajate teenuseid kasutavate kindlustus- või edasikindlustusseltside kohta ja nende vahendajate kohta, kes ei järgi käesoleva direktiivi kohaselt vastuvõetud siseriiklikke sätteid.~~
-

↓ uus

- (18) Läbipaistvuse suurendamiseks ja piiriülese kaubanduse hõlbustamiseks peaks EIOPA looma ja avaldama ühtse elektroonilise andmebaasi, mis sisaldab andmeid kõigi kindlustus- ja edasikindlustusvahendajate kohta, kes on teatanud kavatsusest kasutada asutamisvabadust või teenuste osutamise vabadust, ning kõnealust andmebaasi ajakohastama. Selleks peaksid liikmesriigid esitama EIOPA-le asjaomast teavet viivitamata. Kõnealuses andmebaasis on hüperlink iga liikmesriigi asjaomase pädeva asutuse veebilehele. Iga liikmesriigi pädeva asutuse veebilehel on hüperlink kõnealusele andmebaasile.

- (19) Selgelt tuleks kindlaks määrata päritoluliikmesriigi ja vastuvõtva liikmesriigi suhtelised õigused ja kohustused seoses selliste kindlustus- ja edasikindlustusvahendajate järelevalvega, kelle nad on registreerinud või kes asutamisvabaduse või teenuste osutamise vabaduse õiguse alusel tegelevad kindlustus- või edasikindlustusvahendusega nende territooriumil.

- (20) Liikmesriigid ei tohiks kohaldada registreerimisnõudeid kindlustusvahendajate suhtes, kes tegelevad kindlustusvahendusega seoses teatavat liiki kindlustuslepingutega kõrvaltegevusena või seoses nõuete kutsealase haldamise või kahju hindamise või nõuetele eksperdi hinnangu andmisega, tingimusel et asjaomased kindlustusvahendajad täidavad käesoleva direktiivi nõudeid seoses teadmiste, oskuste ja hea mainega ning kohaldatavaid teabe- ja äritegevusenõudeid, kusjuures pädevale asutusele on esitatud tegevuse deklaratsioon.
-

↓ 2002/92/EÜ põhjendus 7
(kohandatud)

- (21) Kindlustusvahendajate suutmatus kogu ~~ühenduses~~ liidus vabalt tegutseda takistab kindlustuse ühtse turu nõuetekohast toimimist.
-

↓ uus

- (22) Oluline on tagada, et kindlustus- ja edasikindlustusvahendajatel ning otseste kindlustusandjate sellistel töötajatel, kes on seotud kindlustuslepingute ettevalmistamise, müügi ja müügi järgse tegevusega, on kõrge professionaalne tase ja pädevus. Seepärast peavad vahendaja ning otseste kindlustusandjate, autorendiettevõtete ja reisibüroode töötajate, samuti nõuete haldamise või kahju

hindamise või nõuetele eksperdihinnangu andmisega tegelevate isikute kutsealased teadmised vastama asjaomase tegevuse keerukusele. Tagada tuleb täiendusõpe.

↓ 2002/92/EÜ põhjendus 8
(kohandatud)
⇒ uus

- (23) Kindlustusvahendus-~~tegevust~~ ⇒ või edasikindlustusvahendustegevust ⇐ alustavate ja jätkavate isikute kutsesobivusnõudeid ja registreerimist käsitlevate siseriiklike sätete kooskõlastamine saab ~~seetõttu~~ soodustada finantsteenuste ühtse turu väljakujundamist ning tõhustada klientide kaitset selles valdkonnas.

↓ uus

- (24) Piiriülese kaubanduse edendamiseks tuleks kehtestada vahendajate teadmiste ja oskuste vastastikuse tunnustamise põhimõtted.

- (25) Vastuvõttev liikmesriik peaks tunnustama Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2008. aasta soovitusel (Euroopa kvalifikatsiooniraamistiku loomise kohta elukestva õppe valdkonnas)¹⁶ alusel loodud Euroopa kvalifikatsiooniraamistiku kohasel kolmandal või kõrgemal tasemel akrediteeritud riiklikku kutsekvalifikatsiooni kui tõendit selle kohta, et kindlustus- või edasikindlustusvahendaja täidab teadmiste ja oskustega seotud nõudeid, mis on vastavalt käesolevale direktiivile registreerimise tingimus. Kõnealune raamistik aitab liikmesriikidel, haridusasutustel, tööandjatel ja eraisikutel võrrelda liidu erinevate haridus- ja koolitussüsteemide kutsekvalifikatsioone. See vahend on esmatähtis liidus tööturu arendamise seisukohast. Kõnealuse raamistiku eesmärk ei ole asendada siseriiklike kvalifikatsioonisüsteeme, vaid täiendada liikmesriikide meetmeid koostöö hõlbustamise teel.

- (26) Hoolimata kehtivast ühtsest kindlustusandjatele ja –vahendajatele tegevuslubade andmise süsteemist on Euroopa kindlustusturg jätkuvalt väga killustunud. Piiriülese äritegevuse hõlbustamiseks ja tarbijate jaoks läbipaistvuse suurendamiseks peaksid liikmesriigid tagama nende territooriumil kohaldatavate üldise hüvangu eeskirjade avaldamise, samuti tuleks teha üldsusele kättesaadavaks ühtne elektrooniline register ning kõigis liikmesriikides kindlustuse- ja edasikindlustusevahenduse suhtes kohaldatavad üldise hüvangu eeskirjad.

↓ 2002/92/EÜ põhjendus 17

- (27) Pädevate asutuste vaheline koostöö ja teabevahetus on olulised klientide kaitseks ning ühtsel turul kindlustus- ja edasikindlustustegevuse usaldusväärse tagamiseks.

¹⁶ ELT C 111, 6.5.2008.. lk 1.

↓ 2002/92/EÜ põhjendus 22
(kohandatud)
⇒ uus

- (28) Liikmesriikides vajatakse asjakohaseid nõuetekohaseid ja tõhusaid kohtuväliseid kaebuste ja kahjuhüvitusnõuete menetlusi, et lahendada kindlustusvahendajate või -andjate ja klientide vahelisi vaidlusi, kasutades võimaluse korral olemasolevaid menetlusi. Selleks et lahendada käesoleva direktiivi kohaseid õigusi ja kohustusi käsitlevaid vaidlusi kindlustusandjate või kindlustustooteid müüvate või pakkuvate isikute ja klientide vahel, peaks olema võimalik kasutada tõhusaid kohtuväliseid kaebuste ja kahjuhüvitusnõuete menetlusi. Selleks et tõhustada vaidluste kohtuvälise lahendamise menetlusi, mis käsitlevad klientide esitatud kaebusi, tuleks käesoleva direktiiviga ette näha, et kindlustusandjad või kindlustustooteid müüvad või pakuvad isikud peavad osalema vaidluste lahendamise menetlustes, millest ei tulene siduvat otsust ja mille on nende suhtes algatanud kliendid seoses käesoleva direktiivi kohaste õiguste ja kohustustega. Selliste vaidluste kohtuvälise lahendamise menetluste eesmärk on tagada kindlustusandjate või kindlustustooteid müüvate või pakkuvate isikute ja klientide vaheliste vaidluste kiirem ja odavam lahendamine ning vähendada kohtusüsteemi koormust. Samas ei tohiks vaidluste kohtuvälise lahendamise menetlused piirata selliste menetluste osaliste õigust pöörduda asjaomases küsimuses kohtusse

↓ 2002/92/EÜ põhjendus 23
⇒ uus

Ilma et see piiraks klientide õigust oma kaebust kohtusse esitada, peaksid liikmesriigid julgustama tagama, et vaidluste kohtuvälise lahendamise üksused, kes lahendavad käesoleva direktiivis osutatud vaidlusi, teevad kohtuvälise vaidluste lahendamiseks loodud avalikke või eraasutusi koostööle piiriüleste vaidluste lahendamisel koostööd. Liikmesriigid peaksid hea seisma, et vaidluste kohtuvälise lahendamise üksused, kes lahendavad selliseid vaidlusi, ühineksid FIN-Net võrgustikuga¹⁷. Selline koostöö peaks näiteks võimaldama klientidel teiste liikmesriikide kindlustusvahendajatega seotud kaebuste korral võtta ühendust oma elukohariigi kohtuvälise menetlejatega. FIN-NET võrgustiku loomine võimaldab paremat abi piiriüleste teenuseid kasutavatele klientidele. Menetlusi käsitlevates sätetes tuleks arvesse võtta komisjoni 30. märtsi 1998. aasta soovitus 98/257/EÜ tarbijavaidluste kohtuvälise lahendamise eest vastutavate asutuste suhtes kohaldatavate põhimõtete kohta¹⁸.

↓ uus

- (29) Laienev selliste tegevusalade ring, millega paljud kindlustusvahendajad ja -andjad samaaegselt tegelevad, on suurendanud võimalust huvide konfliktide tekkeks

¹⁷ http://ec.europa.eu/internal_market/fin-net/index_en.htm

¹⁸ EÜTL 113, 13.04.1998, lk 31.

kõnealuste erinevate tegevusalade ja klientide huvide vahel. Seepärast on oluline, et liikmesriigid kehtestaksid eeskirjad tagamaks, et sellised konfliktid ei kahjusta nende klientide huve.

- (30) Tarbijatele tuleks eelnevalt anda selget teavet kindlustustooteid müüvate isikute staatuse ja nende saadava tasu kohta. Tuleb ette näha kohustuslik staatuse avalikustamine Euroopa kindlustusvahendajate ja -andjate puhul. Seda teavet tuleks tarbijale anda lepingueelses etapis. Eesmärk on avalikustada kindlustusandja ja -vahendaja seos (vajaduse korral) ning vahendaja saadava tasu struktuur ja sisu.
- (31) Investeerimistoote müüja ja ostja vaheliste huvide konfliktide vähendamiseks on oluline tagada kindlustusturustajate tasu piisav avalikustamine. Elukindlustustoodete puhul peaks seega vahendaja ning kindlustusvahendaja või -andja töötaja olema kohustatud teavitama klienti oma tasustamisest enne müüki. Muude kindlustustoodete puhul kohaldatakse viieaastast üleminekuperioodi, kusjuures klienti tuleb teavitada õigusest nõuda sellist teavet ja seda tuleb kliendi taotluse korral anda.
- (32) Selleks et anda kliendile võrreldavat teavet kindlustusvahendusteenuste kohta, mida osutatakse olenemata sellest, kas klient ostab toote vahendaja kaudu või otse kindlustusandjalt, ja vältida konkurentsi moonutamist, mis tuleneb sellest, et teabenõuete täitmise vältimise eesmärgil eelistavad kindlustusandjad vahendajate kasutamise asemel müüa tooteid otse kliendile, tuleks ette näha, et ka kindlustusandjad peavad esitama klientidele, kellele nad otse kindlustusvahendusteenuseid osutavad, teavet tasu kohta, mida nad kindlustustoodete müügi eest saavad.
- (33) Kuna käesoleva ettepaneku eesmärk on tugevdada tarbijakaitset, kohaldatakse mõnda sätet ainult ettevõtjate ja tarbijate vaheliste suhete suhtes, eelkõige sätteid, millega reguleeritakse kindlustusvahendajate või muude kindlustustooteid müüvate isikute suhtes kohaldatavaid äritegevuseeskirju.
- (34) Vajaduse korral tuleks ebasobivate toodete müügi vältimiseks anda kindlustustoodete müügi korral ausaid ja pädevaid nõuandeid.

↓ 2002/92/EÜ põhjendus 18

- (35) Oluline on, et klient teaks, kas vahendaja annab kliendile nõu paljude kindlustusseitsideandjate või üksnes mõne kindlustusseitsiandja pakutatavate toodete kohta.

↓ 2002/92/EÜ põhjendus 20
(kohandatud)
⇒ uus

- (36) ⇒ Kuna tarbijad üha enam sõltuvad isiklikest soovistest, on asjakohane lisada nõustamise määratlus. Enne nõuande andmist peaks kindlustusvahendaja- või andja hindama kliendi vajadusi, soove ja rahalist olukorda. ⇐ Kui vahendaja kinnitab, et ta annab nõustab paljude kindlustusseitsideandjate toodete kohta suhtes, peaks ta tegema

turul pakutavate toodete ausa ja piisavalt laiaulatusliku analüüsi. Lisaks peaksid kõik
⇒ kindlustusvahendajad ⇒ vahendajad ⇒ ja -andjad ⇒ oma nõuannet põhjendama.

↓ uus

(37) Enne lepingu sõlmimist, sealhulgas nõustamiseta müügi korral, tuleks kliendile anda asjakohast teavet kindlustustoote kohta, et klient saaks teha teadliku otsuse. Kindlustusvahendaja peaks olema suuteline selgitama kliendile vahendaja müüdavate kindlustustoodete põhiomadusi.

(38) Kehtestada tuleks ühtsed eeskirjad, et anda kindlustustoodet müüvale isikule teatav valikuvõimalus seoses andmekandjaga, millel kogu teave esitatakse kliendile, et võimaldada kasutada elektroonilist teabevahetust, kui see on tehingu asjaolusid arvesse võttes asjakohane. Kliendile tuleks siiski anda võimalus saada see paberkanalil. Selleks et tarbijal oleks juurdepääs teabele, tuleks kogu lepingueelne teave alati anda tasuta.

↓ 2002/92/EÜ põhjendus 21
⇒ uus

(39) Sellise teabe avaldamist vajatakse vähem, kui klient taotleb edasikindlustust või kindlustust ~~on~~ kommerts- ja tööstusriski katmiseks ⇒ või ta on kutseline klient (vt direktiivi I lisa) ⇒ ~~edasikindlustus- või kindlustuskaitset taotlev äriühing.~~

↓ 2002/92/EÜ põhjendus 19
(kohandatud)
⇒ uus

(40) Käesolevas direktiivis tuleks täpsustada, millised peaksid olema ⇒ kindlustusandjate ja ⇒ kindlustusvahendajate ~~kohustused~~ ⇒ miinimumkohustused ⇒ klientide teavitamisel. Liikmesriikil ~~võib~~ ☒ peaks ☒ selles valdkonnas ☒ olema võimalus ☒ säilitada või vastu võtta rangemaid sätteid, mida võib tema territooriumil ☒ kindlustusvahendustegevusega ☒ ~~vahendustegevusega~~ tegelevate kindlustusvahendajate ⇒ ja -andjate ⇒ suhtes kohaldada ~~nende elukohast~~ ⇒ nende päritoluliikmesriigis kohaldatavatest sätetest ⇒ sõltumata, tingimusel et need rangemad sätted vastavad ühenduse ⇒ liidu ⇒ õigusele, sealhulgas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2000. aasta direktiivile 2000/31/EÜ infoühiskonna teenuste teatavate õiguslike aspektide, eriti elektroonilise kaubanduse kohta siseturul (direktiiv elektroonilise kaubanduse kohta)¹⁹. ⇒ Liikmesriik, kes teeb ettepaneku kohaldada ja kohaldab kindlustusvahendajaid ja kindlustustoodete müüki käsitlevaid sätteid lisaks käesoleva direktiivi sätetele, peaks tagama, et kõnealustest sätetest tulenev halduskoormus on proportsionaalne tarbijakaitsega. Tarbijakaitse huvides ja ebasobivate kindlustustoodete müügi vältimiseks peaks liikmesriikidel olema lubatud

¹⁹ EÜT L 138, 13.7.2000, lk 1.

kohaldada erandkorras juhul, kui nad peavad seda vajalikuks ja proportsionaalseks, rangemaid nõudeid kindlustusvahendajate suhtes, kes tegelevad kindlustusvahendusega kõrvaltegevusena. ⇐

↓ uus

(41) Kogu liidus kasutavad jaefinantsteenuste pakkujad laialdaselt ristmüüki. Ristmüük võib olla tarbijatele kasulik, kuid võib hõlmata ka müügitegevust, mille puhul tarbija huve ei võeta piisavalt arvesse. Näiteks võib teatav ristmüügitegevus või -toode, nimelt seosmüük, mille puhul kaks või enam finantsteenust müüakse pakulina ning vähemalt üks neist teenustest või toodetest ei ole eraldi saadaval, moonutada konkurentsi ning avaldada negatiivset mõju tarbijate mobiilsusele ning nende suutlikkusele teha teadlik valik. Näiteks võib seosmüügina käsitada tarbijale kindlustusteenuse osutamisel arvelduskonto kohustuslikku avamist, kuhu tasutakse kindlustusmaksed, või liikluskindlustuslepingu sõlmimise kohustuslikku kaasamist juhul, kui tarbijale antakse auto ostu rahastamiseks tarbimislaenu. Ehkki toodete komplektina müümine, mille puhul kaks või enam finantsteenust või -toodet müüakse pakulina, kuid kõiki teenuseid saab osta ka eraldi, võib samuti moonutada konkurentsi ja klientide võimet teha teadlikke valikuid, jätab see vähemalt kliendile valikuvõimaluse ning võib seetõttu vähem ohustada kindlustusvahendajate käesoleva direktiivi kohaste kohustuste täitmist. Konkurentsi edendamiseks ja tarbijatele valikuvõimaluse loomiseks tuleb selliste tavade kasutamist hoolikalt hinnata.

(42) Finantsinstrumentide turgude direktiivi (MiFID II)²⁰ kohaste investeerimistoodete alternatiivi või asendajana on klientidele sageli kättesaadavad investeringutega seotud kindlustuslepingud. Investorite ühtse kaitse tagamiseks ja regulatiivse arbitraaži vältimiseks on oluline, et kindlustusega seotud jaeinvesteerimistoodete (kindlustusinvesteerimistooded, nagu on määratletud määruses investeerimistoodete põhiteabe dokumentide kohta) suhtes kohaldataks samasid äritegevuse eeskirju; need hõlmavad asjakohast teavet käsitlevaid sätteid, sobivat nõuannet käsitlevaid nõudeid ja piiranguid hüvedele, samuti huvide konfliktide juhtimise nõudeid ja sõltumatute nõustajate puhul piiranguid tasu laadile. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve (ESMA) ja Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve (EIOPA) peaksid tegema koostööd, et saavutada võimalikult suur ühtsus äritegevuse eeskirjades kombineeritud jaeinvesteerimistoodete puhul, mille suhtes kohaldatakse suuniste abil finantsinstrumentide turgude direktiivi (MiFID II) või käesolevat direktiivi. Kindlustusinvesteerimistoodete suhtes tuleb kohaldada nii käesoleva direktiivi nõudeid, mida kohaldatakse kõigi kindlustuslepingute suhtes (käesoleva direktiivi VII peatükk), kui ka rangemaid nõudeid, mida kohaldatakse kindlustusinvesteerimistoodete suhtes. Seega peaksid isikud, kes tegelevad kindlustusvahendusega seoses kindlustusinvesteerimistoodetega, täitma kõigi kindlustuslepingute suhtes kohaldatavaid tegevusnõudeid ning kindlustusinvesteerimistoodete suhtes kohaldatavaid rangemaid nõudeid.

²⁰ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv finantsinstrumentide turgude kohta, millega tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2004/39/EÜ (uuesti sõnastatud); KOM(2011) 656 (lõplik).

- (43) Tagamaks, et kindlustusandjad ja kindlustusvahendusega tegelevad isikud täidavad käesoleva direktiivi ülesandeid ning et nende suhtes kohaldatakse kogu liidus samu sätteid, peaksid liikmesriigid nägema ette halduskaristused ja -meetmed, mis on tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad. Sanktsioonide ja meetmete ühtlustamiseks vaadati komisjoni 8. detsembri 2010. aasta teatise (sanktsioonide tõhustamine finantsteenuste sektoris)²¹ raames läbi olemasolevad õigused ja nende praktiline kohaldamine. Seepärast peaksid liikmesriikide kehtestatud halduskaristused ja -meetmed vastama teatavatele olulistele nõuetele seoses adressaatide, sanktsiooni või meetme kohaldamisel arvessevõetavate kriteeriumide, sanktsioonide ja meetmete avaldamise, sanktsioonide määramise peamiste õiguste ja rahaliste halduskaristuste suurusega.
- (44) Eriti peaks pädevatel asutustel olema õigus kehtestada rahalisi karistusi, mis on piisavad, et katta oodatavat kasu, ning mis on heidutavad isegi suurtele asutustele ja nende juhtidele.
- (45) Selleks et tagada sanktsioonide ühtne kohaldamine liikmesriikides, kui määratakse kindlaks halduskaristuse või -meetme tüüp ja rahalise halduskaristuse suurus, peaksid liikmesriigid tagama, et pädevad asutused võtavad arvesse kõiki asjakohaseid asjaolusid.
- (46) Selleks et tugevdada sanktsioonide hoiatavat mõju avalikkusele ja teavitada eeskirjade rikkumistest, mis võivad kahjustada tarbijakaitset, tuleks kehtestatud sanktsioonid avaldada, välja arvatud teatavatel täpselt määratletud asjaoludel. Proportsionaalsuse põhimõtte järgimiseks tuleb kehtestatud sanktsioonid ja meetmed avaldada anonüümselt, kui avaldamine põhjustaks asjaomastele isikutele ebaproportsionaalset kahju.
- (47) Võimalike rikkumiste tuvastamiseks peaks pädevatel asutustel olema vajalikud uurimisvolitused ning nad peaksid kehtestama tõhusad mehhanismid, et toetada võimalikest või tegelikest rikkumistest teatamist.
- (48) Käesolevas direktiivis tuleks osutada nii halduskaristustele kui ka -meetmetele, olenemata sellest, kas neid käsitatakse siseriikliku õiguse kohaselt sanktsioonidena või meetmetena.
- (49) Käesolev direktiiv ei tohiks piirata liikmesriikide selliste sätete kohaldamist, mis käsitlevad kuritegusid.
- (50) Käesoleva direktiivi eesmärkide saavutamiseks tuleks komisjonile anda volitused võtta aluslepingu artikli 290 kohaselt vastu õigusakte, mis käsitlevad vahendaja piisavate teadmiste ja pädevuse määratlust, huvide konfliktide juhtimist, äritegevuse kohustusi seoses kindlustusega seotud jaainvesteeringustoodetega ning sanktsioonidega seotud teabe esitamise korda ja vormi. Eriti tähtis on, et komisjon viiks ettevalmistuse ajal läbi nõutavad konsultatsioonid, kaasa arvatud ekspertidega. Komisjon peaks delegeeritud õigusaktide ettevalmistamise ja koostamise ajal tagama asjaomaste dokumentide sama- ja õigeaegse ning nõuetekohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

²¹ KOM (2010) 716.

- (51) Finantsteenuste tehnilised standardid peaksid tagama kogu liidus järjepideva ühtlustamise ning tarbijate piisava kaitse. Kuna EIOPA-l on põhjalikud eriteadmised, on tõhus ja asjakohane teha talle ülesandeks töötada komisjonile esitamiseks välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, mille puhul ei ole vaja teha poliitilisi otsuseid.
- (52) ELi toimimise lepingu artiklite 290 ja 291 kohaselt ja vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määruse (EL) nr 1094/2010 (millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Kindlustus- ja Töandjapensionide Järelevalve))²² artiklitele 10–15, peaks komisjon vastu võtma delegeeritud õigusaktid, nagu on sätestatud artiklis [8] seoses vahendaja piisavate teadmiste ja oskuste määratlusega, artiklites [17 ja 23] seoses huvide konfliktide juhtimisega ning artiklites [24 ja 25] seoses äritegevuse kohustustega, mis on seotud kindlustusega kombineeritud jaainvesteeringustoodetega, samuti rakenduslikud tehnilised standardid, nagu on sätestatud artiklis [30] seoses sanktsioonidega seotud teabe esitamise korra ja vormiga. Kõnealuste delegeeritud õigusaktide ja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud töötab välja EIOPA.
- (53) Isikuandmete töötlemise suhtes, mida teostab EIOPA käesoleva direktiivi raames, kohaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiivi 95/46/EÜ (üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta)²³ ning selle üle teostavad järelevalvet liikmesriikide pädevad asutused, eelkõige liikmesriikide määratud sõltumatud ametiasutused, ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2000. aasta määrust (EÜ) nr 45/2001 (üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta)²⁴ Euroopa andmekaitseinspektori järelevalve all.
- (54) Käesolevas direktiivis austatakse põhiõigusi ja järgitakse eelkõige Euroopa Liidu põhiõiguste hartas tunnustatud põhimõtteid, mis kajastuvad aluslepingus.
- (55) Kooskõlas liikmesriikide ja komisjoni 28. septembri 2011. aasta ühise poliitilise deklaratsiooniga selgitavate dokumentide kohta, kohustuvad liikmesriigid lisama põhjendatud juhtudel ülevõtmismeetmeid käsitlevale teatele ühe või mitu dokumenti, milles selgitatakse seost direktiivi komponentide ja ülevõtvate siseriiklike õigusaktide vastavate osade vahel. Käesoleva direktiivi puhul leiab seadusandja, et selliste dokumentide edastamine on põhjendatud.
- (56) Käesolev direktiiv tuleks läbi vaadata viis aastat pärast direktiivi jõustumise kuupäeva, et võtta arvesse turu suundumusi, samuti suundumusi liidu õiguse muudes valdkondades või liikmesriikide kogemusi liidu õiguse rakendamisel, eelkõige seoses direktiiviga 2003/41EÜ hõlmatud toodetega.

²² ELT L 331, 15.12.2010, lk 48.

²³ EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31.

²⁴ EÜT L 8, 12.1.2001, lk 1.

↓ 2002/92/EÜ põhjendus 24
(kohandatud)

(57) Direktiiv ~~77/92/EMÜ~~ ☒ 2002/92/EÜ ☒ tuleks seetõttu kehtetuks tunnistada.

↓ uus

(58) Käesoleva direktiivi siseriiklikku õigusse ülevõtmise kohustus peaks piirduma nende sätetega, millega sisuliselt muudetakse direktiivi 2002/92/EÜ. Kohustus võtta üle muutmata sätteid tuleneb direktiivist 2002/92/EÜ.

(59) Käesolev direktiiv ei tohiks piirata liikmesriikide kohustusi, mis on seotud direktiivi 2002/92/EÜ siseriiklikku õigusesse ülevõtmise tähtaegadega,

↓ 2002/92/EÜ

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

I PEATÜKK

REGULEERIMISALA JA MÕISTED

Artikkel 1 *Reguleerimisala*

↓ 2002/92/EÜ (kohandatud)
⇒ uus

1. Käesoleva direktiiviga sätestatakse liikmesriigis registreeritud või seal end registreerida soovivate füüsiliste ja juriidiliste isikute kindlustus- ja edasikindlustusvahendustegevuse alustamiset ja jätkamiset ⇒, sealhulgas nõuete kutsealast haldamist ja kahju hindamist ⇐ ☒ käsitlevad ☒ eeskirjad.

↓ 2002/92/EÜ

2. Käesolevat direktiivi ei kohaldata kindlustuslepingute vahendusteenuseid pakkuvate isikute suhtes, kui kõik järgmised tingimused on täidetud:

- (a) kindlustusleping nõuab teadmisi ainult pakutava kindlustuskaitse kohta;
- (b) kindlustusleping ei ole elukindlustusleping;

- (c) kindlustuskaitse ei kata vastutusriske;
- (d) isiku põhikutsetegevus ei ole kindlustusvahendus;

↓ 2002/92/EÜ (kohandatud)

- (e) kindlustus täiendab mistahes pakkuja pakutavat kaupa toodet või ~~osutatavat teenust~~, kui selline kindlustus hõlmab: ~~(i)~~ kõnealuse pakkuja tarnitavate kaupade rikkemise, kadumise või hävimise riski ; või

↓ 2002/92/EÜ (kohandatud)

⇒ uus

~~ii) pagasi hävimise või kadumise ja asjaomaselt pakkujalt tellitud reisiga seotud muid riske, isegi kui kindlustus hõlmab elukindlustus või vastutusriske, tingimusel et see kindlustuskaitse üksnes täiendab kõnealuse reisiga seotud riske hõlmavat peamist kindlustuskaitset;~~

- (f) ⇒ kindlustuslepingu ⇐ iga-aastase kindlustusmakse summa, ⇒ arvutatuna proportsionaalselt iga-aastaseks summaks, ⇐ ei ületa 500 600 eurot ja ~~kindlustuslepingu kogukestus koos lepingu pikendamistega ei ületa viit aastat.~~

↓ 2002/92/EÜ (kohandatud)

3. Käesolevat direktiivi ei kohaldata väljaspool ~~ühendust~~ liitu asuvate riskide ja kohustustega seotud kindlustus- ja edasikindlustusvahendusteenuste suhtes.

↓ 2002/92/EÜ

⇒ uus

Käesolev direktiiv ei mõjuta liikmesriigi õigust kolmandas riigis registreeritud ja ~~nimetatud~~ kõnealuse liikmesriigi territooriumil teenuste osutamise vabaduse põhimõtte alusel tegutsevate kindlustus- ja edasikindlustusvahendajate ⇒ või kindlustus- ja edasikindlustusandjate ⇐ kindlustus- ⇒ ja edasikindlustusvahendustegevuse ⇐ ~~vahendustegevuse~~ suhtes, tingimusel et võrdne kohtlemine on tagatud kõikidele isikutele, kes sellel turul kindlustus- ⇒ ja edasikindlustusvahendustegevusega ⇐ ~~vahendustegevusega~~ tegelevad või kellel on lubatud seda teha.

Käesoleva direktiiviga ei reguleerita kolmandates riikides toimuvat kindlustus- ⇒ või edasikindlustusvahendustegevust ⇐ ~~vahendustegevust~~ ega kolmandates riikides kindlustusvahendajate kaudu toimuvat ~~ühenduse~~ kindlustus- või edasikindlustusseltside tegevust, nagu on määratletud esimeses nõukogu 24. juuli 1973. aasta direktiivis 73/239/EMÜ otsekindlustustegevuse, välja arvatud elukindlustustegevuse alustamise ja jätkamisega seotud õigus- ja haldusnormide

kooskõlastamise kohta[8] ja esimeses nõukogu 5. märtsi 1979. aasta direktiivis 79/267/EMÜ otsese elukindlustustegevuse alustamise ja jätkamisega seotud õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta[9].

↓ uus

Liikmesriigid teatavad komisjonile üldistest raskustest, mis nende kindlustusvahendajatel tekivad seoses asutamise või kindlustusvahendustegevusega mis tahes kolmandas riigis.

↓ 2002/92/EÜ
⇒ uus

Artikkel 2 Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

1. „kindlustusseltsandja” – ettevõtja, kes on saanud ametliku tegevusloa direktiivi 73/239/EMÜ artikli 6 või direktiivi 79/267/EMÜ artikli 6 kohaselt;
2. „edasikindlustusseltsandja” – ettevõtja, kes ei ole kindlustusselts ega kolmanda riigi kindlustusselts ja kelle põhitegevus on võtta vastu kindlustusseltside, kolmandate riikide kindlustusseltside või teiste edasikindlustusseltside loovutatud riske ⇒ on saanud ametliku tegevusloa direktiivi 2005/68/EÜ artikli 3 kohaselt ⇐ ;

↓ 2002/92/EÜ
⇒ uus

3. „kindlustusvahendus” – ⇐ kindlustuslepingutega seotud nõustamine, ⇐ kindlustuslepingute tutvustamine, soovitamine, ettevalmistamine või sõlmimine või nende haldamisel ja täitmisel abistamine, eelkõige sel juhul, kui tegemist on nõuetega ⇒ , samuti nõuete kutsealane haldamine ja kahju hindamine ⇐ . Kui sellise tegevusega tegeleb kindlustusselts või kõnealuse kindlustusseltsi vastutusel tegutseva kindlustusseltsi töötaja, ei loeta seda tegevust kindlustusvahenduseks. ⇐ Kõnealuseid tegevusi käsitatakse kindlustusvahendusena ka juhul, kui nendega tegelevad kindlustusandjad ilma kindlustusvahendaja sekkumiseta. ⇐

↓ uus

Käesoleva direktiivi kohaldamisel ei käsitata kindlustusvahendusena järgmisi tegevusi:

↓ 2002/92/EÜ

⇒ uus

- (g) ~~Kindlustusvahenduseks ei loeta ka~~ ⇒ kliendile ⇐ juhuslikult teabe andmine seoses muu kutsetegevusega, tingimusel et selle tegevuse eesmärk ei ole ⇒ kui teabe andja ei tee mis tahes täiendavaid samme, et ⇐ aidata kliendil sõlmida või täita kindlustuslepingut ~~ega kindlustusseltsile esitatud nõuete kutsealane haldamine või kahju korrigeerimine ja nõuetele eksperdi hinnangu andmine;~~

↓ uus

- (h) ainult andmete ja teabe esitamine kindlustusvahendajatele või -andjatele potentsiaalsete kindlustusvõtjate kohta või teabe esitamine potentsiaalsetele kindlustusvõtjatele kindlustustoodete või kindlustusvahendaja- või andja kohta.

4. „kindlustusinvesteermistoodete” – kindlustusleping, mida võib liigitada ka investeermistooteks, nagu on määratletud [määruse (investeermistoodete põhiteabe dokumentide kohta) (kombineeritud ja investeermistoodete määrus)] artikli 2 punktis a;

↓ 2002/92/EÜ

⇒ uus

5. „kindlustusvahendaja” – füüsiline või juriidiline isik, ⇒ kes ei ole kindlustusandja ja ⇐ kes tasu eest alustab või jätkab kindlustusvahendust;

↓ 2002/92/EÜ (kohandatud)

⇒ uus

64. „edasikindlustusvahendus” – ⇒ edasikindlustuslepingutega seotud nõustamine, ⇐ kindlustuslepingute tutvustamine, soovitamine, ettevalmistamine või sõlmimine või nende haldamisel ja täitmisel abistamine, eelkõige sel juhul, kui tegemist on nõuetega ⇒ ,samuti nõuete kutsealane haldamine ja kahju hindamine ⇐ . Kui sellise tegevusega tegeleb edasikindlustusselts või kõnealuse edasikindlustusseltsi vastutusel tegutseva edasikindlustusseltsi töötaja, ei loeta seda tegevust edasikindlustusvahenduseks. ⇒ Kõnealuseid tegevusi käsitatakse edasikindlustusvahendusena ka juhul, kui nendega tegelevad edasikindlustusandjad ilma edasikindlustusvahendaja sekkumiseta. ⇐

↓ uus

Käesoleva direktiivi kohaldamisel ei käsitata edasikindlustusvahendusena järgmisi tegevusi:

↓ 2002/92/EÜ

- (a) ~~Edasikindlustusvahenduseks ei loeta ka juhuslikult teabe andmine seoses muu kutsetegevusega, tingimusel et selle tegevuse eesmärk ei ole aidata kliendil sõlmida või täita edasikindlustuslepingut ega edasikindlustusseltsile esitatud nõuete kutsealane haldamine või kahjumi korrigeerimine ja nõuetele ekspordihinnangu andmine;~~

↓ uus

- (b) ainult andmete ja teabe esitamine edasikindlustusvahendajatele või -andjatele potentsiaalsete kindlustusvõtjate kohta või teabe esitamine potentsiaalsetele kindlustusvõtjatele edasikindlustustoodete või edasikindlustusvahendaja- või andja kohta.

↓ 2002/92/EÜ

⇒ uus

~~76~~ „edasikindlustusvahendaja” – füüsiline või juriidiline isik, ⇒ kes ei ole edasikindlustusandja ja ⇐ kes tasu eest alustab või jätkab edasikindlustusvahendust;

~~87~~ „seotud kindlustusvahendaja” - isik, kes tegeleb kindlustusvahendustegevusega ühe või mitme kindlustusandjaseksi ⇒ või -vahendaja ⇐ eest ja nimel, kui kindlustustooted omavahel ei konkureeri, kuid kes ei kogu kindlustusmakseid või kliendile ettenähtud summasid ja kes tegutseb kelle tegevus seoses nende kindlustusseltside toodetega toimub täielikult kõnealuste kindlustusandjateseltside ⇒ või -vahendajate ⇐ vastutusel ⇒, tingimusel et kindlustusvahendajad, kelle vastutusel isik tegutseb, ei tegutse ise teise kindlustusandja või -vahendaja vastutusel ⇐;

~~Seotud kindlustusvahendajaks loetakse ka isikut, kes seoses ühe või mitme kindlustusseltsi toodetega tegeleb nende kindlustusseltside vastutusel kindlustusvahendusega oma põhikutsetegevuse kõrval, kui kindlustus täiendab kõnealuse põhikutsetegevuse raames pakutavaid kaupu või osutatavaid teenuseid ja kui nimetatud isik ei kogu kindlustusmakseid ega kliendile ettenähtud summasid;~~

↓ uus

9. „nõustamine” – soovitusete andmine kliendile kliendi soovil või kindlustusandja või -vahendaja algatusel;

↓ uus

10. „tingimuslik vahendustasu” – vahendustasuna saadav tasu, mille puhul makstav summa põhineb kokkulepitud eesmärkide saavutamisel, mis on seotud vahendaja tegevusega kõnealuse kindlustusandja juures;

↓ 2002/92/EÜ

~~118.~~ ~~suurriskid~~ „suured riskid” – direktiivi 73/239/EMÜ artikli 5 punktis d määratletud riskid;

~~129.~~ „päritoluliikmesriik” –

- (a) kui vahendaja on füüsiline isik, siis liikmesriik, kus ~~asub selle vahendaja on tema~~ elukoht ~~ja kus ta tegutses~~;
- (b) kui vahendaja on juriidiline isik, siis liikmesriik, kus on tema registrijärgne asukoht, või kui tal siseriikliku õiguse kohaselt ei ole registrijärgset asukohta, siis liikmesriik, kus asub tema peakontor;

↓ 2002/92/EÜ (kohandatud)

⇒ uus

~~1310.~~ „vastuvõttev liikmesriik” – liikmesriik, kus kindlustus- või edasikindlustusvahendaja on alaliselt kohal või kus on tema alaline tegevuskoht filiaal või kus ta osutab teenuseid ja mis ei ole tema päritoluliikmesriik ;

~~1412.~~ „püsiv andmekandja” – ~~vahend, mis võimaldab kliendil isiklikult talle adresseeritud teavet salvestada nii, et seda saab tulevikus teabe otstarbe seisukohast piisava aja jooksul kasutada, ja mis võimaldab salvestatud teavet muutmata kujul taasesitada.~~ ⇒ direktiivi 2009/65/EÜ artikli 2 punktis m määratletud püsiv andmekandja; Eeskätt kuuluvad püsivate andmekandjate hulka disketid, CD-ROMid, DVDd ja arvutite kõvakettad, millele on salvestatud elektronpost, kuid nende hulka ei kuulu veebisaidid, kui need ei vasta esimeses lõigus täpsustatud kriteeriumidele.

↓ uus

(15) „ristmüük” – kindlustusteenuse või -toote pakkumine koos mõne muu teenuse või tootega paketi osana või muu lepingu või paketi tingimusena;

(16) „märkimisväärne seos” – finantsinstrumentide turgude direktiivi [MIFID II] artikli 4 punktis 31 osutatud olukord;

(17) „peamine tegevuskoht” – koht, kust juhitakse peamist tegevust;

(18) „tasu” – mis tahes vahendustasu, teenustasu, tasu või muu makse, sealhulgas mis tahes majanduslik kasu, mida antakse või saadakse seoses kindlustusvahendustegevusega;

(19) „seosmüük” – ühe või mitme kõrvalteenuse pakkumine paketina koos kindlustusteenuse või -tootega, kui kõnealune kindlustusteenus või -toode ei ole kliendile eraldi kättesaadav;

(20) „komplektina müük” – ühe või mitme kõrvalteenuse pakkumine paketina koos kindlustusteenuse või -tootega, kui kõnealune kindlustusteenus või -toode on kliendile eraldi kättesaadav, kuid mitte tingimata samadel tingimustel, kui komplektis kõrvalteenustega;

↓ 2002/92/EÜ
⇒ uus

II PEATÜKK

REGISTREERIMISNÕUDED

Artikkel 3 Registreerimine

1. ⇒ Välja arvatud artiklis 4 sätestatud juhul, ⇐ registreerib ~~kindlustus-~~ ja edasikindlustusvahendajad registreerib artikli 7 lõikes 2 määratletud pädev asutus nende päritoluliikmesriigis. ⇒ Direktiivide 73/239/EMÜ, 2002/83/EÜ ja 2005/68/EÜ kohaselt liikmesriikides registreeritud kindlustusandjaid ja nende töötajaid ei pea uuesti registreerima käesoleva direktiivi kohaselt. ⇐

Ilma et see piiraks esimese lõigu kohaldamist, võivad liikmesriigid sätestada, et kindlustus- ja edasikindlustusandjate ja muud asutused võivad teha koostööd kindlustus- ja edasikindlustusvahendajate registreerimiseks ja artikli 4 8 nõuete kohaldamiseks selliste vahendajate suhtes. Eelkõige võib kindlustusandja või kindlustusandjate ühendus ⇒ või kindlustus- või edasikindlustusvahendaja ⇐ pädeva asutuse järelevalve all registreerida seotud kindlustusvahendajaid.

↓ uus

Liikmesriigid võivad sätestada, et juhul, kui kindlustus- või edasikindlustusvahendaja tegutseb kindlustus- või edasikindlustusandja või teise registreeritud kindlustus- või edasikindlustusvahendaja vastutusel, vastutab viimati nimetatud vahendaja või kindlustusandja selle eest, et asjaomane kindlustus- või edasikindlustusvahendaja täidab käesoleva direktiivi kohaseid registreerimise tingimusi. Sel juhul peab vastutuse võtnud isik või üksus, keda liikmesriigid on teavitanud käesoleva artikli lõike 7 punktides a ja b sätestatud küsimustest, olema

kindel seoses käesoleva artikli lõike 7 punktis c sätestatud küsimusega. Samuti võivad liikmesriigid sätestada, et isik või üksus, kes võtab vahendaja eest vastutuse, registreerib kõnealuse vahendaja.

↓ 2002/92/EÜ

⇒ uus

Liikmesriigid ei pea esimeses ja teises lõigus nimetatud nõuet kohaldama kõigi nende füüsiliste isikute suhtes, kes töötavad ~~ettevõtja heaks~~ ⇒ kindlustus- või edasikindlustusandjas või registreeritud kindlustus- või edasikindlustusvahendajas ⇐ ja ⇒ kes ⇐ tegelevad kindlustus- või edasikindlustusvahendusega.

↓ 2002/92/EÜ

Liikmesriigid peavad tagama ~~registreerima~~ juriidilised isikutele registreerimise ja täpsustama registris juhtkonda kuuluvate vahendustegevuse eest vastutavate füüsiliste isikute nimed.

2. Liikmesriigid võivad kindlustus- ja edasikindlustusvahendajate jaoks asutada rohkem kui ühe registri, tingimusel et nad sätestavad vahendajate registreerimise kriteeriumid.
-

↓ uus

Liikmesriigid loovad internetipõhise registreerimissüsteemi, mis hõlmab ühtset veebilehel kättesaadavat registreerimismvormi, mis peaks olema kindlustusvahendajatele ja -andjatele hõlpsasti kättesaadav ning võimaldama neil täita vormi otse internetis.

↓ 2002/92/EÜ

3. Liikmesriigid tagavad sellise ühtse teabepunkti loomise, mis võimaldab kiiret ja lihtsat juurdepääsu kõigi nimetatud elektrooniliste ja pidevalt ajakohastatavate registrite andmetele. Selles teabepunktis on võimalik saada teavet ka kõigi liikmesriikide lõike 1 esimeses lõigus nimetatud pädevate asutuste identifitseerimisandmete kohta. Lisaks tuleb kõnealuses registris märkida riik või riigid, kus vahendaja vahendustegevusega tegeleb asutamisevabaduse või teenuste osutamise vabaduse alusel.
-

↓ uus

4. EIOPA loob ja avaldab oma veebilehel ühtse elektroonilise registri, mis sisaldab andmeid kindlustus- ja edasikindlustusvahendajate kohta, kes on teatanud

kavatsusest tegeleda piiriülese äritegevusega vastavalt IV peatükile. Selleks esitavad liikmesriigid EIOPA-le asjaomast teavet viivitamata. Kõnealusel registreerimise veebilehel on hüperlink iga liikmesriigi asjaomase pädeva asutuse veebilehele. Kõnealusel registreerimise veebilehel on linkid kõigi liikmesriikide pädevate asutuste veebilehtedele ja kõnealuselt veebilehtedelt on juurdepääs registreerimisele.

↓ 2002/92/EÜ

3 Liikmesriigid tagavad, et kindlustus- ja edasikindlustusvahendajate, sealhulgas seotud kindlustusvahendajad ~~kaasa arvatud~~, registreerimise tingimus on artiklis 4 8 sätestatud kutsesobivusnõuete täitmine.

Samuti tagavad liikmesriigid, et kindlustus- ja edasikindlustusvahendajad, sealhulgas seotud kindlustusvahendajad, kes ei vasta enam kõnealustele nõuetele, ~~kaasa arvatud~~, kõrvaldatakse registrist. Pädev asutus kontrollib korrapäraselt registreerimise kehtivust. Päritoluliikmesriik teavitab vajaduse korral vastuvõtvat liikmesriiki registrist kõrvaldamisest.

↓ uus

5. Liikmesriigid tagavad, et pädevad asutused ei registreeri kindlustus- või edasikindlustusvahendajat, kui ei ole kindel, et vahendaja täidab artiklis 8 sätestatud nõudeid.

↓ 2002/92/EÜ

⇒ uus

4 Pädevad asutused võivad anda kindlustus- ja edasikindlustusvahendajatele dokumendi, mis võimaldab kõigil huvitatud ~~pooltel isikutel~~ lõikes 2 ~~nimetatud osutatud~~ ⇒ mis tahes ⇐ registrist (~~registritest~~) kontrollida, kas nad on nõuetekohaselt registreeritud.

Selles dokumendis peavad olema vähemalt artikli ~~16+2 lõike 1~~ punktides a ja b täpsustatud andmed ja juriidilise isiku puhul ~~selle~~ käesoleva artikli lõike 1 neljandas lõigus ~~nimetatud osutatud~~ füüsiliste isikute nimed.

Liikmesriik peab nõudma, et dokument tagastatakse selle väljastanud pädevale asutusele, kui asjaomane kindlustus- või edasikindlustusvahendaja ei ole enam registreeritud.

~~5. Registreeritud kindlustus- ja edasikindlustusvahendajad võivad alustada ja jätkata kindlustus- ja edasikindlustusvahendustegevust ühenduses nii asutamisevabaduse kui ka teenuste osutamise vabaduse alusel.~~

6. Liikmesriigid näevad ette, et vahendajate taotlused nende registrisse lisamiseks vaadatakse läbi kuue kuu jooksul pärast nõuetekohase taotluse esitamist ning et taotlejale teatatakse viivitamata otsusest.

Liikmesriigid tagavad, et pädevatel asutustel on asjakohased meetmed, mis võimaldavad neil jälgida, kas kindlustus- ja edasikindlustusvahendajad kogu aeg täidavad käesoleva direktiivi kohaseid registreerimisnõudeid.

7. Liikmesriigid tagavad, et pädevad asutused nõuavad registreerimise tingimusena kindlustus- ja edasikindlustusvahendajatelt järgmist teavet:

(a) pädevatele asutustele tuleb esitada selliste aktsionäride või liikmete (nii füüsilised kui ka juriidilised isikud) isikuandmed, kellel on vahendajas üle 10 %-line osalus, ning kõnealuste osaluste suurus;

(b) pädevatele asutustele tuleb esitada selliste isikute isikuandmed, kellel on märkimisväärne seos kindlustus- või edasikindlustusvahendajaga;

(c) pädevatele asutustele tuleb rahuldaval viisil tõendada, et osalus või märkimisväärne seos ei takista pädeva asutuse järelevalvefunktsioonide tõhusat täitmist.

8. Pädevad asutused keelduvad registreerimisest, kui kindlustus- või edasikindlustusvahendajaga märkimisväärselt seotud ühe või enama füüsilise või juriidilise isiku tegevust reguleerivad kolmanda riigi õigus- ja haldusnormid või kõnealuste normide rakendamisega seotud raskused takistavad pädevatel asutustel oma järelevalvefunktsioonide täitmist.

III PEATÜKK

LIHTSUSTATUD REGISTREERIMISMENETLUS – TEGEVUSTE DEKLAREERIMINE

Artikkel 4

Deklareerimismenetlus kindlustusvahendusega tegelemiseks kõrvaltegevusena; nõuete kutsealane haldamine või kahju hindamise teenused

1. Artiklis 3 sätestatud registreerimisnõudeid ei kohaldata kindlustusvahendaja suhtes, kes tegeleb kindlustusvahendusega kõrvaltegevusena, tingimusel et tema tegevus vastab järgmistele tingimustele:

(a) kindlustusvahendaja põhikutsetegevus ei ole kindlustusvahendus;

(b) kindlustusvahendaja ainult vahendab teatavaid kindlustustooteid, mis täiendavad toodet või teenust, ja märgib need deklaratsioonis;

- (c) asjaomased kindlustustooted ei kata elukindlustus- või vastutusriske, välja arvatud juhul, kui kõnealune kindlustuskate on peamise kindlustuskattega juhuslikult kaasaskäiv.
2. Artiklis 3 sätestatud registreerimisnõudeid ei kohaldata kindlustusvahendajate suhtes, kelle ainus tegevus on nõuete kutsealane haldamine või kahju hindamise teenuste osutamine.
3. Iga kindlustusvahendaja, kelle suhtes kohaldatakse käesoleva artikli lõikeid 1 ja 2, esitab oma päritoluliikmesriigi pädevale asutusele deklaratsiooni, millega teatab pädevale asutusele oma isikuandmed, aadressi ja kutsealased tegevused.
4. Vahendajate suhtes, kelle suhtes kohaldatakse käesoleva artikli lõikeid 1 ja 2, kohaldatakse käesoleva direktiivi I, III, IV, V, VII ja IX peatükki ning artikleid 15 ja 16.

IV PEATÜKK

TEENUSTE OSUTAMISE VABADUS JA ASUTAMISVABADUS

↓ 2002/92/EÜ (kohandatud)
⇒ uus

Artikkel ~~6~~5

~~Teistes liikmesriikides asutamise ja teenuste osutamise teatamine~~

~~☒ Teenuste osutamise vabaduse kasutamine ☒~~

1. Iga kindlustus- või edasikindlustusvahendaja, kes kavatses esimest korda tegutseda
⇒ teise liikmesriigi territooriumil ⇐ ~~kas ühes või mitmes liikmesriigis~~
~~asutamisevabaduse või teenuste osutamise vabaduse alusel, peab kõigepealt teavitama~~
⇒ edastab oma ⇐ päritoluliikmesriigi pädevale asutusele ⇐ järgmise teabe: ⇐

~~Ühe kuu jooksul pärast nimetatud teatamist teavitavad need pädevad asutused kindlustus- või edasikindlustusvahendaja kavatsusest neile vastuvõtivate liikmesriikide pädevatele asutustele, kes seda soovivad, ja samal ajal ka asjaomasele vahendajale.~~

~~Kindlustus- või edasikindlustusvahendaja võib tegevust alustada üks kuu pärast seda kuupäeva, mil ta sai päritoluliikmesriigi pädevate asutuste teate teises lõigus nimetatud teatavakstegemise kohta. See vahendaja võib siiski kohe tegevust alustada, kui vastuvõttev liikmesriik ei soovi, et talle asjast teatatakse.~~

- ~~2. Liikmesriigid teatavad komisjonile, et nad soovivad saada teavet lõike 1 kohaselt. Komisjon omakorda teatab sellest teistele liikmesriikidele.~~

~~3. Vastuvõtivate liikmesriikide pädevad asutused võivad võtta vajalikke meetmeid, et tagada nende tingimuste asjakohane avaldamine, mille kohaselt üldistes huvides tuleb kõnealuse tegevusega nende territooriumil tegeleda.~~

↓ uus

- (a) vahendaja nimi, aadress ja mis tahes registreerimisnumber;
- (b) liikmesriik või -riigid, kus vahendaja kavatses tegutseda;
- (c) vahendaja liik ja vajaduse korral mis tahes esindatava kindlustus- või edasikindlustusandja nimi;
- (d) vajaduse korral, asjaomased kindlustusliigid;
- (e) tõendid kutsealaste teadmiste ja oskuste kohta.

2. Päritoluliikmesriigi pädev asutus edastab ühe kuu jooksul pärast lõikes 1 osutatud teabe saamist kõnealuse teabe vastuvõtva liikmesriigi pädevale asutusele, kes viivitamata kinnitab selle kättesaamist. Päritoluliikmesriigi pädev asutus teavitab kindlustus- või edasikindlustusvahendajat viivitamata kirjalikult sellest, et vastuvõttev liikmesriik on teabe saanud ning et kindlustus- või edasikindlustusandja võib vastuvõtvas liikmesriigis tegevust alustada.

Pärast lõikes 1 osutatud teabe saamist käsitab vastuvõttev liikmesriik kindlustus- või edasikindlustustegevuse käigus saadud varasemat kogemust, mida tõendab päritoluliikmesriigis antud tõend registreerimise või deklareerimise kohta, tõendina nõutavate teadmiste ja oskuste kohta.

3. Tõend varasema registreerimise või deklareerimise kohta hõlmab taotleja päritoluliikmesriigi pädeva asutuse või organi välja antud tõendit registreerimise kohta või tema saadud deklaratsiooni kohta, mille taotleja esitab koos taotlusega vastuvõtvale liikmesriigile.

4. Kui vastavalt lõikele 1 teatatud andmed muutuvad, saadab kindlustus- või edasikindlustusvahendaja kõnealuse muudatuse kohta päritoluliikmesriigi pädevale asutusele kirjaliku teate vähemalt üks kuu enne kõnealuse muudatuse jõustumist. Päritoluliikmesriigi pädev asutus teatab sellest muutusest ka vastuvõtva liikmesriigi pädevale asutusele võimalikult kiiresti ja mitte hiljem, kui üks kuu pärast teabe saamist päritoluliikmesriigi pädevalt asutusele.

Artikkel 6

Asutamisevabaduse kasutamine

1. Liikmesriigid nõuavad, et kindlustus- või edasikindlustusvahendaja, kes kavatses asutamisevabaduse alusel asutada teise liikmesriigi territooriumil filiaali, teavitab kõigepealt oma päritoluliikmesriigi pädevat asutust ja esitab sellele järgmise teabe:

- (a) vahendaja nimi, aadress ja (vajaduse korral) registreerimisnumber;

- (b) liikmesriik, kelle territooriumil kavatsetakse filiaal asutada või alaliselt kohal olla;
- (c) vahendaja liik ja vajaduse korral mis tahes esindatava kindlustus- või edasikindlustusandja nimi;
- (d) vajaduse korral, asjaomased kindlustusliigid;
- (e) tegevuskava, milles märgitakse kindlustus- või edasikindlustusvahendustegevused, millega kavatsetakse tegeleda, ja tegevuskoha organisatsiooniline struktuur; märkides ka kindlustusagentide isikuandmed, kui vahendaja kavatseb kõnealuseid agente kasutada;
- (f) selline aadress vastuvõtvas liikmesriigis, kust on võimalik dokumente saada;
- (g) mis tahes sellise isiku nimi, kes vastutab tegevuskoha või alalise kohaloleku juhtimise eest.

2. Välja arvatud juhul, kui päritoluliikmesriigi pädeval asutusel on kavandatud kindlustusvahendustegevust arvesse võttes põhjust pidada kindlustus- või edasikindlustusvahendaja organisatsioonilist struktuuri või finantsseisundit ebasobivaks, edastab päritoluliikmesriigi pädev asutus ühe kuu jooksul pärast lõikes 1 osutatud teabe saamist selle vastuvõtva liikmesriigi pädevale asutusele, kes viivitamata kinnitab selle kättesaamist. Päritoluliikmesriigi pädev asutus teavitab kindlustus- või edasikindlustusvahendajat viivitamata kirjalikult sellest, et vastuvõttev liikmesriik on teabe saanud ning et kindlustus- või edasikindlustusandja võib vastuvõtvas liikmesriigis tegevust alustada.
3. Kui päritoluliikmesriigi pädev asutus keeldub edastamast teavet vastuvõtva liikmesriigi pädevale asutusele, põhjendab ta ühe kuu jooksul pärast kogu lõikes 1 osutatud teabe saamist kindlustus- või edasikindlustusvahendajale oma keeldumist.
4. Kui vastavalt lõikele 1 teatatud andmed muutuvad, saadab kindlustus- või edasikindlustusvahendaja kõnealuse muudatuse kohta päritoluliikmesriigi pädevale asutusele kirjaliku teate vähemalt üks kuu enne kõnealuse muudatuse jõustumist. Päritoluliikmesriigi pädev asutus teatab sellest muutusest ka vastuvõtva liikmesriigi pädevale asutusele võimalikult kiiresti ja mitte hiljem, kui üks kuu pärast teabe saamist päritoluliikmesriigi pädevalt asutusele.

Artikkel 7

Pädevuse jaotus päritoluliikmesriigi ja vastuvõtva liikmesriigi vahel

1. Kui kindlustusvahendaja peamine tegevuskoht on teises liikmesriigis, võib asjaomase teise liikmesriigi pädev asutus päritoluliikmesriigi pädeva asutusega kokku leppida, et ta võib tegutseda nii, nagu ta oleks päritoluliikmesriigi pädev asutus seoses käesoleva direktiivi VI, VII ja VIII peatükiga. Sellise kokkuleppe korral teavitab päritoluliikmesriigi pädev asutus viivitamata kindlustusvahendajat ja EIOPAt.
2. Vastuvõtva liikmesriigi pädev asutus võtab vastutuse selle eest, et teenuste puhul, mida tegevuskoht tema territooriumil osutab, on täidetud VI ja VII peatükis sätestatud kohustused ja nende alusel võetud meetmed.

Vastuvõtva liikmesriigi pädeval asutusel on õigus uurida tegevuskoha töökorraldust ja nõuda selliste muudatuste tegemist, mis on tingimata vajalikud võimaldamaks pädeval asutusel jõustada VI ja VII peatükist tulenevaid kohustusi ja nende alusel võetud meetmeid seoses tegevuskoha poolt tema territooriumil osutatud teenustega või tegevusega.

3. Kui vastuvõtva liikmesriigi pädeval asutusel on alust arvata, et tema territooriumil teenuste osutamise vabaduse alusel või tegevuskohana tegutsev kindlustus- või edasikindlustusvahendaja rikub käesolevas direktiivis sätestatud mis tahes kohustust, teatab ta sellest päritoluliikmesriigi pädevale asutusele, kes võtab asjakohaseid meetmeid. Kui hoolimata päritoluliikmesriigi pädeva asutuse võetud meetmetest jätkab kindlustus- või edasikindlustusvahendaja tegutsemist viisil, mis selgelt kahjustab vastuvõtva liikmesriigi tarbijate huve või kindlustus- ja edasikindlustusturgude nõuetekohast toimimist, kohaldatakse kindlustus- või edasikindlustusvahendaja suhtes järgmisi meetmeid:

(a) vastuvõtva liikmesriigi pädev asutus võtab pärast päritoluliikmesriigi pädeva asutuse teavitamist kõik asjakohased meetmed, mida on vaja tarbijate kaitseks ja turgude nõuetekohaseks toimimiseks, takistades sealhulgas nõudeid rikkuval kindlustus- või edasikindlustusvahendajal algatamast uusi tehinguid vastuvõtva liikmesriigi territooriumil; vastuvõtva liikmesriigi pädev asutus teavitab põhjendamatult viivitamata sellistest meetmetest komisjoni;

(b) vastuvõtva liikmesriigi pädev asutus võib suunata küsimuse EIOPA-le ning paluda temalt abi vastavalt määruse (EL) nr 1094/2010 artiklile 19; sel juhul võib EIOPA tegutseda vastavalt kõnealuse artikliga talle antud volitustele, kui vastuvõtva liikmesriigi ja päritoluliikmesriigi pädevad asutused ei jõua kokkuleppele.

4. Kui vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused teevad kindlaks, et kindlustus- või edasikindlustusvahendaja, kellel on tegevuskoht või kes osutab teenuseid kõnealuse riigi territooriumil, rikub õigus- või haldusnorme, mis on kõnealuses liikmesriigis kehtestatud käesoleva direktiivi nende sätete alusel, mis annavad volitused vastuvõtva liikmesriigi pädevatele asutustele, nõuavad kõnealused asutused asjaomaselt kindlustus- või edasikindlustusvahendajalt sellise tegevuse lõpetamist.

Kui hoolimata vastuvõtva liikmesriigi pädeva asutuse võetud meetmetest jätkab kindlustus- või edasikindlustusvahendaja tegutsemist viisil, mis selgelt kahjustab vastuvõtva liikmesriigi tarbijate huve või kindlustus- ja edasikindlustusturgude nõuetekohast toimimist, kohaldatakse kindlustus- või edasikindlustusvahendaja suhtes järgmisi meetmeid:

(a) vastuvõtva liikmesriigi pädev asutus võtab pärast päritoluliikmesriigi pädeva asutuse teavitamist kõik asjakohased meetmed, mida on vaja tarbijate kaitseks ja turgude nõuetekohaseks toimimiseks, takistades sealhulgas nõudeid rikkuval kindlustus- või edasikindlustusvahendajal algatamast uusi tehinguid vastuvõtva liikmesriigi territooriumil; vastuvõtva liikmesriigi pädev asutus teavitab põhjendamatult viivitamata sellistest meetmetest komisjoni;

(b) vastuvõtva liikmesriigi pädev asutus võib suunata küsimuse EIOPA-le ning paluda temalt abi vastavalt määruse (EÜ) nr 1094/2010 artiklile 19; sel juhul

võib EIOPA tegutseda vastavalt kõnealuse artikliga talle antud volitustele, kui vastuvõtva liikmesriigi ja päritoluliikmesriigi pädevad asutused ei jõua kokkuleppele.

V PEATÜKK

MUUD ORGANISATSIOONILISED NÕUDED

↓ 2002/92/EÜ
⇒ uus

Artikkel 48

Kutsesobivus- ⇒ ja organisatsioonilised ⇐ nõuded

↓ 2002/92/EÜ
⇒ uus

1. Kindlustus- ja edasikindlustusvahendajatel ⇒, sealhulgas nendel, kes tegelevad vahendusega kõrvaltegevusena, isikutel, kes tegelevad nõuete kutsealase haldamisega, kahju hindamisega või nõuetele eksperdihinnangu andmisega, ja kindlustusandjate töötajatel, kes tegelevad kindlustusvahendustegevusega ⇐ peavad olema kindlustus- või edasikindlustusvahendaja ⇒ või kindlustus- või edasikindlustusandja ⇐ päritoluliikmesriigi kindlaksmääratud asjakohased teadmised ja oskused ⇒, et täita oma tööülesandeid ja kohustusi, ja asjakohane kutsealane kogemus, mis vastab vahendatavate toodete keerukusele ⇐.

↓ uus

Liikmesriigid tagavad, et kindlustus- ja edasikindlustusvahendajad ning kindlustusandjate töötajad, kes tegelevad kindlustusvahendustegevusega, ajakohastavad oma teadmisi ja oskusi pideva kutsealase arendamise teel, et säilitada piisaval tasemel pädevus.

↓ 2002/92/EÜ (kohandatud)
⇒ uus

~~Päritolu~~ Liikmesriigid võivad teadmisi ja oskusi käsitlevaid nõudeid kohandada vastavalt ⇒ konkreetsele ⇐ kindlustus- või edasikindlustustegevusele ja pakutavatele ☒ vahendatavatele ☒ toodetele, eelkõige juhul, kui vahendaja põhikutsetegevus on muu kui kindlustusvahendus. Sellisel juhul võib see vahendaja tegelda kindlustusvahendusega ainult siis, kui käesoleva artikli tingimustele vastav

kindlustusvahendaja või kindlustussetsandja on võtnud endale täieliku vastutuse selle asjaomase vahendaja tegevuse eest.

Liikmesriigid võivad ette näha, et artikli 3 lõike 1 teises lõigus nimetatud juhtudel peab kindlustussetsandja või -vahendaja kontrollima, kas vahendajate teadmised ja oskused vastavad käesoleva lõike esimeses lõigus sätestatud tingimustele, ja vajaduse korral võimaldama sellistele vahendajatele väljaõpet, mis vastab vahendajate müüdavaid tooteid käsitlevatele nõuetele.

Liikmesriigid ei pea käesoleva lõike esimeses lõigus nimetatud nõuet kohaldama kõigi füüsiliste isikute suhtes, kes töötavad ettevõtja kindlustusandja või kindlustus- või edasikindlustusvahendaja heaks ja tegelevad kindlustus- või edasikindlustusvahendusega. Liikmesriigid tagavad, et mõistlikul osal isikutest, kes selliste ettevõtjate juhtkonnas vastutavad kindlustus- ja edasikindlustustoodete toodete vahendamise eest, vastutavate ettevõtjate juhtkonnas olevatest isikutest ja kõigil teistel otse kindlustus- või edasikindlustusvahendusega seotud isikutel on oma ülesannete täitmiseks vajalikud teadmised ja oskused.

2. Kindlustus- ja edasikindlustusvahendajatel ning kindlustusandjate töötajatel, kes tegelevad kindlustusvahendusega, peab olema hea maine. Miinimumnõue on, et nad ei tohi olla kohtulikult ega muul samaväärset viisil siseriiklikult karistatud seoses varavastaste või muude finantstegevusega seotud kuritegudega ja nad ei tohi olla kuulutatud pankrotis olevaks, kui neid ei ole siseriiklike õigusaktide kohaselt rehabiliteeritud.

Liikmesriigid võivad artikli 3 lõike 1 teise lõigu sätete kohaselt lubada ~~et~~ kindlustussetsandjatel kontrollidaks kindlustusvahendajate head mainet.

Liikmesriigid ei pea käesoleva lõike esimeses lõigus nimetatud nõuet kohaldama kõigi füüsiliste isikute suhtes, kes töötavad ettevõtja kindlustusandja või kindlustus- ja edasikindlustusvahendaja heaks ja tegelevad kindlustus- või edasikindlustusvahendusega. Liikmesriigid tagavad, et selliste ettevõtjate juhtimisstruktuur ning kindlustus- või edasikindlustusvahendusega otse seotud töötajad vastavad sellele nõudele.

↓ 2002/92/EÜ (kohandatud)
 uus

3. Kindlustus- ja edasikindlustusvahendajatel peab olema kogu ~~ühenduse~~ liidu territooriumi hõlmav ametialane vastutuskindlustus või kutsealasest ettevaatamatuses tingitud kohustuste katmiseks ettenähtud muu võrreldav tagatis, mille summa on vähemalt ~~1 000 000~~ 1 120 000 eurot nõude kohta ja kokku ~~1 500 000~~ 1 680 000 eurot aastas kõigi nõuete kohta, kui kindlustusandja sets, edasikindlustussetsandja või muu ettevõtja, kelle nimel kindlustus- või edasikindlustusvahendaja tegutseb või on volitatud tegutsema, ei ole juba andnud sellist kindlustust või samaväärset tagatist või kui selline ettevõtja ei ole endale võtnud täielikku vastutust vahendaja tegevuse eest.

4. Liikmesriigid võtavad kõik vajalikud meetmed klientide kaitsmiseks, kui kindlustusvahendaja ei suuda kindlustusmakset kindlustusseltsileandjale või nõude summat või kindlustusmakset kindlustatule üle kanda.

Sellised meetmed on järgmised:

- (a) seaduses või lepingus sätestatakse, et kliendi poolt vahendajale makstud rahasummad loetakse ettevõtjale makstud summadeks ja ettevõtja poolt vahendajale makstud rahasummad loetakse kliendile makstuks alles siis, kui klient on need tegelikult kätte saanud;
 - (b) nõutakse, et kindlustusvahendaja finantssuutlikkus peab pidevalt olema kuni 4 % aastas saadud kindlustusmaksetest ja vähemalt ~~15 000~~ 16800 eurot;
 - (c) nõutakse, et kliendi rahasummadega arveldatakse rangelt eraldatud kliendikontode kaudu ja et neil kontodel olevaid summasid ei kasutata pankroti korral teistele võlausaldajatele hüvitise maksmiseks;
 - (d) nõutakse garantiifondi loomist.
5. Tegutsemine kindlustus- ja edasikindlustusvahendustegevuse alal nõuab, et käesolevas artiklis sätestatud kutsesobivusnõudeid täidetakse pidevalt.
6. Liikmesriigid võivad tugevdada käesolevas artiklis sätestatud nõudeid või lisada uusi nõudeid, millele nende jurisdiktsiooni piires registreeritud kindlustus- ja edasikindlustusvahendajad peavad vastama.
7. EIOPA vaatab lõigetes 3 ja 4 nimetatud summad ~~vaadatakse~~ korrapäraselt uuesti läbi, et võtta arvesse muutusi Eurostati avaldatavas Euroopa tarbijahinnaindeksis. Esimene läbivaatamine leiab aset viis aastat pärast käesoleva direktiivi jõustumist ja järgmised läbivaatamised iga viie aasta järel alates eelmisest läbivaatamiskuupäevast.

~~Summasid kohandatakse automaatselt, suurendades baasosa eurodes nimetatud indeksis käesoleva direktiivi jõustumise ja esimese läbivaatamiskuupäeva või viimase läbivaatamiskuupäeva ja uue läbivaatamiskuupäeva vahelisel ajal toimunud muutusega protsentides ja ümardades seda lähima euroni.~~

EIOPA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, millega kohandatakse lõigetes 3 ja 4 osutatud baasosa eurodes kõnealusel indeksis käesoleva direktiivi jõustumise ja esimese läbivaatamiskuupäeva või viimase läbivaatamiskuupäeva ja uue läbivaatamiskuupäeva vahelisel ajal toimunud muutusega protsentides ja ümardades seda lähima euroni.

EIOPA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile viis aastat pärast käesoleva direktiivi jõustumist ja järgmised läbivaatamised iga viie aasta järel alates eelmisest läbivaatamiskuupäevast.

Komisjonile antakse volitused võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid määruse (EL) nr 1094/2010 artiklis 15 sätestatud korras.

↓ uus

8. Komisjonile antakse volitused võtta artikli 33 kohaselt vastu delegeeritud õigusakte. Kõnealustes delegeeritud õigusaktides määratakse kindlaks järgmine:
- (a) vahendaja piisavate teadmiste ja oskuste määratlus, kui vahendaja koos oma klientidega tegeleb kindlustusvahendusega, nagu on osutatud käesoleva artikli lõikes 1;
 - (b) asjakohased kriteeriumid, mille alusel määratakse eelkõige kindlaks kindlustusvahendusega tegelemiseks nõutav kutsekvalifikatsiooni, kogemuste ja oskuste tase;
 - (c) meetmed, mida kindlustusvahendajad ja -andjad peaksid mõistlike eelduste kohaselt võtma, et ajakohastada oma teadmisi ja oskusi pideva kutsealase arendamise teel, et säilitada pädevuse piisav tase.

↓ 2002/92/EÜ

Artikkel 5

Saadud õiguste säilitamine

~~Liikmesriigid võivad sätestada, et need isikud, kes juba enne 1. septembrit 2000 tegelesid vahendustegevusega, kes olid registreeritud ja kellel oli käesoleva direktiivi nõuetele vastav väljaõpe ja kogemus, kantakse automaatselt loodavasse registrisse, kui artikli 4 lõigetes 3 ja 4 sätestatud nõuded on täidetud.~~

↓ uus

Artikkel 9

Üldise hüvangu eeskirjade avaldamine

1. Liikmesriigid võtavad asjakohaseid meetmeid tagamaks, et pädevad asutused nõuetekohaselt avaldavad asjaomased üldist hüvangu tagavad siseriiklikud õigusaktid, mida kohaldatakse kindlustus- ja edasikindlustusvahenduse suhtes nende territooriumil.
2. Liikmesriik, kes teeb ettepaneku kohaldada ja kohaldab kindlustusvahendajaid ja kindlustustoodete müüki käsitlevaid sätteid lisaks käesoleva direktiivi sätetele, tagab et kõnealustest sätetest tulenev halduskoormus on proportsionaalne tarbijakaitsega.

Liikmesriigid teostavad kõnealuste sätete üle pidevat seiret, et tagada nende alaline proportsionaalsus.

3. EIOPA esitab üldise hüvangu eeskirjade tarbeks ühtse teabelehe, mille täidavad kõigi liikmesriikide pädevad asutused. See hõlmab hüperlinke pädevate asutuste veebilehtedele, kus on avaldatud teave üldise hüvangu eeskirjade kohta. Liikmesriikide pädevad asutused ajakohastavad sellist teavet korrapäraselt ja EIOPA teeb kõnealuse teabe kättesaadavaks oma veebilehel inglise, prantsuse ja saksa keeles, kusjuures siseriiklikud üldise hüvangu eeskirjad liigitatakse asjakohastesse eri õigusvaldkondadesse.
4. Liikmesriigid loovad ühtse kontaktpunkti, mis vastutab teabe andmise eest üldise hüvangu eeskirjade kohta vastavas liikmesriigis. Selline kontaktpunkt peaks olema asjakohane pädev asutus.
5. Käesoleva direktiivi ja siseturu nõuetekohase toimimise raames koostab EIOPA enne X X 20XX [kolm aastat pärast direktiivi jõustumist] aruande liikmesriikide avaldatud üldise hüvangu eeskirjade kohta ja teavitab sellest komisjoni.

↓ 2002/92/EÜ

Artikkel 710
Pädevad asutused

1. Liikmesriigid määravad pädevad asutused, kes on volitatud tagama käesoleva direktiivi rakendamise. Nad teatavad sellest komisjonile ja näitavad ära kohustuste jaotumise.
2. Lõikes 1 nimetatud asutused on kas riigiasutused, siseriiklike õigusaktide alusel tunnustatud asutused või riigiasutuste tunnustatud, siseriiklike õigusaktide alusel nimelt selleks volitatud asutused. Need ei või olla kindlustus- või edasikindlustusseltsidandjad.
3. Pädevatel asutustel peavad oma ülesannete täitmiseks olema kõik vajalikud volitused. Kui liikmesriigi territooriumil on rohkem kui üks pädev asutus, tagab liikmesriik nende asutuste tiheda koostöö, nii et nad saaksid oma ülesandeid tõhusalt täita.

↓ uus

Artikkel 8

Sanktsioonid

- ~~1. Liikmesriigid peavad ette nägema asjakohased sanktsioonid, kui kindlustus- või edasikindlustusvahendusega tegelev isik ei ole liikmesriigis registreeritud ja talle ei ole osutatud artikli 1 lõikes 2.~~

~~2. Liikmesriigid näevad ette asjakohased sanktsioonid nende kindlustus- või edasikindlustusseltside kohta, kes kasutavad selliste isikute kindlustus- või edasikindlustusvahendusteenuseid, kes ei ole liikmesriigis registreeritud ja kellele ei ole osutatud artikli 1 lõikes 2.~~

~~3. Liikmesriigid näevad ette asjakohased sanktsioonid, mida kohaldatakse, kui kindlustus- või edasikindlustusvahendaja ei järgi käesoleva direktiivi kohaselt vastuvõetud siseriiklike sätteid.~~

~~4. Käesolev direktiiv ei mõjuta vastuvõtivate liikmesriikide õigust võtta meetmeid, et takistada üldistes huvides vastuvõetud õigus- või haldusnormide eiramist nende territooriumil või selle eest karistada. See hõlmab võimalust takistada eeskirju rikkunud kindlustus- või edasikindlustusvahendajatel alustada uut tegevust nende territooriumil.~~

~~5. Kõik võetud meetmed, mis hõlmavad kindlustus- või edasikindlustusvahendaja tegevusega seotud sanktsioone või piiranguid, peavad olema nõuetekohaselt põhjendatud ja asjaomasele vahendajale teatavaks tehtud. Iga sellise meetme võib vaidlustada selle meetme võtnud liikmesriigi kohtutes.~~

↓ 2002/92/EÜ (kohandatud)
⇒ uus

Artikkel 911

Teabevahetus liikmesriikide vahel

1. Eri liikmesriikide pädevad asutused teevad koostööd, et tagada käesoleva direktiivi sätete nõuetekohane kohaldamine.
2. Pädevad asutused vahetavad teavet selliste kindlustus- ja edasikindlustusvahendajate kohta, kelle suhtes on kohaldatud ☒ VIII peatükis ☒ artikli 8 lõikes 3 nimetatud osutatud sanktsiooni või artikli 8 lõikes 4 nimetatud meetet, kuivõrd neile kusjuures kõnealusele teabele tõenäoliselt järgneb selliste vahendajate registrist kõrvaldamine. Lisaks võivad pädevad asutused teise asutuse taotlusel vahetada mis tahes asjakohast teavet.
3. Kõik isikud, kes seoses käesoleva direktiiviga peavad andma või saama teavet, peavad täitma ametisaladuse hoidmise nõuet, nagu see on sätestatud nõukogu 18. juuni 1992. aasta direktiivi 92/49/EMÜ (otsekindlustustegevusega, välja arvatud elukindlustustegevusega seotud õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta ning millega muudetakse direktiive 73/239/EMÜ ja 88/357/EMÜ (kolmas kahjukindlustuse direktiiv))[10] artiklis 16 ja nõukogu 10. novembri 1992. aasta direktiivi 92/96/EMÜ (otsese elukindlustusega seotud õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta ning millega muudetakse direktiive 79/267/EMÜ ja 90/619/EMÜ (kolmas elukindlustuse direktiiv))[11] artiklis 15.

Artikkel ~~10~~12

Kaebused

Liikmesriigid tagavad sellise ~~korraabinõue~~, mis võimaldab ~~va~~ klientidel ja teistel huvitatud pooltel ning eeskätt tarbijate ühistutel esitada kaebusi kindlustus- ja edasikindlustusvahendajate ~~⇒ ning kindlustus- ja edasikindlustusandjate ⇐~~ kohta. Kõigil juhtudel vastatakse kaebustele.

↓ 2002/92/EÜ

Artikkel ~~11~~13

Vaidluste ~~k~~kohtuväline ~~ka~~hjuhüvituspõhine menetlemine

↓ 2002/92/EÜ (kohandatud)

⇒ uus

1. Liikmesriigid ~~soodustavad~~ tagavad asjakohased ~~te~~, ja tõhusad ~~te~~ , erapooletud ja sõltumatud kaebuste ja ~~ka~~hjuhüvituspõhise õiguskaitse menetlused ~~te~~ kasutuselevõttu kindlustusvahendajate ja klientide ning kindlustusandjate ja klientide vaheliste vaidluste kohtuväliseks lahendamiseks, kasutades vajaduse korral juba olemasolevaid asutusi. Lisaks tagavad liikmesriigid, et kindlustusandjad ja -vahendajad osalevad vaidluste kohtuvälise lahendamise menetlustes, kui täidetud on järgmised tingimused:
 - (a) menetluse tulemusel tehakse otsuseid, mis ei ole siduvad;
 - (b) vaidluse lahendamise alternatiivse menetluse ajaks peatatakse vaidlusaluse küsimuse kohtusse esitamise aegumine;
 - (c) menetluse ajaks peatatakse nõude kohta esitatava ettekirjutuse tegemise aegumine;
 - (d) menetlus on tasuta või mõõdukalt kulukas;
 - (e) elektroonilised vahendid ei ole osapooltele ainus võimalus juurdepääsuks menetlusele ning
 - (f) erandjuhtudel, kui olukorra kiireloomulisus nõuab, on võimalik võtta ajutisi meetmeid.
2. Liikmesriigid ~~edendavad~~ tagavad, et nende ~~kõnealused~~ asutused ~~te~~ vahelise ~~koostööd~~ teevad piiriüleste vaidluste lahendamisel ~~koostööd~~.

Artikkel 14
Õigusaktide ülevõtmine
✕ Piirangud vahendajate kasutamisele ✕

↓ 2002/92/EÜ (kohandatud)
⇒ uus

Liikmesriigid peavad tagavõtmise, et kindlustus- ja edasikindlustusvahendajad ning kindlustus- ja edasikindlustusvahendajad kasutavad üksnes registreeritud kindlustus- ja edasikindlustusvahendajate või artikli 1 lõikes 2 nimetatud osutatud isikute või artiklis 4 osutatud deklareerimismenetluse täitnud isikute kindlustus- ja edasikindlustusvahendusteenuseid.

VI PEATÜKK

↓ 2002/92/EÜ (kohandatud)

TEABENÕUDED JA ÄRITEGEVUSEESKIRJAD VAHENDAJATE ANTAVA TEABE KOHTA

↓ uus

Artikkel 15

Üldpõhimõte

1. Liikmesriigid nõuavad, et klientidega või klientide jaoks kindlustusvahendusega tegeledes tegutseb kindlustusvahendaja või -andja ausalt, õiglaselt ja professionaalselt oma klientide parimates huvides.
2. Kindlustusvahendaja või -andja poolt klientidele või potentsiaalsetele klientidele suunatud kogu teave, sealhulgas reklaamteated, on õiglasel, selged ja mitte eksitavad. Reklaamteated on selgesti sellistena identifitseeritavad.

↓ 2002/92/EÜ

⇒ uus

Artikkel ~~12~~16

Kindlustusvahendaja ⇒ või -andja ⇐ antav ~~teave~~ ⇒ üldteave ⇐

↓ uus

Liikmesriigid sätestavad eeskirjad, millega tagatakse, et:

- (a) enne mis tahes kindlustuslepingu sõlmimist avaldab kindlustusvahendaja, sealhulgas seotud kindlustusvahendaja, kliendile järgmise teabe:
- i) oma isikuandmed ja aadress ning asjaolu, et ta on kindlustusvahendaja;
 - ii) kas ta annab või ei anna mis tahes laadi nõu müüdavate kindlustustoodete kohta;

↓ 2002/92/EÜ

eiii) artiklis ~~10~~ 12 osutatud kord ~~nimetatud~~ ~~abinõud~~, mis võimaldab ~~vae~~ klientidel ja teistel huvitatud ~~pooltel~~ isikutel esitada kaebusi kindlustus- ja edasikindlustusvahendajate kohta ja ~~vajaduse korral kohtuvälise~~ kaebuste kohtuvälise lahendamise ja õiguskaitse ~~kahjuhüvituse~~ menetluste kohta, millele on osutatud ~~nimetatud~~ artiklis ~~11~~ 13;

↓ uus

- iv) register, millesse ta on kantud, ja vahendid registreerimise kontrollimiseks; ning
 - v) kas vahendaja esindab klienti või tegutseb kindlustusandja jaoks ja tema nimel;
- (b) enne mis tahes kindlustuslepingu sõlmimist avaldab kindlustusandja kliendile järgmise teabe:
- i) oma isikuandmed ja aadress ning asjaolu, et ta on kindlustusandja;
 - ii) kas ta annab või ei anna mis tahes laadi nõu müüdavate kindlustustoodete kohta;
 - iii) artiklis 12 osutatud kord, mis võimaldab klientidel ja teistel huvitatud isikutel esitada kaebusi kindlustusandjate kohta ja kaebuste kohtuvälise lahendamise ja õiguskaitse menetluste kohta, millele on osutatud artiklis 13.

↓ 2002/92/EÜ (kohandatud)

Artikkel 12-17

☒ Huvide konfliktid ja läbipaistvus ☒

↓ 2002/92/EÜ

⇒ uus

1. Enne iga esialgse kindlustuslepingu sõlmimist ja vajaduse korral lepingu muutmise või uuendamise annab kindlustusvahendaja ⇒, sealhulgas seotud kindlustusvahendaja, ⇐ kliendile vähemalt järgmiste teavete:

~~(a) vahendaja isikut tõendavad andmed ja aadress;~~

~~(b) register, millesse ta on kantud, ja vahendid registreerimise kontrollimiseks;~~

~~e~~(a) kas tal on teatud asjaomases kindlustusseltsis otsene või kaudne osalus, mis on üle 10 % kapitalist või hääleõigusest;

~~e~~(b) kas teatud asjaomasel kindlustusseltsil või selle emaettevõtjal on kindlustusvahendajas otsene või kaudne osalus, mis on üle 10% kapitalist või hääleõigusest;

↓ 2002/92/EÜ (kohandatud)

⇒ uus

~~(c) Lisaks teatab kindlustusvahendaja seoses kliendile ⇒ seoses ⇐ pakutava lepinguga, kas:~~

i) ta annab ~~lõikes 2 nimetatud~~ ausal analüüsil ~~andmise kohustusel~~ põhinevat nõu, või

↓ 2002/92/EÜ (kohandatud)

ii) tal on lepinguline kohustus tegeleda kindlustusvahendusega üksnes ühes või mitmes kindlustusseltsis. Sel juhul esitab ta ~~kliendi taotluse~~ nende kindlustusseltside andjate nimed, või

iii) tal ei ole lepingulist kohustust tegeleda kindlustusvahendusega üksnes ühes või mitmes kindlustusseltsis ja ta ei anna ~~lõikes 2 nimetatud~~ ausal analüüsil ~~andmise kohustusel~~ põhinevat nõu. Sel juhul esitab ta ~~kliendi taotluse~~ nende kindlustusseltside andjate nimed, kellega ta võib töötada ja kellega ta töötab. ☒ ; ☒

~~Kui teavet antakse üksnes kliendi taotlusel, teatatakse kliendile, et tal on õigus sellist teavet taotleda.~~

↓ uus

- (d) seoses kindlustuslepinguga saadud tasu laad;
 - (e) kas ta seoses kindlustuslepinguga töötab:
 - i) teenustasu alusel, mida maksab otse klient; või
 - ii) mis tahes laadi vahendustasu alusel, mis on kindlustusmakses sisalduv tasu; või
 - iii) tasu alusel, mis on alapunktide i ja ii kombinatsioon;
 - (f) kui vahendaja saab mis tahes teenus- või vahendustasu, pakutava või kaalutava kindlustustooteaga seotud tasu kogusumma, või kui täpset summat ei ole võimalik esitada, kogu teenus- või vahendustasu või mõlema eelnimetatu kombinatsiooni arvutamise alus;
 - (g) kui vahendustasu põhineb selliste kokkulepitud eesmärkide või künniste saavutamisel, mis on seotud vahendaja tegevusega kindlustusandja juures, eesmärgid või künnised, samuti nende saavutamisel makstavad summad.
2. Kui vahendaja tasustamine on teenus- või vahendustasu vormis, teeb viis aastat alates käesoleva direktiivi jõustumisest erandina lõike 1 punktist f selliste kindlustuslepingute vahendaja, mis ei kuulu direktiivi 2002/83/EÜ I lisa osutatud mis tahes liiki, enne mis tahes sellise kindlustuslepingu sõlmimist järgmist:
- (a) kliendi taotluse korral esitab kliendile summa või juhul, kui täpset summat ei ole võimalik esitada, kogu teenus- või vahendustasu või mõlema eelnimetatu kombinatsiooni arvutamise aluse;
 - (b) teavitab klienti õigusest nõuda punktis a osutatud teavet.
3. Samuti teavitab kindlustusandja või -vahendaja klienti mis tahes sellise muutuvtasu laadist ja sellise muutuvtasu arvutamise alusest, mida saab tema töötaja asjaomaste kindlustustoodete turustamise ja haldamise eest.
4. Kui klient peab pärast kindlustuslepingu sõlmimist tegema kindlustuslepingu alusel mis tahes makseid, avalikustab kindlustusandja või -vahendaja vastavalt käesolevale artiklile iga sellise makse.
5. Komisjonile antakse volitused võtta artikli 33 kohaselt vastu delegeeritud õigusakte. Kõnealustes delegeeritud õigusaktides määratakse kindlaks järgmine:
- (a) kuidas kliendile avalikustatakse vahendaja tasu, sealhulgas tingimuslik vahendustasu, nagu on osutatud käesoleva artikli lõike 1 punktides f ja g ning lõikes 2;

- (b) asjakohased kriteeriumid, mille alusel määratakse kindlaks kõigi teenus- või vahendustasude või nende kombinatsiooni arvutamise alus;
- (c) meetmed, mida kindlustusvahendajad ja -andjad peaksid mõistlike eelduste kohaselt võtma, et avalikustada kliendile oma tasu.

↓ 2002/92/EÜ (kohandatud)
⇒ uus

Artikkel ~~12~~18

⇒ Nõustamine ning nõuded, mida kohaldatakse nõustamiseta müügi puhul ⇐

31. Enne konkreetse lepingu sõlmimist peab kindlustusvahendaja ⇐, sealhulgas seotud kindlustusvahendaja, ⇐ või kindlustusandja kliendi antud teabe alusel ~~täpustama~~ ☒ tegema kindlaks ☒ järgmise:
- a) asjaomase kliendi nõudmised ja vajadused; ~~ning~~
- b) põhjendama ⇐ kui ⇐ kliendile ⇐ antakse ⇐ ~~teatud~~ ☒ konkreetse ☒ kindlustustoote kohta ~~antud~~ nõuandeid, põhjendama neid nõuandeid ☒ kliendile ☒.
32. ⇐ Lõike 1 punktides a ja b osutatud ⇐ ~~Nimetatud~~ andmeid kohandatakse vastavalt ~~soovitava~~ pakutava kindlustuslepingu ☒ kindlustustoote ☒ keerukusele ⇐ ja kliendiga seotud finantsriski tasemele ⇐.

↓ 2002/92/EÜ
⇒ uus

23. Kui kindlustusvahendaja ⇐ või -andja ⇐ teatab kliendile, et ta ~~annab nõu~~ nõustab ausa analüüsi alusel, on ta kohustatud ~~seada nõu andma~~ nõustama piisavalt suure hulga turul pakutavate kindlustuslepingute põhjal, et ta võiks ametialaste kriteeriumide kohaselt soovitada kliendile tema vajadustele kõige paremini vastava kindlustuslepingu.

↓ uus

4. Hoolimata sellest, kas nõu on antud või mitte, esitab kindlustusvahendaja või -andja enne lepingu sõlmimist kliendile kindlustustoote kohta arusaadavas vormis asjakohase teabe, võttes arvesse kindlustustoote keerukust ja kliendi tüüpi, et klient saaks teha teadliku otsuse.

↓ 2002/92/EÜ (kohandatud)
⇒ uus

Artikkel ~~12~~19

⇒ Erandid teabenõuetest ja päindlikkuse klausel ⇐

- ~~41.~~ ~~Lõigetes 1, 2 ja 3~~ ☒ Artiklites 16, 17 ja 18 ☒ nimetatud teavet ei pea andma, kui kindlustusvahendaja või kindlustusandja vahendab suurriskide kindlustusvahendaja suurte riskide kindlustust, kui vahendamise tegeleb ega edasikindlustusvahendaja või -andja ⇒ või seoses lisas kindlaks määratud kutseliste klientidega ⇐.
- ~~52.~~ Liikmesriigid võivad ~~lõikes 1~~ ☒ artiklites 16, 17 ja 18 ☒ ~~nimetatud~~ osutatud teabenõuete kohta säilitada või vastu võtta rangemad sätted, tingimusel et need vastavad ~~ühenduse~~ ☒ liidu ☒ õigusele. Liikmesriigid teatavad ⇒ EIOPA-le ja ⇐ komisjonile ~~esimeses lõigus sätestatud~~ ☒ sellistest ☒ siseriiklikest ~~sätetest~~.
- ~~3.~~ Läbipaistvuse kõrge taseme saavutamiseks kõigi asjakohaste vahenditega tagab ⇒ EIOPA ⇐ komisjon, et talle seoses siseriiklike sätetega antud teave tehakse teatavaks ka klientidele, ~~ja~~ kindlustusvahendajatele ⇒ ja kindlustusandjatele ⇐.

↓ 2002/92/EÜ (kohandatud)
⇒ uus

Artikkel ~~13~~20

Teabe edastamise tingimused

1. Artiklite ~~12~~ ☒ 16, 17 ja 18 ☒ kohaselt ~~klientidele~~ edastatav teave tehakse ⇒ klientidele ⇐ teatavaks järgmiselt:
- (a) ~~paberil või muul püsival andmekandjal, mis on kliendile kättesaadav ja kergesti kasutatav;~~
- (b) selgelt ja täpselt ning kliendile arusaadavalt; ⇒ ning ⇐

↓ 2002/92/EÜ
⇒ uus

- (c) ⇒ sellise liikmesriigi, kus risk asub, või ⇐ kohustuse liikmesriigi ametlikus keeles või mis tahes muus lepinguosaliste kokkulepitud keeles. ⇒ See esitatakse tasuta. ⇐

2. Erandina lõike 1 punktist a võib artiklites 16, 17 ja 18 osutatud teavet edastada kliendile ühel järgmistest andmekandjatest:
 - (a) kasutades muud püsivat andmekandjat kui paber, kui on täidetud lõikes 4 sätestatud tingimused; või
 - (b) veebilehe kaudu, kui on täidetud lõikes 5 sätestatud tingimused.
3. Siiski kui artiklites 16, 17 ja 18 osutatud teave esitatakse muul püsival andmekandjal kui paberil või veebilehe kaudu, esitatakse taotluse korral kliendile paberkoopia tasuta.
4. Artiklites 16, 17 ja 18 osutatud teabe võib esitada, kasutades muud püsivat andmekandjat kui paber, kui täidetud on järgmised tingimused:
 - (a) püsiva andmekandja kasutamine on asjakohane arvestades vahendaja või kindlustusandja ja kliendi vahelist äritegevust; ning
 - (b) kliendile on antud valida paberil ja püsival andmekandjal oleva teabe vahel ning klient on valinud viimase.
5. Artiklites 16, 17 ja 18 osutatud teabe võib esitada veebilehel, kui see on kliendile personaalselt adresseeritud või kui täidetud on järgmised tingimused:
 - (a) artiklites 16, 17 ja 18 osutatud teabe esitamine veebilehel on asjakohane, arvestades vahendaja või kindlustusandja ja kliendi vahelist äritegevust;
 - (b) klient on nõustunud artiklites 16, 17 ja 18 osutatud teabe esitamisega veebilehe kaudu;
 - (c) klienti on elektrooniliselt teavitatud veebilehe aadressist ning kohast veebilehel, kust artiklites 16, 17 ja 18 osutatud teabele juurde pääseb;
 - (d) on tagatud, et artiklites 16, 17 ja 18 osutatud teave on veebilehel juurdepääsetav sellise ajavahemiku vältel, millal klient põhjendatult vajab seda teavet.
6. Lõigete 4 ja 5 kohaldamisel käsitletakse vahendaja või kindlustusandja ja kliendi vahelise äritegevuse raames teabe esitamist muud püsivat andmekandjat kui paber või veebilehte kasutades asjakohasena, kui on tõendeid, et kliendil on korrapärane juurdepääs internetile. Sellise tõendina käsitletakse seda, kui klient annab oma elektronposti aadressi kõnealuse tegevuse jaoks.

↓ 2002/92/EÜ (kohandatud)

⇒ uus

73. Kui müük toimub telefoni teel, peab kliendile eelnevalt antav teave vastama ühenduse ☒ liidu ☒ eeskirjadele, mida kohaldatakse tarbijale suunatud finantsteenuste kaugturstuse suhtes. Sellistel juhtudel edastatakse kliendile teave lõike 1 ⇒ või 2 ⇐ kohaselt kohe pärast kindlustuslepingu sõlmimist.

↓ uus

Artikkel 21

Ristmüük

1. Liikmesriigid lubavad komplektina müüki, kuid mitte seosmüüki.
2. Kui kindlustusteenust või -toodet pakutakse koos muu teenuse või tootega pakulina, pakub kindlustusandja ja vajaduse korral kindlustusvahendaja kliendile võimalust osta paketi komponenti eraldi ja teavitab klienti sellisest võimalusest ning esitab teavet paketi iga sellise komponendi kulude ja tasude kohta, mida võib osta pakulina või sellest eraldi.
3. EIOPA töötab hiljemalt 31. detsembriks [20XX] välja suunised ristmüügitegevuse hindamiseks ja järelevalveks ning märgib eelkõige ära olukorrad, kus ristmüügitegevus ei vasta artiklite 16, 17 ja 18 või käesoleva artikli lõike 1 kohastele kohustustele.

VII PEATÜKK

TÄIENDAVALD NÕUDED KLIENTIDE KAITSEKS SEOSSES KINDLUSTUSINVESTEERIMISTOODETEGA

Artikkel 22

Reguleerimisala

Käesoleva peatükiga kehtestatakse täiendavad nõuded kindlustusvahendusele, millega seoses kindlustusinvesteeringustoodete müügiga tegeleb:

- (a) kindlustusvahendaja;
- (b) kindlustusandja.

Artikkel 23 Huvide konflikt

1. Liikmesriigid nõuavad, et kindlustusvahendajad ja -andjad võtavad kõik asjakohased meetmed, et tuvastada nendevahelised huvide konfliktid, sealhulgas juhtide, töötajate ja seotud kindlustusvahendajatega või nendega kontrolli kaudu otseselt või kaudselt seotud isikutega ning nende klientidega, või klientide vahelised huvide konfliktid, mis tekivad kindlustusvahenduse käigus.
2. Kui kindlustusvahendaja või -andja poolt kooskõlas artiklitega 15, 16 ja 17 võetud meetmed ei ole piisavad, et küllaldase kindlusega tagada huvide konfliktist tuleneva klientide või potentsiaalsete klientide huvide kahjustamise ohu vältimine, avalikustab kindlustusvahendaja või -andja kliendile enne tema nimel äritegevuse alustamist selgel kujul huvide konfliktide üldise laadi või allika.
3. Komisjonile antakse volitused võtta vastavalt artiklile 33 vastu delegeeritud õigusakte, millega täpsustatakse järgmist:
 - (a) meetmed ning tõhusad organisatsioonilised ja haldusmenetlused, mida kindlustusvahendajad ja -andjad peaksid põhjendatult eeldades võtma, et tuvastada, vältida, juhtida ja avalikustada huvide konfliktid kindlustusvahendusteenuse osutamisel;
 - (b) asjakohased kriteeriumid selliste huvide konfliktide liikide kindlakstegemiseks, mille olemasolu võib kahjustada kindlustusvahendajate või -andjate klientide või potentsiaalsete klientide huve.

Artikkel 24 Üldpõhimõtted ja teave klientidele

1. Liikmesriigid nõuavad, et klientidega või klientide jaoks kindlustusvahendusega tegeledes tegutseb kindlustusvahendaja või -andja ausalt, õiglaselt ja professionaalselt kooskõlas oma klientide parimate huvidega ning järgib eelkõige käesolevas artiklis ja artiklis 25 sätestatud põhimõtteid.
2. Kindlustusvahendaja või -andja poolt klientidele või potentsiaalsetele klientidele suunatud kogu teave, sealhulgas reklaamteated, on õiglased, selged ja mitte eksitavad. Reklaamteated on selgesti sellistena identifitseeritavad.
3. Klientidele või potentsiaalsetele klientidele esitatakse asjakohane teave järgmise kohta:
 - (a) kindlustusvahendaja või -andaja ja tema osutatavad teenused. Nõustamise korral täpsustatakse teabega, kas nõu antakse sõltumatult ja kas see põhineb laiemal või piiratumal turuanalüüsil, ning märgitakse, kas kindlustusvahendaja või -andja pakub kliendile soovitatud kindlustustoote sobivuse pidevat hindamist,
 - (b) kindlustustooted ja kavandatud investeerimisstrateegiad; see peaks hõlmama asjakohaseid juhiseid ja hoiatusi seoses riskidega, mis on seotud

investeeringutega kõnealustesse toodetesse või seoses konkreetsete investeerimisstrateegiatega, ning

(c) kulud ja seotud tasud.

4. Käesolevas artiklis osutatud teave tuleks esitada arusaadavas vormis nii, et kliendid või potentsiaalsed kliendid on võimelised mõistma pakutava konkreetse kindlustustoote olemust ja riske ning sellest tulenevalt tegema teadlikke investeerimisotsuseid. Kõnealust teavet võib esitada standardvormis.

5. Kui kindlustusvahendaja või -andja teatab kliendile, et kindlustusnõustamine on sõltumatu, teeb kindlustusvahendaja või -andja järgmist:

(a) hindab piisavalt suurt hulka turul kättesaadavaid kindlustustooteid. Kindlustustooteid tuleks seoses nende liigi, emitendi või toote pakujaga mitmekesistada ning nende puhul ei tuleks piirduda kindlustustoodetega, mille on emiteerinud või mida pakuvad üksused, kellel on märkimisväärne seos kindlustusvahendaja või -andjaga; ning

(b) ei võta vastu ega saa teenustasu, vahendustasu ega mis tahes rahalist hüve, mida pakub mis tahes kolmas isik või isik, kes tegutseb kolmanda isiku nimel seoses klientidele teenuse osutamisega.

6. Komisjonile antakse volitused võtta artikli 33 kohaselt vastu delegeeritud õigusakte seoses meetmetega, millega tagatakse, et kindlustusvahendajad ja -andjad järgivad käesoleva artikli kohaseid põhimõtteid, kui tegelevad seoses oma klientidega kindlustusvahendusega. Kõnealustes delegeeritud õigusaktides määratakse kindlaks järgmine:

(a) kliendile või potentsiaalsele kliendile pakutavate või osutatavate teenuste laad, võttes arvesse tehingute liiki, objekti, mahtu ja sagedust; ning

(b) pakutavate või kaalutavate toodete laad, sealhulgas eri liiki kindlustustooted.

Artikkel 25

Sobivuse ja asjakohasuse hindamine ning aruannete esitamine klientidele

1. Nõustamisel peab kindlustusvahendaja või kindlustusandja koguma vajaliku teabe kliendi või potentsiaalse kliendi teadmiste ja kogemuste kohta seoses konkreetset liiki toote või teenusega, kliendi või potentsiaalse kliendi finantsseisundi ja tema investeerimiseesmärkide kohta, mille alusel kindlustusvahendaja või kindlustusandja peaks soovitama kindlustustooteid, mis on kliendile või potentsiaalsele kliendile sobilikud.

2. Liikmesriigid tagavad, et kindlustusvahenduse osutamisel nõustamiseta müügi puhul paluvad kindlustusvahendajad ja kindlustusandjad kliendilt või potentsiaalselt kliendilt sellise teabe esitamist kliendi või potentsiaalse kliendi teadmiste ja kogemuste kohta investeerimise valdkonnas, mis on asjakohane arvestades konkreetset liiki pakutavat või nõutavat toodet või teenust, et kindlustusvahendaja või kindlustusandja saaks hinnata, kas kavandatud kindlustusteenus või -toode on kliendi jaoks asjakohane.

Kui kindlustusvahendaja või kindlustusandja leiab eelmise lõigu kohaselt saadud teabe alusel, et toode või teenus ei sobi kliendile või potentsiaalsele kliendile, hoiatab kindlustusvahendaja või kindlustusandja klienti või potentsiaalset klienti. Kõnealuse hoiatuse võib esitada standardvormis.

Juhul kui kliendid või potentsiaalsed kliendid ei esita esimeses lõigus osutatud teavet või kui nad esitavad oma teadmiste ja kogemuste kohta ebapiisavad andmed, hoiatab kindlustusvahendaja või kindlustusandja neid, et kindlustusvahendaja või kindlustusandja ei saa kindlaks teha, kas kavandatud teenus või toode sobib neile. Kõnealuse hoiatuse võib esitada standardvormis.

3. Kindlustusvahendaja või kindlustusandja seab sisse registri, mis sisaldab kindlustusvahendaja või kindlustusandja ja kliendi vahel sõlmitud dokumenti või dokumente (nt leping), milles sätestatakse poolte õigused ja kohustused, ning muid tingimusi, mille alusel kindlustusvahendaja või kindlustusandja kliendile teenuseid osutab. Lepingupoolte õigused ja kohustused võib lisada viidetena teistele dokumentidele või õigusaktidele.
4. Klient peab saama kindlustusvahendajalt või kindlustusandjalt piisavad aruanded klientidele osutatud teenuste kohta. Need aruanded sisaldavad perioodilisi teateid klientidele, võttes arvesse hõlmatud kindlustustoodete liiki ja keerukust ning kliendile osutatud teenuse laadi ning sisaldavad vajaduse korral kliendi nimel tehtud tehingute ja osutatud teenustega seotud kulusid. Nõustamisel täpsustab kindlustusvahendaja või kindlustusandja, kuidas antud nõuanne vastab kliendi personaalsetele tunnustele.
5. Komisjonile antakse volitused võtta artikli 33 kohaselt vastu delegeeritud õigusakte, millega tagatakse, et kindlustusvahendajad ja -andjad järgivad käesoleva artikli kohaseid põhimõtteid, kui tegelevad seoses oma klientidega kindlustusvahendusega. Kõnealustes delegeeritud õigusaktides määratakse kindlaks järgmine:
 - (a) kliendile või potentsiaalsele kliendile pakutavate või osutatavate teenuste laad, võttes arvesse tehingute liiki, objekti, mahtu ja sagedust;
 - (b) pakutavate või kaalutavate toodete laad, sealhulgas eri liiki kindlustustooted.

VIII PEATÜKK

SANKTSIOONID JA MEETMED

Artikkel 26

Halduskaristused ja -meetmed

1. Liikmesriigid tagavad, et nende halduskaristused ja -meetmed on tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.
2. Liikmesriigid tagavad, et kui kindlustus- või edasikindlustusandjate või kindlustus- või edasikindlustusvahendajate suhtes kohaldatakse kohustusi, siis rikkumise korral saab nende juhtorganite liikmete ning mis tahes muu füüsilise või juriidilise isiku

suhtes, kes siseriikliku õiguse kohaselt rikkumise eest vastutavad, kohaldada halduskaristusi ja -meetmeid.

3. Pädevatele asutustele tuleb anda kõik nende ülesannete täitmiseks vajalikud uurimisvolitused. Sanktsioonide kehtestamise volituste kasutamisel teevad pädevad asutused tihedat koostööd, tagamaks, et kõnealused sanktsioonid või meetmed annavad soovitud tulemust, ja koordineerivad oma tegevust piiriülestel juhtudel.

Artikkel 27

Sanktsioonide avaldamine

Liikmesriigid näevad ette, et pädev asutus avaldab mis tahes sanktsiooni või meetme, mis on kehtestatud käesoleva direktiivi rakendamiseks vastu võetud siseriiklike sätete rikkumise korral põhjendamatult viivitamata koos teabega rikkumise liigi ja laadi ja selle eest vastutatavate isikutega, välja arvatud juhul, kui selline avaldamine ohustaks tõsiselt kindlustus- ja edasikindlustusturge. Kui avaldamine põhjustaks asjaomastele isikutele ebaproportsionaalset kahju, avaldavad pädevad asutused sanktsioonid anonüümselt.

Artikkel 28

Rikkumised

1. Käesolevat artiklit kohaldatakse järgmise suhtes:

- (a) kindlustus- või edasikindlustusvahendaja, kes ei ole liikmesriigis registreeritud ja kes ei ole hõlmatud artikli 1 lõikega 2 või artikliga 4;
- (b) isik, kes tegeleb kindlustusvahendusega kõrvaltegevusena ilma, et oleks esitanud artiklis 4 sätestatud deklaratsiooni, või kes on sellise deklaratsiooni esitanud, kuid kes ei täida artiklis 4 sätestatud nõudeid;
- (c) kindlustus- või edasikindlustusandja või kindlustus- või edasikindlustusvahendaja, kes kasutab selliste isikute kindlustusvahenduse või edasikindlustusvahenduse teenuseid, kes ei ole liikmesriigis registreeritud ja kellele ei ole osutatud artikli 1 lõikes 2, ning kes ei ole esitanud artikli 4 kohaselt deklaratsiooni;
- (d) kindlustus- või edasikindlustusvahendaja, kes on registreeritud valeandmete esitamise teel või mis tahes muul seadusvastasel viisil, rikkudes seega artiklit 3;
- (e) kindlustus- või edasikindlustusvahendaja või kindlustusandja, kes ei vasta artikli 8 sätetele;
- (f) kindlustusandja või kindlustus- või edasikindlustusvahendaja, kes ei täida äritegevusnõudeid vastavalt VI ja VII peatükile.

2. Liikmesriigid tagavad, et lõikes 1 osutatud juhtudel hõlmavad halduskaristused ja -meetmed, mida võib kohaldada, vähemalt järgmist:

- (a) avalik teadaanne, milles on märgitud füüsiline või juriidiline isik ja rikkumise laad;
- (b) korraldus, millega nõutakse, et füüsiline või juriidiline isik lõpetaks sellise tegevuse ja hoiduks selle tegevuse kordamisest;
- (c) kindlustus- või edasikindlustusvahendaja korral registreerimise tühistamine vastavalt artiklile 3;
- (d) kindlustus- või edasikindlustusvahendaja või kindlustus- või edasikindlustusandja juhtorgani liikme või mis tahes muu füüsilise isiku suhtes, kes on rikkumise eest vastutav, kohaldatud keeld täita ametikohustusi kindlustus- või edasikindlustusvahendajates või kindlustus- või edasikindlustusandjates;
- (e) juriidilise isiku puhul rahaline halduskaristus kuni 10 % kõnealuse juriidilise isiku aastasest kogukäibest eelmisel majandusaastal; kui juriidiline isik on emaettevõtja tütarettvõtja, on asjaomane aasta kogukäive selline aasta kogukäive, mis tuleneb põhiemaettevõtja konsolideeritud aastaaruandest eelmisel majandusaastal;
- (f) füüsilise isiku puhul rahaline halduskaristus kuni 5 000 000 euro ulatuses, või liikmesriigis, kus euro ei ole ametlik vääring, vastav summa omavääringus käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva seisuga; ning

Kui rikkumisest saadud kasu on võimalik kindlaks määrata, tagavad liikmesriigid, et maksimumtase ei jääks alla sellise kasu kahekordse summa.

Artikkel 29

Karistuste tõhus kohaldamine

1. Liikmesriigid tagavad, et halduskaristuse või -meetme liigi ja rahalise halduskaristuse suuruse kindlaksmääramisel võtavad pädevad asutused arvesse kõiki asjakohaseid asjaolusid, sealhulgas järgmist:
 - (a) rikkumise raskus ja kestus;
 - (b) vastutava füüsilise või juriidilise isiku vastutuse ulatus;
 - (c) vastutava füüsilise või juriidilise isiku finantsseisundi tugevus, nagu seda näitab vastutava juriidilise isiku kogukäive või vastutava füüsilise isiku aastane sissetulek;
 - (d) vastutava füüsilise või juriidilise isiku teenitud kasumi või välditud kahju suurus, kui seda saab kindlaks määrata;
 - (e) kolmandate isikute kahju, mis tulenes rikkumisest, kui seda on võimalik kindlaks määrata;
 - (f) vastutava füüsilise või juriidilise isiku ja pädeva asutuse koostöö tase; ning
 - (g) vastutava füüsilise või juriidilise isiku varasemad rikkumised.

2. EIOPA annab välja suunised pädevatele asutustele kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artikliga 16 haldusmeetmete ja -karistuste liikide ning rahaliste halduskaristuste suuruse kohta.
3. Käesolev direktiiv ei mõjuta vastuvõtivate liikmesriikide õigust võtta meetmeid, et takistada üldistes huvides vastuvõetud õigus- või haldusnormide eiramist nende territooriumil või selle eest karistada. See hõlmab võimalust takistada eeskirju rikkunud kindlustus- või edasikindlustusvahendajatel alustada uut tegevust nende territooriumil.

Artikkel 30 *Rikkumistest teatamine*

1. Liikmesriigid tagavad, et pädevad asutused kehtestavad tõhusa korra, et soodustada käesoleva direktiivi rakendamiseks vastu võetud siseriiklike sätete rikkumisest teatamist pädevatele asutustele.
2. Kõnealune kord hõlmab vähemalt järgmist:
 - (a) rikkumisteadevõtmise erimenetlused ja nende järelkontroll;
 - (b) kindlustus- või edasikindlustusandjate või vahendajate nende töötajate asjakohane kaitse, kes teatavad kindlustus- või edasikindlustusandjates või vahendajates toimepandud rikkumistest; ning
 - (c) selliste isikuandmete kaitse, mis hõlmab nii isikut, kes teatab rikkumisest, kui ka füüsilist isikut, kes on väidetavalt vastutav rikkumise toimepanemise eest, kooskõlas direktiivis 95/46/EÜ sätestatud põhimõtetega.

Artikkel 31 *Sanksioonidega seotud teabe esitamine EIOPA-le*

1. Liikmesriigid esitavad EIOPA-le kord aastas koondteabe kõikide artikli 26 kohaselt kehtestatud haldusmeetmete ja -karistuste kohta.

EIOPA avaldab kõnealuse teabe aastaaruandes.
2. Kui pädev asutus haldusmeetme või -karistuse avalikustab, teatab ta sellisest avalikustamisest samaaegselt ka EIOPA-le.
3. EIOPA töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud käesolevas artiklis osutatud teabe esitamise menetluste ja vormide kohta.

EIOPA esitab kõnealused rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt [XX / sisestada konkreetne kuupäev kuus kuud pärast käesoleva määruse jõustumist/kohaldamist].

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid määruse (EL) nr 1094/2010 artiklis 15 sätestatud korras.

IV IX PEATÜKK

LÖPPSÄTTED

Artikkel 14

Õigus pöörduda kohtusse

~~Liikmesriigid tagavad, et kindlustusvahendajat, edasikindlustusvahendajat või kindlustusseltsi käsitlevate otsuste puhul, mis on tehtud käesoleva direktiivi kohaselt vastuvõetud õigus- või haldusnormide alusel, on õigus pöörduda kohtusse.~~

Artikkel 32

Andmekaitse

1. Liikmesriigid kohaldavad käesoleva direktiivi alusel liikmesriikides teostatava isikuandmete töötlemise suhtes direktiivi 95/46/EÜ.
2. EIOPA poolt käesoleva direktiivi alusel teostatava isikuandmete töötlemise suhtes kohaldatakse määrust (EÜ) nr 45/2001.

Artikkel 33

Delegeeritud õigusaktid

Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 34 vastu delegeeritud õigusakte seoses artiklitega 8, 17, 23, 24 ja 25.

Artikkel 34

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse käesolevas artiklis sätestatud tingimustel õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte.
2. Õigus võtta vastu artiklites 8, 17, 23, 24 ja 25 osutatud delegeeritud õigusakte antakse komisjonile määramata ajaks alates käesoleva direktiivi jõustumise kuupäevast.
3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artiklites 8, 17, 23, 24 ja 25 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast otsuse

avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. Otsus ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
5. Delegeeritud õigusakt, mis on vastu võetud kooskõlas artiklitega 8, 17, 23, 24 ja 25, jõustub ainult juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole esitanud vastuväiteid kahe kuu jooksul pärast kõnealusest õigusaktist teatamist Euroopa Parlamendile ja nõukogule või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on mõlemad enne nimetatud ajavahemiku lõppemist komisjonile teatanud, et nad ei kavatse vastuväiteid esitada. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

Artikkel 35

Läbivaatamine ja hindamine

1. Viis aastat pärast käesoleva direktiivi jõustumist vaatab komisjon käesoleva direktiivi läbi. Läbivaatamine sisaldab üldist uuringut käesolevas direktiivis kehtestatud eeskirjade praktilise kohaldamise kohta, võttes hoolikalt arvesse nii jaainvesteeringustoodete turgude arengut kui ka kogemusi, mis on saadud käesoleva direktiivi ja investeeringustoodete põhiteabedokumente käsitleva määruse ning [teise finantsinstrumentide turgude direktiivi] praktilise kohaldamise käigus. Läbivaatamine kajastab käesoleva direktiivi sätete võimalikku kohaldamist direktiivi 2003/41/EÜ reguleerimisalasse kuuluvate toodete suhtes. Kõnealune läbivaatamine hõlmab ka konkreetset analüüsi artikli 17 lõike 2 mõju kohta, võttes arvesse konkurentsiolekorda lepingute vahendusteenuste turul, välja arvatud direktiivi 2002/83/EÜ I lisas sätestatud kindlustusliikide lepingute puhul, ning artikli 17 lõikes 2 osutatud kohustuste mõju kohta kindlustusvahendajatele, kes on väikesed ja keskmise suurusega ettevõtjad.
2. Pärast Euroopa järelevalveasutuste ühiskomiteega konsulteerimist esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule esimese aruande.
3. EIOPA koostab X. Xks 20XX [neli aastat pärast käesoleva direktiivi jõustumist] käesoleva direktiivi kohaldamise kohta teise aruande ning pärast seda vähemalt kord kahe aasta jooksul. EIOPA konsulteerib enne oma aruande avalikustamist ESMaga.
4. Kolmandas aruandes, mis tuleb koostada X. Xks 20XX [kaks aastat pärast direktiivi jõustumist], hindab EIOPA kindlustusvahendajate turgude struktuuri.
5. EIOPA poolt X. Xks 20XX [neli aastat pärast direktiivi jõustumist] koostatavas aruandes, nagu on osutatud lõikes 3, analüüsitakse, kas artikli 10 lõikes 1 osutatud pädevatel asutustel on oma ülesannete täitmiseks piisavad volitused ja asjakohased ressursid.
6. Lõikes 3 osutatud aruandes analüüsitakse vähemalt järgmisi asjaolusid:
 - (a) muutused kindlustusvahendajate turu struktuuris;
 - (b) muutused piiriüleises tegevuses;

- (c) vahehindang nõuannete ja müügimeetodite kvaliteedi paranemise kohta ning käesoleva direktiivi mõju kohta nendele kindlustusvahendajatele, kes on väikesed ja keskmise suurusega ettevõtjad.

7. Sama aruanne peab sisaldama ka EIOPA hinnangut käesoleva direktiivi mõju kohta.

↓ 2002/92/EÜ (kohandatud)
⇒ uus

Artikkel ~~16~~36
Õigusaktide ülevõtmine

6. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi ⇒ artiklite [1–39] ja I lisa ⇐ täitmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid ~~enne 15. jaanuari 2005~~ ⇒ hiljemalt [kuupäev] ⇐. Liikmesriigid ~~teatavad sellest~~ ☒ edastavad ☒ ⇒ kõnealuste sätete teksti ⇐ viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nendesse normidesse või nende normide ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. ⇒ Samuti lisavad liikmesriigid märkuse, et kehtivates õigus- ja haldusnormides esinevaid viiteid käesoleva direktiiviga kehtetuks tunnistatud direktiivile käsitatakse viidetena käesolevale direktiivile. ⇐ Sellise viitamise viisi ⇒ ja kõnealuse märkuse sõnastuse ⇐ näevad ette liikmesriigid.

7. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga ~~reguleeritavas~~ ☒ hõlmatud ☒ valdkonnas nende poolt vastuvõetud ⇒ põhiliste siseriiklike ⇐ õigusnormide teksti. ~~Selles teatises esitavad nad tabeli, milles on näidatud käesolevale direktiivile vastavad siseriiklikud sätted.~~

Artikkel ~~15~~37
Kehtetuks tunnistamine

~~Alates artikli 16 lõikes 1 nimetatud kuupäevast~~ ☒ Direktiiv 2002/92/EÜ ☒ tunnistatakse ~~direktiiv 77/92/EMÜ~~ kehtetuks alates [vastuvõtmise kuupäev 20XX] ⇒, ilma et see mõjutaks liikmesriikide kohustusi seoses direktiivi siseriiklikusse õigusesse ülevõtmise tähtpäevadega ⇐.

↓ uus

Viiteid kehtetuks tunnistatud direktiivile käsitatakse viidetena käesolevale direktiivile.

↓ 2002/92/EÜ (kohandatud)
⇒ uus

Artikkel ~~17~~38
Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub ⇒ kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist ⇐ *Euroopa Ühenduste* ⊗ *Liidu* ⊗ *Teatajas avaldamise päeval*.

↓ 2002/92/EÜ

Artikkel ~~18~~39
Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel,

Euroopa Parlamendi nimel

Nõukogu nimel

ILISA **KUTSELISED KLIENDID**

Kutseline klient on klient, kellel on kogemused, teadmised ja asjatundlikkus ise otsuste tegemiseks ja sellega seotud riskide adekvaatseks hindamiseks. Käesoleva direktiivi kohaldamisel tuleks kõikide kindlustusteenuste ja -tegevuste ning kindlustustoodete puhul käsitada kutseliste klientidena järgmist..

1. Üksused, kellel peab finantsturgudel tegutsemiseks olema tegevusluba või keda reguleeritakse. Allpool esitatud loetelu tuleb käsitada nii, et see hõlmab kõiki tegevusloa saanud üksusi, kes teostavad nimetatud üksustele iseloomulikke tegevusi: üksused, kellele on liikmesriik tegevusloa andnud direktiivi alusel, üksused, kellele on tegevusloa andnud või mida reguleerib liikmesriik direktiivile viitamata, ning üksused, kellele on tegevusloa andnud või keda reguleerib mitteliikmesriik:

(a) krediidasutused;

(b) kindlustus- ja edasikindlustusvahendajad ning investeerimisühingud;

(c) muud tegevusloaga või reguleeritud finantseerimisasutused;

(d) kindlustus- ja edasikindlustusandjad;

(e) ühisinvesteeringuettevõtjad ja nende fondivalitsejad;

(f) pensionifondid ja nende fondivalitsejad;

(g) kaupade ja kauba tuletisinstrumentidega kauplejad;

(h) kohalikud ettevõtjad;

(i) muud institutsionaalsed investorid.

2. Suurettevõtted, mis äriühingu tasandil täidavad kaks järgmistest tingimustest:

– bilansimaht: 20 000 000 eurot;

– netokäive: 40 000 000 eurot;

– omavahendid: 2 000 000 eurot.

3. Riikide valitsused ja piirkondlikud omavalitsused, sealhulgas riiklikul ja piirkondlikul tasandil riigivõlga haldavad ametiasutused, keskpangad, rahvusvahelised ja rahvusülesed asutused, näiteks Maailmapank, IMF, EKP, EIP ja muud sarnased rahvusvahelised organisatsioonid.

4. Muud institutsionaalsed investorid, kelle põhitegevusala on investeerimine finantsinstrumentidesse, sealhulgas üksused, mis on spetsialiseerunud varade väärtpaperistamisele või muudele rahastamistehingutele. Eespool nimetatud üksused

loetakse kutselisteks. Neil tuleb siiski lubada taotleda mittekukselist kohtlemist ja äriühingud võivad nõustuda pakkuma kõrgemat kaitsetaset. Kui äriühingu klient on eespool nimetatud ettevõtja, peab äriühing teavitama teda enne teenuste osutamist, et äriühingule kättesaadavale teabele tuginedes loetakse klienti kutseliseks kliendiks ja koheldakse sellisena, kui äriühing ja klient ei lepi kokku teisiti. Äriühing peab ühtlasi teavitama klienti, et ta võib taotleda lepingutingimuste muutmist, et tagada kõrgem kaitsetase.

Kutselise kliendina käsitatava kliendi kohustus on taotleda kõrgemat kaitsetaset, kui ta leiab, et ei suuda asjaomaseid riske nõuetekohaselt hinnata või hallata. Kõnealune kõrgem kaitsetase antakse, kui klient, keda käsitatakse kutselise kliendina, sõlmib äriühinguga kirjaliku lepingu, et teda ei kohelda kohaldatava äritegevuskorra alusel kutselise kliendina. Kõnealuses lepingus tuleks määratleda, kas seda kohaldatakse ühe või mitme konkreetse teenuse või tehingu suhtes või üht või mitut liiki toote või tehingu suhtes.

II LISA **SELGITAVAD DOKUMENDID**

Kooskõlas liikmesriikide ja komisjoni 28. septembri 2011. aasta ühise poliitilise deklaratsiooniga selgitavate dokumentide kohta kohustuvad liikmesriigid lisama põhjendatud juhtudel ülevõtmismeetmeid käsitlevale teatele ühe või mitu dokumenti, milles selgitatakse seost direktiivi komponentide ja ülevõtvate siseriiklike õigusaktide vastavate osade vahel.

Käesoleva direktiivi puhul leiab komisjon, et selliste dokumentide edastamine on põhjendatud järgmistel põhjustel.

Direktiivi ja asjaomase sektori keerukus

Kindlustuse ja kindlustustoodete turustamise valdkond on eriti keerukas ning võib olla väga tehniline nende kutseliste klientide jaoks, kes ei ole selles valdkonnas spetsialiseerunud. Hästistruktureeritud selgitavate dokumentide puudumise korral oleks ülevõtmise üle järelevalve teostamise ülesanne ebaproportsionaalselt aeganõudev. Käesolev ettepanek kajastab läbivaatamist, mille käigus kindlustusvahenduse direktiivide tekst sõnastati uuesti. Kuigi mitme sätte sisu ei ole muudetud, on lisatud mitu uut sätet ning mitu olemasolevat sätet on muudetud või kustutatud. Tekstide struktuur, vorm ja esitusviis on täiesti uus. Uut struktuuri oli vaja, et õigussätted oleksid selgemas ja loogilisemas järjekorras, kuid see tuleneb eelkõige vajadusest struktureeritud lähenemisviisi järele direktiivi ülevõtmise järelevalve ajal.

Kavandatud direktiivi mõnel sätel võib olla potentsiaalne mõju liikmesriigi õiguskorra mitmele valdkonnale, näiteks äriühingu-, kaubandus- või maksuõigusele või liikmesriigi muudele õigusvaldkondadele. See võib mõjutada ka teisest siseriiklikku õigust, sealhulgas seaduseid ning finants- või kindlustusvahendajate üldiseid äritegevuseeskirju. Seos kõigi nende naabervaldkondadega võib tähendada sõltuvalt liikmesriikide süsteemist, et mõnda sätet rakendatakse nende valdkondade uute või juba olemasolevate eeskirjadega ning seepärast peaks olema võimalik saada selge ülevaade.

Kooskõla ja seos muude algatustega

Käesolev ettepanek esitatakse, et see võetaks vastu osana nn tarbijatele suunatud jaeinvesteermistooted käsitlevast paketist koos kombineeritud jaeinvesteermistoodete kohta teabe avalikustamist käsitleva ettepanekuga (määrus investeermistoodete kohta esitatud põhiteabe kohta ning millega muudetakse direktiive 2003/71/EÜ ja 2009/65/EÜ) ja viienda eurofondide direktiiviga. Kombineeritud jaeinvesteermistoodete algatuse eesmärk on tagada ühtne horisontaalne lähenemisviis investeermistoodete ja investeerimiselementidega kindlustustoodete (nn kindlustusinvesteeringud) kohta teabe avalikustamisel, kusjuures kindlustusvahendusdirektiivi ja finantsinstrumentide turgude direktiivi läbivaatamisel lisatakse müügitavasid käsitlevad sätted. Lisaks on ettepanek kooskõlas muude ELi õigusaktidega ja poliitikameetmetega (eelkõige tarbijakaitse, investorikaitse ja usaldatavusnõuete täitmise järelevalve valdkonnas, nt Solvensus II (direktiiv 2009/138/EÜ), MiFID II (uuesti sõnastatud MiFID) ja eespool osutatud kombineeritud jaeinvesteermistoodete algatus) ning täiendab neid.

Uus kindlustusvahenduse direktiiv oleks jätkuvalt minimaalse ühtlustamise õiguslik vahend. See tähendab, et liikmesriigid võivad tarbijakaitse tagamiseks võtta rangemaid meetmeid kui ette nähtud. Kindlustusvahendusdirektiiviga ette nähtud miinimumnõudeid karmistatakse märkimisväärselt. Uue direktiivi mõnda osa tugevdatakse 2. tasandi meetmetega, et viia eeskirjad kooskõlla finantsinstrumentide turgude teise direktiiviga. Eelkõige puudutab see peatükki, millega reguleeritakse investeerimiselementidega elukindlustuslepingute turustamist (edaspidi: kindlustusinvesteeringud – vt allpool). Selle eesmärk on ühtlustada investeerimiskindlustuste müük kogu ELis 2. tasandi meetmete abil²⁵. See on uuendus võrreldes esialgse direktiivi tekstiga. On oluline, et komisjonil on võimalik võrrelda tekkinud olukordi eri liikmesriikides ning seega nõuetekohaselt täita oma ülesannet teostada järelevalvet liidu õiguse kohaldamise üle. Lisaks on direktiivis arvesse võetud läbivaatamise klauslit ning selleks, et saaks koguda kogu asjakohast teavet kõnealuste eeskirjade toimimise kohta, peab komisjon saama jälgida nende rakendamist algusest peale.

Peatükk kindlustusinvesteeringute kohta Ettepaneku tekst sisaldab peatükki, millega kehtestatakse täiendavad nõuded klientide kaitseks seoses kindlustusinvesteeringustoodetega.

Selliste sätete kehtestamiseks on suur poliitiline tahe, kuid samal ajal on väga vähe kogemusi, sest see on uus valdkond. Seepärast on väga oluline, et komisjon saab direktiivi ülevõtmise dokumendid selle kohta, kuidas liikmesriigid on sellised sätted jõustanud.

Liikmesriikidelt selgitavate dokumentide nõudmisest tulenev hinnanguline täiendav halduskoormus on madal Nagu eespool mainitud, on praegune tekst kehtinud alates 2002. aastast (kui võeti vastu algne direktiiv). Seepärast ei ole liikmesriikide jaoks tülikas teavitada oma rakendussätetest, sest nad on tavaliselt enamikest neist teavitanud juba mõnda aega. Hinnanguline madal täiendav halduskoormus, mis tuleneb liikmesriikidelt selgitavate dokumentide nõudmisest direktiivi uute osade kohta, on proportsionaalne ja vajalik, et komisjon saaks täita oma ülesannet teostada järelevalvet liidu õiguse rakendamise üle.

Eespool kirjeldatu põhjal usub komisjon, et nõue esitada kavandatud direktiivi korral selgitavaid dokumente on proportsionaalne ja ei lähe kaugemale sellest, mida on vaja selleks, et saavutada eesmärk – täita tõhusalt ülesannet teostada järelevalvet direktiivi nõuetekohase ülevõtmise üle.

²⁵ Kindlustusvahenduse direktiivi läbivaatamine põhineb nn Lamfalussy menetlusel (neljatasandiline reguleeriv lähenemisviis, mille pakkus välja Euroopa väärtpaberiturgude reguleerimiseks loodud tarkade komitee, mida juhtis parun Alexandre Lamfalussy, ja mis võeti vastu 2001. aasta märtsis Stockholmis kogunenud Euroopa Ülemkogul, mille eesmärk oli väärtpaberiturgude tõhusam reguleerimine), mida täiendati Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1034/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve); 1. tasandil võtavad Euroopa Parlament ja nõukogu kaasotsustamismenetluse teel vastu direktiivi, milles on sätestatud raampõhimõtteid ja millega volitatakse 2. tasandil tegutsevat komisjoni võtma vastu delegeeritud õigusakte (Euroopa Liidu toimimise lepingu artikkel 290, ELT C 115/47) või rakendusakte (Euroopa Liidu toimimise lepingu artikkel 291, ELT C 115/47). Komisjon konsulteerib delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisel liikmesriikide määratud ekspertidega. EIOPA võib komisjoni taotlusel anda komisjonile nõu 2. tasandi õigusaktidesse lisatavate tehniliste üksikasjade küsimuses. Lisaks võidakse 1. tasandi õigusaktidega anda EIOPA-le volitused töötada vastavalt EIOPA määruse artiklitele 10 ja 15 välja regulatiivsete või rakenduslike tehniliste standardite eelnõu, mille võib vastu võtta komisjon (nõukogul ja parlamendil on regulatiivsete tehniliste standardite korral õigus esitada vastuväiteid). 3. tasandil töötab EIOPA välja ka soovitusi ja suuniseid ning võrdleb vastastikust eksperdihinnangut kasutades reguleerimistavasid, et tagada 1. ja 2. tasandil vastu võetud eeskirjade järjekindel rakendamine ning kohaldamine. Lisaks kontrollib komisjon ELi õigusaktide järgimist liikmesriikides ja võib nõudeid mittejärgivate liikmesriikide suhtes võtta õiguslikke meetmeid.

FINANTSSELGITUS

1. ETTEPANEKU/ALGATUSE RAAMISTIK

1.1. Ettepaneku/algatuse nimetus

1.2. Asjaomased poliitikavaldkonnad vastavalt tegevuspõhise juhtimise ja eelarvestamise struktuurile

1.3. Ettepaneku/algatuse liik

1.4. Eesmärgid

1.5. Ettepaneku/algatuse põhjendus

1.6. Meetme kestus ja finantsmõju

1.7. Ettenähtud eelarve täitmise viisid

2. HALDUSMEETMED

2.1. Järelevalve ja aruandluse eeskirjad

2.2. Haldus- ja kontrollisüsteemid

2.3. Pettuse ja eeskirjade eiramise ärahoidmise meetmed

3. ETTEPANEKU/ALGATUSE HINNANGULINE FINANTSMÕJU

3.1. Mitmeaastase finantsraamistiku rubriigid ja kulude eelarveread, millele mõju avaldub

3.2. Hinnanguline mõju kuludele

3.2.1. Üldine hinnanguline mõju kuludele

3.2.2. Hinnanguline mõju tegevusassigneeringutele

3.2.3. Hinnanguline mõju haldusassigneeringutele

3.2.4. Kooskõla kehtiva mitmeaastase finantsraamistikuga

3.2.5. Kolmandate isikute rahaline osalus

3.3. Hinnanguline mõju tuludele

FINANTSSELGITUS

1. ETTEPANEKU/ALGATUSE RAAMISTIK

1.1. Ettepaneku/algatuse nimetus

Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv kindlustusvahenduse kohta (teine kindlustusvahenduse direktiiv), millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2002/92/EÜ kindlustusvahenduse kohta (esimene kindlustusvahenduse direktiiv)

1.2. Asjaomased poliitikavaldkonnad vastavalt tegevuspõhise juhtimise ja eelarvestamise (ABM/ABB²⁶) struktuurile

Siseturg – Finantsturud

1.3. Ettepaneku/algatuse liik

Ettepanek/algatus käsitleb **uut meetet**

Ettepanek/algatus käsitleb uut meetet, mis tuleneb katseprojektist / ettevalmistavast meetmest²⁷

Ettepanek/algatus käsitleb **olemasoleva meetme pikendamist**

Ettepanek/algatus käsitleb **ümbersuunatud meetet**

1.4. Eesmärgid

1.4.1. Komisjoni mitmeaastased strateegilised eesmärgid, mida ettepaneku/algatuse kaudu täidetakse

Suurendada finantsturgude turvalisust ja tõhusust; tugevdada finantsteenuste siseturgu.

1.4.2. Erieesmärgid ning asjaomased tegevusvaldkonnad vastavalt tegevuspõhise juhtimise ja eelarvestamise süsteemile

Lua võrdsed tingimused; vähendada huvide konflikte; parandada nõustamist keerukate toodete puhul; vähendada piiriülese turule sisenemisega kaasnevat koormust.

²⁶ ABM – tegevuspõhine juhtimine; ABB – tegevuspõhine eelarvestamine.

²⁷ Vastavalt finantsmääruse artikli 49 lõike 6 punktidele a või b.

1.4.3. Oodatavad tulemused ja mõju

Täpsustage, milline peaks olema ettepaneku/algatuse oodatav mõju abisaajatele/sihtrühmale.

Ettepaneku eesmärk on: laiendada kindlustusvahenduse direktiivi reguleerimisala kõigile turustuskanalitele; tuvastada, juhtida ja vähendada huvide konflikte; tõsta selliste halduskaristuste ühtlustamise taset, mida kohaldatakse müügieeskirjade rikkumise korral; parandada nõuande sobivust ja objektiivsust; tagada, et müüjate kutsekvalifikatsioon vastab müüdavate toodete keerukusele; lihtsustada ja ühtlustada turgudele piiriülese sisenemise korda ELis.

1.4.4. Tulemus- ja mõjunäitajad

Täpsustage, milliste näitajate alusel hinnatakse ettepaneku/algatuse elluviimist.

Aruanded tuleks koostada tarbijakaitse kohta; moonutamata konkurentsi saavutamiseks tehtud edusammude kohta; arengute kohta seoses piiriülese äritegevusega ning kavandatud meetmete mõju kohta kindlustusturgudele.

1.5 Ettepaneku/algatuse põhjendus

1.5.1. Lühi- või pikaajalises perspektiivis täidetavad vajadused

Läbivaadatud direktiivi kohaldamise tulemusena leiaks liikmesriikides aset järgmine:

- uute eeskirjadega laienuks tarbijate valikuvõimalus ja saadavate teenuste kvaliteet;
- tänu paremale teabele ja suuremale läbipaistvusele paranevad tõenäoliselt konkurentsitingimused ning sellest saavad kasu tõhusad vahendajad;
- ühtlustatakse tegevuslubade andmist ja järelevalvet kindlustusvahendajate ja muude kindlustustoodete müüjate isikute puhul ning paraneb kooskõlastamine liikmesriikide järelevalveasutuste vahel;
- kõik ELis tegutsevad kindlustoodete müüjad oleksid nõuetekohaselt reguleeritud, võttes arvesse proportsionaalsuse põhimõtet ning väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate vajadusi;
- kõigi kindlustustoodete müüjate kutsekvalifikatsioon vastab müüdava toote keerukusele;
- eeldatavasti suureneb piiriüleste turule sisenemiste arv;
- sanktsioonide kohaldamise kord paraneb tänu sellise asjakohase ja ühtlustatud raamistiku loomisele, millega ennetatakse direktiivi peamisi rikkumisi ja tegeletakse nendega.

1.5.2. Euroopa Liidu meetme lisandväärtus

- 1) Ebaühtlase õigusraamistikuga võivad kaasneda suuremad halduskulud ja õiguslik arbitraaž.
- 2) Kui ELi tasandil meetmeid ei võeta, suureneb tõenäoliselt ebasobivate kindlustustoodete müügi juhtumite arv.

1.5.3. Samalaadsetest kogemustest saadud õppetunnid

Puhtakujuliste investeerimistoodete müügitavad on juba reguleeritud finantsinstrumentide turgude direktiiviga (MiFID) ning pärast teise kindlustusvahenduse direktiivi ettepaneku vastuvõtmist on ka asendatavad investeerimispõhised kindlustused reguleeritud sarnasel viisil. Finantsinstrumentide turgude direktiivi tulemusena on suurenenud konkurents finantsinstrumentide vahel ja investorite valikuvõimalused ning paranenud tarbijakaitse eeskirjad.

1.5.4. Kooskõla ja võimalik koostoime muude asjaomaste meetmetega

Kindlustusvahenduse direktiivi läbivaatamise ettepanek järgib reformikava, mille Euroopa Komisjon pakkus välja oma teatises „Euroopa majanduse elavdamine” ja aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu strateegias „Euroopa 2020”. See on kooskõlas ja vastavuses ka kombineeritud jaainvesteerimistoodete algatuse, MiFID II ettepaneku ja Solventsus II-ga.

1.6 Meetme kestus ja finantsmõju

Piiratud kestusega²⁸ ettepanek/algatus

– Ettepanek/algatus hõlmab ajavahemikku [PP/KK]AAAA–[PP/KK]AAAA

– Finantsmõju avaldub ajavahemikul 2014–2016

Piiramatu kestusega ettepanek/algatus

– rakendamise käivitumisperiood hõlmab ajavahemikku AAAA–AAAA,

– millele järgneb täieulatuslik rakendamine.

1.7 Ettenähtud eelarve täitmise viisid²⁹

Otsene tsentraliseeritud eelarve täitmine komisjoni poolt

Kaudne tsentraliseeritud eelarve täitmine, mille puhul ülesanded on delegeeritud:

– rakendusametitele

– ühenduste asutatud asutustele³⁰

– riigi avalik-õiguslikele asutustele või avalikke teenuseid osutavatele asutustele

– isikutele, kellele on delegeeritud konkreetsete meetmete rakendamine Euroopa Liidu lepingu V jaotise kohaselt ja kes on kindlaks määratud asjaomases alusaktis finantsmääruse artikli 49 tähenduses

Eelarve täitmine koostöös liikmesriikidega

Detsentraliseeritud eelarve täitmine koostöös kolmandate riikidega

Eelarve täitmine ühiselt rahvusvaheliste organisatsioonidega (*täpsustage*)

Mitme eelarve täitmise viisi valimise korral esitage üksikasjad rubriigis „Märkused”.

Märkused:

–

²⁸ Ettepanek on piiramatu kestusega, kuid pärast esialgset 3 aasta pikkust perioodi (mille jooksul EIOPA-l on rohkem ühekordseid ülesanded), tuleks EIOPA uute alaliste ülesannete täitmine tagada töötajate ümberpaigutamisega.

²⁹ Eelarve täitmise viise selgitatakse koos viidetega finantsmäärusele veebisaidil BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

³⁰ Määratletud finantsmääruse artiklis 185.

2. HALDUSMEETMED

2.1. Järelevalve ja aruandluse eeskirjad

Täpsustage tingimused ja sagedus.

Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve (EIOPA) loomist käsitleva määruse eelnõu artikliga 81 on ette nähtud EIOPA tegevuse tulemusena saadud kogemuste hindamine kolme aasta jooksul alates tema tegevuse algusest. Sel eesmärgil koostab komisjon üldaruande, mis edastatakse Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

2.2. Haldus- ja kontrollisüsteemid

2.2.1. Tuvastatud ohud

EIOPA-le praeguse ettepanekuga ettenähtud lisavahendeid on vaja, et EIOPA saaks rakendada oma volitusi ja täita järgmisi ülesandeid:

- ühtse elektroonilise registri loomine, avaldamine ja ajakohastamine;
- teise kindlustusvahenduse direktiivi eeskirjade ühtlustamise ja koordineerimise tagamine, koostades regulatiivseid standardeid;
- riiklike regulatiivsete volituste järjepideva kohaldamise tugevdamine ja tagamine, andes välja suuniseid ja koostades rakenduslikke tehnilisi standardeid;
- sanktsioonide ja üldise hüvangu eeskirjadega seotud teabe kogumine ja avaldamine;
- jälgimine ja ettepaneku hindamine (3 aruannet).

Nende vahendite puudumise korral ei suudaks EIOPA oma rolli õigeaegselt ja tõhusalt täita.

2.2.2. Ettenähtud kontrollimeetod(id)

EIOPA määruses sätestatud haldus- ja kontrollisüsteeme kohaldatakse ka EIOPA käesolevast ettepanekust tuleneva rolli suhtes.

2.3. Pettuse ja eeskirjade eiramise ärahoidmise meetmed

Täpsustage rakendatavad või kavandatud ennetus- ja kaitsemeetmed.

Pettuste, korruptsiooni ja muu ebaseadusliku tegevuse vastu võitlemiseks kohaldatakse EIOPA suhtes piiranguteta Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. mai 1999. aasta määrust (EÜ) nr 1073/1999 Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) juurdluste kohta.

EIOPA ühineb Euroopa Parlamendi, Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Ühenduste Komisjoni vahelise 25. mai 1999. aasta kokkuleppega Euroopa Pettustevastase

Ameti (OLAF) sisejuurdluste kohta ning võtab viivitamata vastu asjakohased sätted, mida kohaldatakse EIOPA kõigi töötajate suhtes.

3. ETTEPANEKU/ALGATUSE HINNANGULINE FINANTSMÕJU

3.1. Mitmeaastase finantsraamistiku rubriigid ja kulude eelarveread, millele mõju avaldub

- Olemasolevad eelarveread

Järjestatud mitmeaastase finantsraamistiku rubriikide ja iga rubriigi sees eelarveridade kaupa.

Mitmeaastase finantsraamistiku rubriik	Eelarverida	Assigneeringute liik	Rahaline osalus			
	Nr [Nimetus.....]	Liigendatud/liigendamata ⁽³¹⁾	EFTA ³² riigid	Kandidaatriigid ³³	Kolmandad riigid	Rahaline osalus finantsmääruse artikli 18 lõike 1 punkti a tähenduses
	12.0403.01 [EIOPA – Toetus jaotistele 1 ja 2 (personali- ja halduskulud)]	Liigendatud	JAH	EI	EI	EI

- Uued eelarveread, mille loomist taotletakse

Järjestatud mitmeaastase finantsraamistiku rubriikide ja iga rubriigi sees eelarveridade kaupa.

³¹ Liigendatud assigneeringud / liigendamata assigneeringud.

³² EFTA: Euroopa Vabakaubanduse Assotsiatsioon.

³³ Kandidaatriigid ja vajaduse korral Lääne-Balkani potentsiaalsed kandidaatriigid.

3.2. Hinnanguline mõju kuludele

3.2.1. Üldine hinnanguline mõju kuludele

miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

Mitmeaastase finantsraamistiku rubriik:	Nr	Konkurentsivõime majanduskasvu ja tööhõive tagamiseks
--	-----------	--

Siseturu ja teenuste peadirektoraat			Aasta 2014 ³⁴	Aasta 2015	Aasta 2016		Lisage vajalik arv aastaid, et kajastada kogu finantsmõju kestust (vt punkt 1.6)		KOKKU
• Tegevusassigneeringud									
12.0404.01	Kulukohustused	(1)	0,302	0,271	0,271				0,844
	Maksed	(2)	0,302	0,271	0,271				0,844
Eriprogrammide vahenditest rahastatavad haldusassigneeringud ³⁵									
Eelarverida nr		(3)							
Siseturu ja teenuste peadirektoraadi assigneeringud KOKKU	Kulukohustused	=1+1a +3	0,302	0,271	0,271				0,844
	Maksed	=2+2a +3	0,302	0,271	0,271				0,844

³⁴ Aasta, mil alustatakse ettepaneku/algatuse rakendamist.

³⁵ Tehniline ja/või haldusabi ning ELi programmide ja/või meetmete rakendamiseks antava toetusega seotud kulud (endised B.A read), otsene teadustegevus, kaudne teadustegevus.

• Tegevusassigneeringud KOKKU	Kulukohustused	(4)	0,302	0,271	0,271					0,844
	Maksed	(5)	0,302	0,271	0,271					0,844
• Eriprogrammide vahenditest rahastatavad haldusassigneeringud KOKKU		(6)								
Mitmeaastase finantsraamistiku rubriigi 1A assigneeringud KOKKU	Kulukohustused	=4+ 6	0,302	0,271	0,271					0,844
	Maksed	=5+ 6	0,302	0,271	0,271					0,844

Märkused:

Pärast esialgset kolmeaastast perioodi (2014-2016), mille jooksul on EIOPA-l rohkem ühekordseid ülesandeid, tuleb olukorda uuesti hinnata, et määrata kindlaks asjakohane tegelik personalivajadus käesoleva direktiiviga hõlmatud ülesannete täitmiseks ning analüüsida personali võimalikku ümberpaigutamist.

Eespool osutatud tegevusassigneeringud on seotud ettepaneku alusel EIOPA-le antud konkreetsete ülesannetega.

1) Ülesanded, mis on seotud ühtse elektroonilise andmebaasi loomise, avaldamise ja ajakohastamisega

EIOPA peaks looma ja avaldama ühtse elektroonilise andmebaasi, milles kajastatakse andmeid kõigi kindlustus- ja edasikindlustusvahendajate kohta, kes on teatanud kavatsusest kasutada asutamisvabadust või teenuste osutamise vabadust, ning kõnealust andmebaasi ajakohastama. Liikmesriigid esitavad EIOPA-le asjaomast teavet, et viimane saaks sellist registrit hallata. Registrikirje peaks olema ka hüperlink iga liikmesriigi pädeva asutuse veebilehele.

2) Ülesanded, mis on seotud teise kindlustusvahenduse direktiivi eeskirjade ühtlustamise ja koordineerimisega, koostades standardeid (5 delegeeritud õigusakti ja alalised ülesanded)

EIOPA peaks tegema koostööd, et saavutada võimalikult suur ühtsus äritegevuse eeskirjades kombineeritud jaeinvesteeringustoodete puhul, mille suhtes kohaldatakse finantsinstrumentide turgude direktiivi (MiFID II) või teist kindlustusvahenduse direktiivi.

EIOPA koostab viis delegeeritud õigusakti seoses järgmisega:

- 1) vahendaja piisava kutsealaste teadmiste ja oskuste määratlus;
- 2) kindlustusinvesteeringustoodete müügiga seotud huvide konfliktid;

- 3) üldpõhimõtted ja teave klientidele seoses kindlustusinvesteeringustoodete müügiga;
- 4) üksikasjalik sobivuse ja asjakohasuse test kindlustusinvesteeringustoodete müügi jaoks;
- 5) kuidas kliendile avalikustatakse tasu, sealhulgas tingimuslik vahendustasu.

Alaline ülesanne

EIOPA-1 on ka mitu muud alalist ülesannet, nt sekkuda juhul, kui päritoluriigi ja vastuvõtva riigi järelevalveasutuste vahel on erimeelsusi, eelkõige olukordades, kus kindlustus- või edasikindlustusvahendaja ei täida vastuvõttavas liikmesriigis äritegevusega tegeledes oma kohustusi.

- 3) Ülesanded, mis on seotud riiklike regulatiivsete volituste järjepideva kohaldamisega, andes välja suuniseid ja koostades rakenduslikke tehnilisi standardeid (1 rakenduslik standard, 2 suunist, alalised ülesanded)

EIOPA-1 tuleb koostada rakenduslikud tehnilised standardid seoses teabe esitamise korra ja vormiga liikmesriikide kohaldatud haldusmeetmete ja sanktsioonide kohta.

EIOPA-1 tuleb ka anda välja suuniseid seoses ristmüügitegevuse (seosmüügi) järelevalvega. Tal tuleb anda välja suuniseid haldusmeetmete ja -karistuste liikide ning rahaliste halduskaristuste taseme kohta.

- 4) Ülesanded, mis on seotud teabe kogumise ja avaldamisega (hoidlaga seotud ja alalised ülesanded)

EIOPA-1 tuleb esitada üldise hüvangu eeskirjade tarbeks ühtne teabeleht, mille täidavad kõigi liikmesriikide pädevad asutused.

Tal on ka mõni *alaline ülesanne*:

EIOPA-1 tuleb koguda ja avaldada teavet üldise hüvangu eeskirjade kohta. Ta peab tagama, et teave, mille ta saab riigisisestest rangemate sätete kohta seoses teavet käsitlevate nõuetega ja huvide konfliktide kohta, edastatakse kindlustusandjatele, vahendajatele ja tarbijatele. Ta avaldab teabe sanktsioonide kohta ka oma aastaaruandes.

- 5) Ettepaneku jälgimise ja hindamisega seotud ülesanded (3 aruannet)

EIOPA-l tuleb koostada käesoleva direktiivi kohaldamise kohta kaks aruannet (üks aruanne 4 aastat pärast direktiivi jõustumist ja teine 6 aasta pärast). Kõnealustes aruannetes esitab EIOPA kindlustusvahendajate turgude struktuuri hindamise. EIOPA analüüsib, kas pädevatel asutustel on oma ülesannete täitmiseks piisavad volitused ja asjakohased vahendid. EIOPA-l tuleb eraldi aruandes analüüsida, kas olemasolevad üldise hüvangu eeskirjad on kooskõlas siseturu eesmärgiga.

Mitmeaastase finantsraamistiku rubriik:	5	„Halduskulud”
--	----------	---------------

miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

		Aasta 2014	Aasta 2015	Aasta 2016					KOKKU
Siseturu ja teenuste peadirektoraat									
• Personalikulud		0	0	0					
• Muud halduskulud		0	0	0					
Siseturu ja teenuste peadirektoraat KOKKU	Assigneeringud	0	0	0					

Mitmeaastase finantsraamistiku RUBRIIGI 5 assigneeringud KOKKU	(Kulukohustuste kogusumma maksete kogusumma) =	0	0	0					
--	--	---	---	---	--	--	--	--	--

miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

		Aasta 2014 ³⁶	Aasta 2015	Aasta 2016					KOKKU
Mitmeaastase finantsraamistiku RUBRIIKIDE 1–5 assigneeringud KOKKU	Kulukohustused	0,302	0,271	0,271					0,844
	Maksed	0,302	0,271	0,271					0,844

³⁶ Aasta, mil alustatakse ettepaneku/algatuse rakendamist.

3.2.2. Hinnanguline mõju tegevusassigneeringutele

- Ettepanek/algatus ei hõlma tegevusassigneeringute kasutamist
- Ettepanek/algatus hõlmab tegevusassigneeringute kasutamist, mis toimub järgmiselt:

Ettepaneku erieesmärgid on sätestatud punktis 1.4.2. Need eesmärgid saavutatakse kavandatud õigusaktide, mida rakendatakse riiklikul tasandil, ja EIOPA kaasamise abil. Kuigi igale tegevuseesmärgile ei ole võimalik lisada konkreetset arvulist tulemit, on punktis 3.2.1 üksikasjalikult kirjeldatud EIOPA rolli ja tema panust ettepaneku eesmärkide saavutamisel.

3.2.3. Hinnanguline mõju haldusassigneeringutele

3.2.3.1. Ülevaade

- Ettepanek/algatus ei hõlma haldusassigneeringute kasutamist
- Ettepanek/algatus hõlmab haldusassigneeringute kasutamist, mis toimub järgmiselt:

3.2.3.2. Hinnanguline personalivajadus

- Ettepanek/algatus ei hõlma personali kasutamist
- Ettepanek/algatus hõlmab personali kasutamist, mis toimub järgmiselt:

Märkus:

Siseturu ja teenuste peadirektoraat ei vaja käesoleva ettepaneku põhjal täiendavat personali ega haldusressursse. Jätkatakse direktiivi 2002/92/EÜ järgimiseks praegu kasutatavate ressursside kasutamist.

3.2.4. Kooskõla kehtiva mitmeaastase finantsraamistikuga

- Ettepanek/algatus on kooskõlas kavandatud mitmeaastase finantsraamistikuga (2014–2020) Ettepanekuga/algatusega kaasneb mitmeaastase finantsraamistiku asjaomase rubriigi ümberplaneerimine.

Ettepanekuga nähakse EIOPA-le ette lisäülesanded. See nõuab lisavahendeid eelarverealet 12.0403.01. See sisaldub juba esildatud mitmeaastases finantsraamistikus 2014–2020.

- Ettepanekuga/algatusega seoses on vajalik paindlikkusinstrumendi kohaldamine või mitmeaastase finantsraamistiku läbivaatamine³⁷.

3.2.5. Kolmandate isikute rahaline osalus

- Ettepanek/algatus ei hõlma kolmandate isikute poolset kaasrahastamist
- Ettepanek/algatus hõlmab kaasrahastamist, mille hinnanguline summa on järgmine:

assigneeringud miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

	Aasta 2014	Aasta 2015	Aasta 2016				Kokku
Liikmesriigid ELi liikmesriikide järelevalveasutuste kaudu *	0,452	0,407	0,407				1,266
Kaasrahastatavad assigneeringud KOKKU	0,452	0,407	0,407				1,266

* Hinnang põhineb EIOPA määruses sätestatud kehtival rahastamismehhanismil (liikmesriigid 60 % ja EL 40 %).

³⁷ Vt institutsioonidevahelise kokkuleppe punktid 19 ja 24.

3.3. Hinnanguline mõju tuludele

- Ettepanekul/algatusel puudub finantsmõju tuludele
- Ettepanekul/algatusel on järgmine finantsmõju.
 - omavahenditele
 - mitmesugustele tuludele

Lisa Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (kindlustusvahendajate ja kindlustustoodete müügi kohta, millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2002/92/EÜ kindlustusvahenduse kohta) ettepaneku finantsselgitusele

EIOPA teostatavate ülesannetega seotud personalikulud (jaotis 1) on hinnatud kooskõlas kulude klassifikatsiooniga komisjonile esitatud EIOPA 2012. aasta eelarveprojekti. Komisjoni ettepanek sisaldab sätet, mille kohaselt EIOPA töötab välja ja koostab viis delegeeritud õigusakti ja ühe rakendusliku tehnilise standardi. Lisaks tuleb EIOPA-l töötada välja kahed suunised, peamiselt tagamaks koostöö ametiasutuste vahel, ja kolm aruannet, et jälgida ja hinnata määruse tulemuslikkust, pidada nende vahendajate registrit, kes kavatsevad hakata tegutsema piiriülevalt, ning täita mitut muud alalist ülesannet. On eeldatud, et direktiiv jõustub 2013. aasta lõpus ning seepärast on vaja EIOPA-le täiendavaid vahendeid alates 2014. aastast. Täiendavaid töötajaid on kalkuleeritud EIOPA koostatavate tehniliste standardite, suuniste ja aruannete jaoks ning muude alaliste ülesannete jaoks. Ametikohtade laadi puhul eeldab uute tehniliste standardite edukas ja õigel ajal valmimine eelkõige täiendavaid poliitika-, õigus- ja mõju hindamise ametnikke.

Selleks et hinnata mõju täistööajale taandatud töötajate arvule, mis tuleneb vajadusest töötada välja delegeeritud õigusaktid, tehnilised standardid, suunised ja aruanded, kohaldati järgmisi oletusi:

1. üks poliitikaametnik koostab aastas keskmiselt 1,5 delegeeritud õigusakti / tehnilist standardit ning sama poliitikaametnik saab koostada ka seonduvad suunised või aruanded. Nende töökohustuste hulka kuuluvad ka teabe kogumise ja avaldamisega seotud ülesanded ja alalised ülesanded (vt eespool). See tähendab, et vaja on nelja poliitikaametnikku;
2. eespool osutatud tehniliste standardite jaoks on vaja ühte mõju hindamise ametnikku;
3. eespool osutatud tehniliste standardite ja suunise jaoks on vaja ühte õigusametnikku.

Seega on alates 2014. aastast vaja täiendavalt kuut täistööajale taandatud töötajat.

Oletati, et seda suurendatud täistööajale taandatud töötajate arvu on vaja ka 2015. ja 2016. aastal, sest standardid valmivad tõenäoliselt lõplikult alles 2015. aastal ning 2016. aastal võib olla vaja neid muuta.

Muud oletused:

1. Võttes aluseks täistööajale taandatud töötajate arvu 2012. aasta eelarve projektis, eeldatakse, et kuuest täistööajale taandatud lisatöötajast neli on ajutised töötajad (74 %), üks on riikide lähetatud ekspert (16 %) ning üks on lepinguline töötaja (10 %);
2. Eri kategooria töötajate keskmised aastased palgakulud põhinevad eelarve peadirektoraadi suunistel;
3. Frankfurdis kohaldatav palgakoefitsient on 0,948;
4. Koolituskulud on ühe täistööajale taandatud töötaja kohta eeldatavasti 1 000 eurot aastas;

5. Lähetuskulud on 10 000 eurot, võttes aluseks 2012. aasta lähetuste eelarve projekti töötajate arvu kohta;

6. Töölevõtmisega seotud kulud (reis, hotell, arstlik läbivaatus, sisseseadmis- ja muud toetused, kolimiskulud jne) on 12 700 eurot, võttes aluseks 2012. aasta eelarve projekti töölevõtmisega seotud kulude kohta uute töötajate arvu korral.

Järgmisel kolmel aastal vajaliku eelarve suurendamise arvutamise meetodist annab üksikasjalikuma ülevaate järgmine tabel. Arvutuses kajastub asjaolu, et 40 % kuludest rahastatakse ühenduse eelarvest.

Kulu liik	Arvutused	Summa (tuhandetes)			
		2014	2015	2016	Kokku
Jaotis 1: Personalikulud:					
11 Palgad ja hüvitised					
- sellest ajutised teenistujad	=4*127*0,948	482	482	482	1446
- sellest riikide lähetatud eksperdid	=1*73*0,948	69	69	69	207
	=1*64*0,948	61	61	61	183
- sellest lepingulised töötajad	=6*12,7	76			76
12 Töölevõtmisega seotud kulud	=6*10	60	60	60	180
13 Lähetuskulud	=6*1	6	6	6	18
15 Koolitus					
Kokku jaotis 1: Personalikulud		754	678	678	2,110
Millest ühenduse osalus (40 %)		302	271	271	844
Millest liikmesriikide osalus (60%)		452	407	407	1,266

Järgmises tabelis esitatakse nelja ajutise töötaja kavandatav ametikohtade loetelu.

↓ uus

Function group and grade	Temporary posts
AC 16	
AC 16	
AC 14	
AC 13	
AC 12	
AC 11	
AC 10	
AD 9	1
AD 8	1
AD 7	2
AD 6	
AD 5	
AD total	4